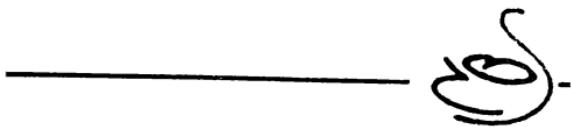

മലബാറിലെ കവിതകൾ

മുല്ലകവിതകൾ

S2199

B1388

98/68-69

I-1500

JK 118

പ്രസ്താവന

സമുന്നതനായ ഒരു കവി, സമൃദ്ധായപരിപ്പും താവു്, ദേശാല്പാരകൾ, ഹരിജനാല്പാരകൾ, കഷ്ണക്കവസ്യു, വ്യവസായത്ത്‌പരൻ, ശ്രീനാരായണസന്ദേശവാഹകൾ എന്നിങ്ങനെ വിവിധ നിലകളിൽ വ്യക്തിമുടി പതിപ്പിച്ച ഒരു അസാധാരണമനസ്ത്രം മുളർ എസ്. പഞ്ചാം പ്ലണികൾ. ഈ ബഹുമുഖമായ പ്രവർത്തനാഫല മാവാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യാദാരമായ കവിത്ര ശൈക്ഷി അതിന്റെ കാന്ത്യത്തിൽ വെന്നി കൊടാടി പാറിച്ചു് ഭാവിതലമുാഖ്യ ഹാഡാകഷി ക്കാതെപോയതു്. കഴിഞ്ഞ തലമുറയിലെ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ തുന്നണിക്കിൽത്തന്നുണ്ട് വാസ്തവത്തിൽ ശ്രീ മുളർിന്റെ സ്ഥാനം. അന്ന തെരു സാഹിത്യമഹാത്മാരാജ്യം ഈ വസ്തു ഏകമനസ്സുടെ അംഗീകരിക്കവാൻ നിശ്ചയിത രാധീചുണ്ടു്. ഉള്ളേർ എസ്. പരമേശ്വരൻ, സാഹിത്യക്കൂടംബത്തിലെ തന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റൊവായി ട്രാം മുളർിനെ മാനിച്ചിരുന്നതു്; വള്ളംനോടു തന്റെ ഗ്രന്ഥാഭിച്ചു.

എതാണ്ടു് അൻപത്തൊള്ളാ കുതികളുടെ കത്താവാണു് മുളർ. ഇവയ്ക്കുറമേ ഓരോരോ സന്ദർഭങ്ങളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള പ്രചരണശാന്തങ്ങൾ, സപാമി സന്ദേശവിശദിക്കരണാത്മകമായ കീത്തനങ്ങൾ, ഭക്തിഗാനങ്ങൾ, പുലവുത്തഗാനങ്ങൾ തുടങ്ങി

നിവാധി കുതികളം അദ്ദേഹം ഭാഷയ്ക്ക് സംഭാവന
ചെയ്യിട്ടുണ്ട്. കാലഗ്രക്കത്തിൽ വികമനായ തിരി
ചുഡിൽ അവധിൽ പലതും ഇപ്പോൾ പ്രചാര
ലുജ്ജങ്ങളായി അമൃതിത്തങ്ങളം അപ്രകാശിത്തങ്ങളും
മായി കിടക്കുകയാണ്. അവയുടെ മേൽ അടിശ്രദ്ധ
കൂടിയ പൊടിപ്പടലങ്ങൾ തുടച്ചുമാറി പ്രകാശി
പ്പിച്ചാൽ അവ കല്ലും കരളും കവതന ഉള്ളപല
തത്തങ്ങളായി ഇന്നും പരിശോഭിക്കുമെന്നു കയതാൻ
ന്യായമുണ്ട്. ഈ വിശ്രദാസത്തോടെയാണ്, അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ ജന്മതാബ്ദി വള്ളം ശബ്ദമായി
ആദ്യാഷിക്കപ്പെട്ടുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ ഏതാണും തിരഞ്ഞെടുത്ത കവിത
കൾ ചേരുന്ന് ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണ
ത്തിനു എന്ന് ഉത്സാഹിച്ചുതു്.

എൻ്റെ ഉദ്യമത്തെ വിജയിപ്പിക്കാൻതക്കു
വള്ളും പ്രസിദ്ധീകരണാനുമതി നല്കിയ മുഖ്യരിൽക്കൂൾ
മകൻ ശ്രീ വി. കെ. ദിവാകരൻം തിക്കുത
അന്തർദ്ദശ്ശിയോടെ ഒരു അവതാരിക എഴുതി
തന്നെ ശ്രീ പി. എ. വാരുക്കം ഹത്തിന്റെ പ്രസി
ദീകരണം സന്ദർഭാനുസരണം എറുളുന്ന സാഹി
ത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘത്തിന്നും എൻ്റെ
അകമ്പഴിത്തെ നന്ദി പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ
ഗ്രന്ഥം സഹായസമക്ഷം സമപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം

11-2-1969

എൻ. കെ. ദാമോദരൻ

സരസകവി മുല്ലർ എസ്. പത്രമനാഭപ്പണികർ

കേരളവമ്മ വലിയകോയിത്തന്പരാൻറെ കാലഘട്ടം മലയാള കവിതയുടെ പജ്ജമാദശങ്ങളായിരുന്നു. ഇതുശ്യയിക്കുന്ന കവികൾ ഒരോസമ യം ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുള്ള ഒരു കാലഘട്ടം. കേരളസാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ വേരൊരു ഇല്ല. ഈ കവിസമുദ്ദേശത്തിൽനിന്ന് മന്തപത്രിയിൽത്തന്നെന്ന ഒരു സ്ഥാനം കരസ്ഥമക്കൊണ്ടുകഴിഞ്ഞ പ്രതിഭാശാലിയാണ് സരസകവി മുല്ലർ എസ്. പത്രമനാഭപ്പണികർ.

തിരുവല്ലാത്താലുകൾക്കിൽ ഇടനാട്ടിൽ മുല്ലർ ശക്രാൻറെ ഏകപ്രത്യേകി പണ്ണികൾ 1044-മാണ്ട കൂർമ്മാസം. 27-ാംതീയതി തിരുവോണംനക്ഷത്രത്തിൽ ഭ്രജാതന്നായി. നിരസന്ത്രയും കാവിയുംകുട്ടംബവ ത്തിലെ രാംഗമായ വെള്ളത്രക്കണ്ഠമധ്യായിരുന്ന മാതാവും. അമ്മ പുത്രരും അഞ്ചുവയ്ക്കുള്ളപ്പോൾ മരിച്ചു.

സപ്രധാനത്തിനടത്തണായിരുന്ന സക്കാർപ്പള്ളിക്കൂട്ടത്തിൽ ബം ലനെ ചേത്രത്തു പാഠപ്പിക്കാൻ പിതാവു വിചാരിച്ചുകൂടിലും, അവരുടെ വിദ്യാത്മകൾ അവിടെ മറ്റുള്ള പ്രഭ്രഹ്മകും കെട്ടിയിരുന്ന ‘അയിത്ത പുരായിലിരുന്ന പാഠക്കേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ, അഭിമാനിയായ ബം ലൻ അതിനെ വഴിപ്പെട്ടില്ല. പതിനേന്നും വയ്ക്കുവരെ പിതാവിൽനിന്നും കീഴിൽത്തന്നെന്ന സംസ്കൃതത്തിലെ പ്രാരംഖപാംബല പാഠം. അന്നത് 20 പണ്യിരുന്നു. കവിയുമായിരുന്ന മാലകൾ കൊച്ചുരാമൻപിള്ള ആശാൻറെ അടക്കൽ കാവ്യം, നാടകം, അലക്കാരം, അഞ്ചുംഗപ്പും എന്നിവ അഡ്യോസിച്ചു.

ബാല്യകാലത്താൽനെന്ന പണ്ണികൾ അസാധ്യാരണമായ കവന സാമത്യം ആവിജ്ഞാനിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. യാവനത്തിലേക്കു കാൽക്കുത്തു കമാറുംചെങ്കു കാലത്തു രചിച്ച കുതികളാണ് നൗചരിതം, കൂൺജാപ്പാളനവിജയം, ശ്രീപരാക്ഷിഭുദ്ധവും എന്നീ അമ്മാനപ്പാട്ടുകൾ. 20-ാമത്തെ വയ്ക്കും രചിച്ച കിരാതം അമ്മാനപ്പാട്ടു പണ്ണികൾ സാമാന്യം പ്രസിദ്ധനാക്കിയിരുന്നു.

ഈ കാലത്താണ് കണ്ണത്തിൽ ശ്രീ വർണ്ണിസ് മാപ്പിള കോട്ടയത്തു നിന്നും മലയാളമനോരു ആരംഭിച്ചതു. കവിതാവാസനയള്ളു സകല

മാന്ത്രപരായം അതിലെ കവിതാപംക്തിയിലേക്കു് ആകഷിച്ചതും. പണികൾ അതിൽ കവിതകൾ പതിവായെഴുതി. ക്രമേണ വിദ്യാ വിനോദിനി, സുജനാന്നദിനി, മലയാളി എന്നീ പത്രികാരംഗങ്ങളിലും കടന്നുട്ടും.

സാഹിത്യത്തിലും ജാതിചീന പ്രബലമായിരുന്ന ഒരു കാലമായിരുന്ന അതും. ചരിത്രപുരഖർ തന്റെ പേരിനോട് ‘പണികൾ’ എന്ന സ്ഥാനം ചേരുത്തുതീയരു ചില സ്വല്പാലുക്കരാക്ക സൗംഖ്യിക്കു. ‘പണികൾ’ എന്നോ പാടിളി എന്നു് അവർ ശാഖ. ‘പണികൾ’ സ്ഥാനം തന്നെ ഇച്ചുക്കിട്ടുന്നതിനു ചെറിയൊരു സമരം വേണ്ടിവന്നു.

1065-ആംഐ“ പണികൾ അയത്തിൽ തണ്ണോടെട കടംബത്തിൽ നിന്നു കുടംബംബരെ വിവാഹിക്കശിക്കും ഇടനാട്ടിൽനിന്നു് ഇല പാതിച്ചുവരിലേക്കു താമസം മാറ്റുകയുംചെയ്തു. കട്ടിക്കളെ സംസ്കരം പഠിപ്പിക്കും. കവിതയെഴുതും. ജീവിതപുത്രത്തിയായി സ്വീകരിച്ചു. ആധിക്യം പണികൾ ഒരു കമകളിസംഘം ആചാരണ്ണരിക്കും. പ്രസ്തുത സംഘവുമായി പലേടങ്ങളിലും സഖ്യരിക്കും. ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടും. അഞ്ചു താമസസ്ഥലത്തുവച്ചു കമകളിപരിശീലനം നല്ലിയിരുന്നതിനാൽ അവിടു. ‘കളരിയീടു്’ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു. പീഛാലും കേരളവർമ്മ തന്പുശാന്തി സൂരകമായി അവിടെ പണിയിച്ചു ഭവനമാണു് ‘കേരളവർമ്മസ്ഥം’.

പ്രി 1068-ആംഐക്കയ്യു കൊട്ടണ്ണല്ലുർ കണ്ണതിക്കട്ടൻതന്പരാൻ നിമ്മിച്ച കവിലാതത്തിൽ അവസ്ഥകവികളിൽ ആരെയും ഉംപ്പുട്ടന്തോന്തരാനിനാൽ മുളുർ ‘ഒരു കവിരാമായണം’ എഴുതി പകരംവീട്ടി. അതിനാന്തരൂപത്തിനു തന്പുശാനം. തന്പുരാഞ്ഞകഷികളായ ദട്ടികും കവികളും, ഒരു വശത്തും. മുളുർ മാത്രം മറുപശ്ശത്തുമായി ഒരു ഭേക്കരമായ സാഹിത്യാഭ്യാസം നടന്നു. അതാണു് സുപ്രസിദ്ധമായ ‘കവിരാമായണം’ ആദ്യം. മുശ യുദ്ധമുലം, തന്പുരാക്കരൂദാജിദിയും. ഗ്രാമങ്ങളെടുത്തും മറ്റും കത്തകയല്ല സാഹിത്യമെന്നു. അധികാരിക്കുന്നതിൽപ്പെട്ടവ കൂണും അതിൽ ഏപ്പാട്ടാൻ അവകാശിഞ്ഞെന്നും. സ്ഥാപിക്കവാൻ മുളുറിന കഴിഞ്ഞു. ഉള്ളിൽ എസു്. പരമേശ്വരയും പിന്നീടോരിക്കൽ പാഠത്തെ അഭിപ്രായം നോക്കുക: “മുളുർ എസു്. പത്രനാല്പുണികൾ അന്നവരെ സവസ്ത്രക്കംഞ്ഞാതു. പ്രവേശനാർഹമെന്നു സകല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സാഹിത്യവേദിയിൽ നിശ്ചികമായും നിശ്ചായമായും കടന്നു് അവിടെ ഗണനായിമായ ഒരു പീംശത്ര ആരോഹണംചെയ്യാതെയിരുന്നു.

നെക്കിൽ തദനന്തരഗമിയായ കമാറനാശാന നാമിനും എക്കമന സ്റ്റോട്ട് നൽകുന്ന സാഹിതിസാപ്പണ്ഡമന്ദാനം ഒരിക്കലും ലഘുമരക നന്തല്ലായിരുന്നു.”

കവിരാമാധാനയുംപോലെ ‘അവർക്കര’വഴക്കും, ‘തന്യരാൻ’ വഴക്കും എന്നിങ്ങനെ ജാത്യുന്നത്യചിന്തയ്ക്കുന്നേരിരായി വേറൊരു ചില സമരങ്ങൾ മുൻപ് നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. വാദപ്രതിവാദത്തിൽ പ്രതിയോഗിയേക്കരണായിരുന്ന അദ്ദേഹം. അപ്പോൾ അപ്രതിഫറ്റ മായ ശക്തിയോടെയാണും വാഗ്മിന്ദരം നാലുവശത്തോടു പായുക.

നിരവധി തൃതികളുടെ കത്താവാണും മുലുർ. മേൽപ്പുണ്ണാവിച്ച തൃതികൾക്കു പുറമേ ബാലാഭിമമനം അമ്മാന്പുണ്ട്, കമ്പേലഗതകം മണിപ്പുവാളം, പദ്മാഖപ്രകരണം, കോടിവീരരാം (തജ്ജിമ), ദേശാ തശതകം (തജ്ജിമ), പത്രാധിപരാരതം, നടതുഗമാല, കവിതാരസ നിത്രപണം, കമ്പേലചരിതം ആട്ടക്കമെ, സന്താന്ധചന്ത്രിക, അവസാ രോക്തിമാല, സന്ദേശഗിത, തീപ്രഞ്ചാഭാം, ധർമ്മപദം, ഹരിശ്വരത്രോ പാവ്യാനം ദിതലായി അശ്വപത്രാളം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ധർമ്മപദം, ഹരിശ്വരത്രോപാവ്യാനംം, ശ്രൂഹത്തായ രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങളാണും. ഇവയ്ക്കുമുകുമുഖിയിൽനിന്നും, സ്വാമികീതനങ്ങളായും, സമാജഗാനങ്ങളായും, പുലവുത്തഗാനങ്ങളായും, ഉത്തരജകഗാനങ്ങളായും, മുക്തക ഷൈളായും നിരവധി കവിതകരം അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലഭ്യ കമാറനാംവലിയും, ‘ആംഗാരായാണ്മൂരു, കമാറനാശാൻ, കണ്ണത്തിൽ വർണ്ണിസുമാപ്പിളു, കെ. റാമചുണ്ണപിളു, ടി. കെ. മാധവൻ എന്നിവരെ കരീഞ്ഞുചുട്ടതിയിട്ടുള്ള സൂരണകളുമാണും ഗദ്യത്തികളിൽ മുഖ്യം.

ഓഷാപോഷിണിസഭയുടെ ആദ്ദീവവ്യത്തിൽ 1070-ൽ നടത്തിയ കവിതാപരിക്ഷയിൽ ‘ആസനനമരണപിന്താശതകം’ എന്ന തൃതിക രണ്ടാംസമാനവും, 1080-ൽ എസും, എസ്. ഡി. പി. യോഗ തതിൻറെ ആദ്ദീവവ്യത്തിൽക്കൊല്ലപ്പത്രവച്ച നടത്തിയ സാഹിത്യപരിക്ഷയിൽ ‘ഇഷ്വരക്കുടി’, എന്ന പിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി രചിച്ച തൃതികും ഓനാംസമാനവും മുലുരിന ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓച്ചിറ തുഷ്ടി-വ്യവസായപ്രഭർന്നതോടനബന്ധിച്ച നടത്തിയ സാഹിത്യപരിക്ഷയിൽ മുലുരിൻറെ ‘സ്രീധർഘം’ എന്ന തൃതികും ഓനാംസമാനം പബ്ലിക്. കേരളവക്ക് വലിയകോയിത്തന്പരാനം തീരുന്നും മെരും പ്ലാറ്റിനതാ തിരമേനിയും മുലുരിനും ഓരോ ഫോംഗ്രലിംഗം. സമകാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കാവുരചനയിൽ പരിഗ്രമിച്ച കാലംകഴിക്കുക മാത്രമല്ല മൂല്യമുണ്ടാക്കുന്നതിനും സ്വന്തമായത്തിനും മുണ്ടാക്കുന്നതിനും അധികാർത്ഥിക്കുന്നതിനും പരിപ്പാരത്തിനും വേണ്ടി അദ്ദേഹം അശ്വന്ത പരിഗ്രമം ചെയ്തിരുന്നു.

1089-ആണ്ട് തൃജ്ഞാ പതിനൊല്ലു കൊല്ലുതോളം എത്രാണ്ട് തൃജ്ഞായിരുന്നു അദ്ദേഹം ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയിലേക്കെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും ഒപ്പെല്ലും അദ്ദേഹം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള സേവന പ്രാണം അനുപ്രാദിക്കാണു്. റോധുകരാ, പഞ്ചിക്കുടങ്ങരാ, അഞ്ചുലാ പ്രീസു്, വൈദ്യശാല, വായനശാല മുതലായതുണ്ടാക്കിച്ചു് അനവദി പ്രീച്ചു് സ്വന്തം ദേശത്തിനും പരിസരപ്രദേശങ്ങളുടെയു് മുഖ്യായത്തും അദ്ദേഹം മററിക്കുള്ളണ്ടു്.

എസു്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം ഉടലെടുക്കുന്നതിനു് ഒരു ദശാബ്ദം മുമ്പ് മുന്തിരി മൂല്യമുണ്ടായത്തിൽ സംഖ്യാപനാപ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞതിരുന്നു. സമുദായപരിപ്പാരണാനുമാനങ്ങളിൽ ശ്രീനാരായണഗുരുവായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനും ആചാര്യൻ. സ്വാമിസന്ദേശങ്ങൾ മുമ്പുണ്ടാക്കുന്നതും പെട്ടിട്ടുള്ള ശിഷ്യരാർ മൂല്യരിനെപ്പോലെ വേരെ മുല്ല.

പത്രപ്രവർത്തനരംഗത്തു ഗണനീയമായ മുന്തിരി പതിപ്പീച്ചു് കൂടണ്ടു്. കോളക്ടർമ്മിറിയുടെ സ്ഥാപകരാറിൽ ഒരാളം ആദ്യത്തെ പത്രാധികാരിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

മുംബൈ സമുദായത്തിനും അടിമാനന്നും വേം രാജ്യത്തിനും അമാത്മംമുണ്ടാക്കിയു് ആര്യിക്കനു മുമ്പുണ്ടാക്കുന്ന അനുഭവം പിടിപെട്ടു് 1106 മീറ്റ്. 8-ാം തീയതി മുഹമ്മദുക്കാബാസു്, വെടിഞ്ഞു. താൻറെ ബുദ്ധിശക്തിയു്, വിജ്ഞാനവു്, സ്വാധീനങ്ങൾ മുണ്ടാക്കുന്നതും അനുഭവം മുണ്ടാക്കുന്നതും അവഗണ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു് അദ്ദേഹം ലോകരംഗത്തുനിന്നു നിഷ്പത്തിച്ചു് വിവേകകാരിയാണു് ‘അനുഭീവനതകി സ്വജീവിതം ധന്യമാകു്’ മെന്നു കമാരനാശാൻ പറഞ്ഞ മുല്യരിനെങ്ങുടെ മനസ്സും കണ്ണിക്കാണാവും.

അവതാരിക

പ്രാസാദപ്രാസങ്ങളുടെ താളക്കാഴ്ചപ്പും, യതിന്മാനങ്ങളിൽ മുദംഗവായനയിലെ മുത്തായപ്പും ഒക്കെ ഓക്കെക്കാഴ്ചപ്പും, ഭാവത്രംഭിയിൽ ഒച്ചവിത്യേബോധവുമായി പുലവാലായുപോലുമില്ലാത്ത ചില ഹലിതങ്ങളുടെ പൊടിക്കൈക്കൈ: ഇവക്കയോക്കൈ കവിതയുടെ മുഖ്യായിരുന്ന കാലം. പ്രമേയമോ? എം, അംഗങ്ങയും. ഒന്ന് വേണമല്ലോ; അതിനെപ്പറ്റാറി അന്തരീക്ഷാക്കൈ ആലോച്ചിക്കേണ്ടോ; ഉർപ്പരപ്പെല്ലാങ്ങളുടെയും അയലത്തെ അച്ചിമാരുടെയും. നൂനജ്ഞലനവിലാസങ്ങളിൽ കവിതയുടെ പ്രമേയം. വേണോ; വേണേകിൽ ആഭിജാത്യത്തിന്റെ അടക്കളുംപോകും. അസാരമിരുന്നോടു—കാവ്യസകല്പത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവുമായി.

മുകാൻ നുറാണ്ടമുന്പും നമ്മുടെ കാവ്യപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഇപ്പറിത്തുവെച്ച അംതരീക്ഷത്തിലേക്കും വേദനയുടെ യും ഏതിപ്പുംനേറിയും ശക്തിചെപ്പതന്യങ്ങളുടെയും ശ്രംഭിയും ഇള ശബ്ദവുമായി കടന്നവന്ന മൂല്യർ എസ്. പത്മനാഭപ്പുണികൾ സ്വഹ്രമവമായ ഒരജജപലവ്യക്തിത്പത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു. ആ കാലത്തു് സാഹിത്യത്തിന്റെ സാമൂഹ്യപശ്വാത്തലവും. സാംസ്കാരികമായ അടിസ്ഥാനവും. ഇതുമേൽ വിശദമായി കണംറിത്തു്, വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യബോധത്താടെ തുലിക കൈയ്ക്കിലെടുത്ത ഏറ്റവുംപുരിലും.

സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ തന്ത്രായ ഒന്നാംകൈ അന്നവേദങ്ങളും. ആ അന്നവേദങ്ങളിൽനിന്നിന്നക്കാരന്തിരിഞ്ഞു വന്ന ചെപ്പതന്യസന്ധനമായ ജീവിതവീക്ഷണവുമായിട്ടാണ് മൂല്യർ സാഹിത്യരംഗത്തെക്കു കടന്നവന്നതു്. പ്രുാ: ജോ സഫും മൃഥഭ്രൂരി മൂല്യരിനെ നവയുഗഭീഷ്മർ എന്ന വിളിപ്പാദരിച്ചതു് വെറുതെയല്ലും. പുരക്കേവന പലപല കവിപ്പംഗവന്മാക്കം. കാവ്യത്തിന്റെ സാമൂഹ്യപശ്വാത്തലവന്മാന മുഖ്യപാധിയിലേക്കു ക്രമീകരിച്ചമാറു് വഴികാട്ടിയതു്

മൂല്യരാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ പേദന അറിയക, അനുഭവിക്കുക, കണ്ണീരോപ്പക, നട്ടെല്ലാടിയാതെ നില്പാറാക്കുക: ഈ വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യവോധത്തോടെ, സ്വകീയസമൂഹം യത്തിനവേണ്ടി പടവെട്ടി മുന്നോറിയ ഈ ഭീഷ്മപിതാമഹൻ ഈ തദ്ദീരിയ്യു പ്രാതഃസ്നാനായിന്നതു. മഹാബാരതകാലത്തെ മാനഷികധർശനത്തിനു മാപ്പസാക്ഷിയാകേണ്ടിവന്ന സാക്ഷാത്ത് ഭീഷ്മരിൽനിന്നും, മാപ്പസാക്ഷിയാകാതെ, നീതിക്ഷേവേണ്ടി വിട്ടവീഴ്യില്ലാതെ, പടവെട്ടിയ ഈ നവയുഗഭീഷ്മർ വ്യത്യസ്തനാണ് എന്ന കാര്യം നാമാരികല്ലും മരക്കുയുമത്തു.

മൂല്യരിന്റെ ശതവസ്ത്രാശേഖം നടക്കുന്ന ഈ സമയത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകളിടെ ഒരു സമാഹാരം പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ശ്രീ എൻ. കെ. ഭാമോദരൻ മുതിന്ത്രം സാഹിത്യപ്രപഠനക്കുംകരണസംഘം ആ ചുമതല ഏററിതു. തികച്ചും ഉച്ചിതമാക്കുന്ന പത്രപം ക്രമികളിലും നോട്ടണ്ഡുക്കളിലും മറ്റൊരു ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന പ്രഥമവായ ആ കാവ്യപ്രപഠനത്തിന്റെ ഒരു മിനിയേച്ചർഫോം, അതുമായി ഏറ്റവേണ്ടിയും പരിചയിക്കാനിടയാകാതെ ഈന്നത്തെ തലമുറയ്യു് ഇതോടെ അന്തരൂഹമായിരിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല.

മൂല്യർകവിതകളിടെ വിഭിന്നമുഖ്യങ്ങൾക്കും സമുച്ചിതമായ പ്രാതിനിഭ്യം നല്ലമാറ്റും സജജീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ സമാഹാരം എന്ന കാണന്നതിൽ പ്രത്യേകം സന്ദേശമിണ്ടും.

‘‘ആനയ്യുരക്കോൽ മാറേണ—

മരചന്നമ മുന്നകോൽ

അറുപത്തിഒക്കോൽ വേണ—

മരിവില്ലാത്ത പെണ്ണിനും.’’

എന്നും,

‘‘തനയില്ലാത്തവൻ ചെന്ന—

തുള്ളവാൻ തുടങ്ങ വിധം

തറവാട്ടിൽ പിറക്കാതേനാൻ

താളംതല്ലുക വേണ്ടതാം.’’

എന്നും മറ്റും

മുള്ള ചട്ടലസരസവും നമ്മമധ്യരവുമായ അവസരോക്തികൾ മുതൽ,

“കിഞ്ചിജ്ഞൻ, കാളി ഭദ്രേ, പറക മതു മരം—
കേരിയും കേരിയോ നിന്മ
നഞ്ചാട്ടാൻ ഹന്ത! ഭസ്തുഹസ്തമലമലമീ—
ചേഷ്ടിതം കഷ്ടമയ്യോ!
കിഞ്ചിൽപ്പോലും ത്രപാഹീനതയോട് കണ്ണേ,
കാത്സിതേ, ദർത്സനത്തി—
നഞ്ചാതിഞ്ഞോട് വന്നാൽ ചെവിചെറുതറിയും
താന്തി മുഖ്യ ഭഗ്രയേ!”

എന്നും,

“ഗ്രാഗ്രാക്കാണബീലിംഗാഡ്യവും കിടക്കിട—
പ്ലിക്കം കവിക്കാബരേ
വർത്തേതാട് ജയിച്ച നല്ല കവിത—
പ്ലേസ്റ്റപിള്ളയാം പള്ളിയെ
ശീശും കൈകലണ്ടു ‘കൃഷ്ണ’ കവിയെ
ഗ്രീമലുന്നുമർപ്പേ
വയ്ക്കാതീ‘യോട്ടവിൽ’പ്ലേച്ചം മടയരെ—
ചേക്കേണമെന്നോ മതം?”

എന്നും മറുമുള്ള ശക്തിയുക്തങ്ങളായ ഹാസ്യപരിഷാധി കേൾപ്പാനുരസങ്ങളായ മുഖ്യായകൾവരെ എല്ലാം ഈ സ മാഹാരതത്തിൽ കാണാം.

മുലുർ എന്ന മഹാനായ മരംപ്രശ്നൻ നാനാമുഖമായ പ്രവർത്തനങ്ങളാട്ടെ ഒരേക്കദേശത്രുപ്പം നല്ലമാറ്റു മുലുർ ജന്മി താണ്ടിസോവനീർകമ്മിററിയാടു ആഭിമുഖ്യത്തിൽ, സം വിധാനംചെയ്യപ്ലേപ്പട്ടിരിക്കുന്ന സോവനീറിനോടാപ്പും ആ കവിയുടെ കാവ്യജീവിതത്തിൻ്റെ ആക്രമകയി ലേക്കും എത്തിനോക്കാനപകരിക്കുന്ന ഈ കവിതാസ മാഹാരവും പുത്രത്തിരിക്കുന്നതും അനാംതരമായി. എതാണ്ട നാല്പത്തുകൊല്ലംമുന്പും ചരമമടഞ്ഞ ആ മഹാൻ്റെ ജീവിത തത്തിലെ എല്ലാ നേട്ടങ്ങളാക്കം. നല്ലതു ചരിത്രരേഖ യായപ്പോ.

കവിയുടെ സാമ്പ്രദായത്തക്കരിച്ച് ഈ കറിപ്പിൽ ഒന്നിട്ടു സൂചിപ്പിച്ചശേം. ഇതുപോലെതന്നെ ശ്രദ്ധയമായ മഹാരാജ വശവും കൂടിയിണ്ടു്: മുലുരിൻ്റെ ബാലപണസാഹിത്യം. ഇന്ത്യൻഭാഷകളിലോന്നംതന്നെ ബാലപണസാഹിത്യമെന്നാൽ സാഹിത്യശാഖാവ അന്നില്ല. പാഠ്യപ്പുകൾക്കും പുറമേ, കൂട്ടികരാക്കായെഴുതിയ കൃതികൾ ഒരു ഡാസനും തികച്ചുണ്ടാവില്ല. ബാലപണസാഹിത്യത്തിൻ്റെ സാംസ്കാരിക-വ്യാഖ്യാനായികസാധ്യതകളെപ്പറ്റി അന്നാരം സപ്താംകണ്ടിന്റെന്നതുപോലുമില്ല. അക്കാദമിയും ഗ്രന്ഥാംപര്യാപ്തവുമായ ഏതാം കൃതികൾ രചിക്കാൻ മതിർന്നു മുലുർ എന്ന പറയുന്നോരും ആ മഹാനായ ദീനപ്രഭാതിയുടെ സ്മരണയ്ക്കുമ്പിൽ നമസ്കാരിക്കാതെ വയ്ക്കും.

പ്രമേയത്തില്ലോ. പ്രതിപാദനത്തിലുമെന്നതുപോലെ തന്നെ, എററയോന്നും പ്രചാരത്തിലില്ലാത്ത മനോഹരമായ നാടൻപുത്രങ്ങളും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതില്ലോ. മുലുർ കാണിച്ചു ഉചിതജ്ഞത്തിൽ, (പ്രചാരലുപ്പുണ്ടോയും ഇതുയേറെ മലയാളപുത്രങ്ങൾ തികഞ്ഞ ഒച്ചിത്യബോധത്തോടെ തേടിയെടുത്തപയോഗിച്ചു) ഒരു മലയാളകവിയുടെ പേരേ മുലുരിനോടൊപ്പും നിൽക്കും: ചങ്ങമ്പുഴ.

സമരപരവും. സമാധാനപരവും. സദാചാരപ്രേരകവുമായ ഉദാത്തകവിതകളുടെ ഒരു സമാഹാരം, ഇതാ, ചുരുളാം—അണ്ണവത്താം, രചിക്കുക, രസിക്കുക, വളരുക എന്നേ പരയേണ്ടതുള്ളൂ. ഇവിടെ രണ്ടുക്കൾം കാറിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതു തിരു—ആ വലിയ മനഷ്യൻ്റെ കാവുസമാഹാരം. അവതരിപ്പിക്കാനിടയായതിരു—താൻ ഉണ്ടാക്കാളുന്നും.

ഉള്ളിടക്കിൾ

അനീനാരാധാസ്കീത്തനം	17
ശാരദോപാസന	22
കവിരാമാധാസ്മം ✓	26
കവിതാരസനിത്രപണം	35
പത്രാധിപഭാരതം	39
‘പണ്ണികൾ’യുഖം	42
കവിരാമാധാസ്മയുഖം	44
കവിമൃഗാവലിയുഖം	63
കടമിററത്തു കത്തനാങ്ങം യക്ഷിയും	73
ആരോഗ്യസ്ഥിവം	79
കളിഹംസം	84
‘കിരാത്’ൻറെ നായാട്ട്	93
ക്രയ കത്തു	97
ചരാധാപദ്യങ്ങൾ	100
ഇള്ളുന്നർ മണിമേട	106
നൂറ്റാഞ്ചിസ്ത്രാപം	109
ഭർത്തുമുഖ്യഷ്ഠ	113
സമാധിയാടണ്ണ ചട്ടപ്പിസ്പാമികൾ	117
പുല്ലയനം കയിലും	119
മധുപപ്പങ്ങകൾ	121
കൂലപ്പച്ച വാഴ	123
അവസരോക്തികൾ	125

ശ്രീനാരായണകീത്തനം

[ശ്രീനാരായണമഹാത്മവിഞ്ഞർ ആരാധകമാരിലും സംസാരവാഹകമാരിലും അഗ്രസരനായിത്തന്നു മൂലമാർ. അദ്ദേഹം ഗ്രന്ഥദേവൻറെ അപദാനങ്ങൾ വഴിച്ചും സംസാരങ്ങളാൽ വിശദീകരിച്ചും ഒട്ടേരു കവിതകരാർച്ചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുരം തനിലോത്തര കവിതയാണ് ഈ പത്രത്തിലെ ‘പ്രണതജനപാലൻ’ എന്ന മട്ടിലുള്ള ഈ കീത്തനം.]

അവിരളമധ്യമം വളരെമളവീ ഞാ—
നവനിയിലുഡിക്കം പല വടിവിലേവം
ഭവനപതി മനം വിജയനാട്ട മനം
ചൊവിയിലത്തചൈയുരു പരമഗ്രന്ഥനാമാ.

1

ഈതിപരമഗീതാവചനഗതിവഴിച്ചും
പ്രതി സഹലമാക്കേന്തിന ജഗദീശൻ
അതിക്രമണയോട്ടം ജനനദശയാലീ—
ക്ഷീതി സഹണയാക്കീ പരമഗ്രന്ഥനാമാ.

2

ഗണനനിലകൊണ്ടും ഗ്രണഗരിമകൊണ്ടും
പണമഹിമകൊണ്ടും വലിയ സമ്ഭായം
തനലോഴികയാലേ പിണ്ണിയോട്ടശ്ലുംപോരാ
തുണ കരത്തിനാൻ താൻ പരമഗ്രന്ഥനാമാ.

3

പ്രണവപരമാത്മം പരമവഗമിച്ചും
പ്രണയമവിലാത്മാക്ലൈലപി വഹിച്ചും
തുണമിതിനിത്തപ്പു സകലമഹിഹ നാരാ—
യണപരമഹംസൻ പരമഗ്രന്ഥനാമാ.

4

പരയനവനെന്നും കവനിവനെന്നും
മരയവരിലീഡ്യൂൻ പുതഞ്ചനവനെന്നും
മികളിവച്ചാനും മൃതപ്രദയരംഗേ
കരകളജ്വാക്കാ പരമഹ്രതനാമാ.

5

ഉടൽ കരിശിൽ മനും ബലിക്കത്തിയോനു
പടയിലെപാൽ കൈയിൽ കശ്തിങ്കിയോനു
പടിമയ്യാട്ടേസ്ഥിതരിതി ഗണിപ്പ്
നെടിയകരളാൽ താൻ പരമഹ്രതനാമാ.

6

നമ്പിസുഗതനെന്നീ സുക്തതനിധിമാക്കം
സപബഹുമതി നല്ലാൻ മൃത വിഴവനല്ല
ഇവനൊരു സശ്രാത്രൻ പരന്മഹിതനെന്നീ
വിപൂതിയറിയാ താൻ പരമഹ്രതനാമാ.

7

പണപദ്ധവിയേറ്റും പ്രദവിനെയുമണ്ണാ—
പണപമികനാകും ചെറിയ നരനേയും
കണപമിതി കാണ്ണനിതു സുക്തതി നാരാ—
യണപരമഹംസൻ പരമഹ്രതനാമാ.

8

തളിരിലകൾ കുറം പഴമിവയശിച്ചും
കളിർമയണിതീത്മജാളിലുമ കളിച്ചും
വള്ളജ്ജട ധരിച്ചും വെറുതെയലയേണ്ണാ
പൊളിയിതുകളെല്ലാം പരമഹ്രതനാമാ.

9

മതികമലപ്രത്യിക്കാതപൊഴുതു ഭംഗം
സതതമണ്ണായവാൻ വഴികര കരതേണു
ഇതി സുക്തതി നാരായണമഹ്രതവരഞ്ഞി
പ്രതവഴികളിന്തു പരമഹ്രതനാമാ.

10

ചടചടനുകല്യും നിരവധി കടിച്ചും
കടക്കന്നാസ്ത്രവധി കടിച്ചും
ചടലപകളിൽ വാഴും ജടിലപക്ഷേ വനി—
ച്ചിടകയരുന്നാൽ പരമഹ്രതനാമാ.

11

ക്രച്ചിതകരളിനും തനവിനമദ്ദേം
അചിലിദവരാതെ കര്ത്തിട്ടക വേണും
വചനകരണങ്ങൾക്കൊരു സമത വേണും
സുചരിതത വേണും പരമഗ്രന്ഥനാമാ.

12

കരകൾ കളഞ്ഞെത്തത്തവി വിവിധാത്മ
പരമുപമയോരോന്നുള്ളവത്രപോലെ
പുതമതവിലിനസ്ഥിതികളിലൊരിയാതെ
പറയുത്ത പക്ഷം പരമഗ്രന്ഥനാമാ.

13

ചരഢഗളമേറുന്നവന്നുതിയോളം
വരപദവിയാൻനീട്ടണമതു വിവാഹം
ചിരുക്കത്തമയമം കളവിനിതിനമോ—
ടങ്ങളി ഗ്രാവരുൻ പരമഗ്രന്ഥനാമാ.

14

പഴകിയവയെല്ലാമപനയമതെന്നായു്
പഴിപറകയും ചെയ്യുത്ത പുത്രമകാർ
പുഴവിനന്നുമാതെപ്പ്രതിമമിഹ കാണും
മിഴികരത്തിണ്ണേം പരമഗ്രന്ഥനാമാ.

15

അജപടലി പുക്കോഴികളുള്ളമറ്റത്തീ
പ്രജിനനിര തേടീടക്കയു നരരാതം
നിജമഹിതമന്ത്രം ഗ്രാവരനിവണ്ണം
സപജനമൊട്ടരഫ്പു പരമഗ്രന്ഥനാമാ.

16

പ്രണതരടിയങ്ങൾക്കെക്കമലരിലണ്ണേ
പ്രണവസമന്നാമസ്തുരണ വളരേണും
അണ്ണയങ്കയു ഭോഷം കണ്ണവുമിഹനാരാ—
യണപരമഹാസാ പരമഗ്രന്ഥനാമാ.

17

അയൽവസതിയാൻനാരതിഖുവികളാകാൻ
സപശമിവിഡ വാഞ്ഛരാവിവശം വരേണും
വയമഹികവേണും നയഗതിവിശേഷം
ജയജയ ദയാലോ പരമഗ്രന്ഥനാമാ.

18

ങ്ങമയടിയദാക്കിനിയുള്ളയരാനും
ഗരീമ സമ്മാനസ്ഥിതിയിൽ വളരാനും
ചീരമമിത്രാഗ്രൂം പലവഴി വരാനും
വരമദാക്കവേണും പരമഹ്രതനാമാ.

19

കല്പിയുടെ കടപ്പും ദിനമനക്കറേറി—
പ്ലഘക്ലുഷ്ടകമ്മം മഹിയിൽ വളരായുംവാൻ
വിലസിട്ടകവേണും തവ ചീരപ്പസ്തിൽ
ബലമഹിമയെങ്കും പരമഹ്രതനാമാ.

20

വല്പിയവരിതെന്നും ചെറിയവരിതെന്നും
കുലമഹിമയുള്ളാവരിവരിതെന്നും
ചീല ചപലചീനാതരളതകര നാട്ടിൽ
തുലയണ്ണമശ്ശേഷം പരമഹ്രതനാമാ.

21

പനി പിടകവാതം ചുമുതലപേനകും
വിന്നചൊരിയുമോരോ തജക്കല്ലാക്കനാളും
ഇന്നിയിവരെ ബാധിക്കുത്തുനിന കണ്ണിൻ
മുനയിട്ടകവേണും പരമഹ്രതനാമാ.

22

അലയുപരമിക്കും സല്പിലനിധിപോലെ
വല്പിയ നിലയേരും ജലപതിഗ്രേരു,
ഫലിതമയമന്നേപചനസ്യ കാതിൽ
കല്പിതരച്ചി കേൾപ്പും പരമഹ്രതനാമാ.

23

കടിലതരമാം ഭ്രൂകടിവിത്തമാകും
നിടിലമിവയേരും സൃഷ്ടിച്ചിരവക്രും
കടക്ലുഷ്ടപുരാ പൊടിതക്കുതിയാകും—
പടി യടിത്തി കാഞ്ഞും പരമഹ്രതനാമാ.

24

അനാല്പപതിനെന്തിൽപരമറികലുക്കും
ജനാതതികര എന്നെന്നക്കൊരുളും വോൻതാൻ
തണ്ണുകവിട്ടനാണമിരുളുണനാരു—
യണ്ണപ്രാമഹംസാ പരമഹ്രതനാമാ.

25

ചരമപദയാഗിൽ തന്ന ഗ്രാമചരണമോക്ഷം
നന്ന പുരുഷാത്മം കരബെദരമന്ത്രേ
ഭരിതത്തടി വേരറുത്തരസുവം മേ
തരണമമലഞ്ഞീപരമഗ്രാമാധാ.

രോമരൂപാസന

[ഗ്രാമവേദപ്രതിഷ്ഠിതയായ വക്ലെ ശാരദാദേവിയുടെ ഇപാസകനാണ് സരസകവി. ‘വാക്സിസാലാഗ്യപ്രദായിന യായ ആ ദേവിയുടെ മുസിൽ ക്ഷതിപൂർണ്ണം അപ്പുക്കുന്ന ഒരന്മേൽപ്പാപഹാരമാണീ കവിത.]

കുന്നിനംമേകചുദയിക്കു കിഴക്കമായും നാ—
മിന്നാൻറിടന്ന മലയാളമഹിക്കു പണ്ണേ
അനൃനമായും പ്രക്തിയിട്ടാൽ തട്ടപോലെ
മിന്നന്ന വക്ലെമഹാചലമന്നതാണോ.

നാരാധാരപ്രതി ചിരായ തപസ്സചെങ്ങു
പോരുന്നൊരീ സ്ഥാരഹമാരുന്നിതംബുദ്ധേവിൽ
സ്ഥാരാദരാലടിയിരത്തിയിരതന വണ്ണാ—
കാരേ സരസപതി സദാ തുണയാക്കണം നീ.

2

നാദംപൊഴിഞ്ഞ കളവല്ലുക്കു കൈയുംലേന്തി—
കാദംബമേറിയെഴുന്തളിയ കമ്രവേഷേ,
പാദംപണിഞ്ഞാരടിയണ്ണലൈയിനവിഭ്യാ—
വേദം കളിഞ്ഞ കളാഷിണി കാക്കണം നീ.

3

വേദം പഠിക്കരതു വൈദികശാലയിക്കൽ
പാദം ചവിട്ടരതു തീണ്ണത്തെനു മുന്നോർ
വാദിച്ചു സാർഗ്ഗളമിരിക്കുകയുലമെറു
രോദിച്ചു കഷ്ടമടിയങ്ങൾ കിടാന്തല്ലേണേ.

4

സജാതത്രഘ്നമിവിടെപ്പതിനെട്ടുലക്ഷം
കണ്ണരുദ്ധരാജീവനെ കരിഞ്ഞു കരണ്ണമുലും
കജാസനാനന ചതുഷ്പുക്കരുടൻവൈദിഞ്ഞ
പാഞ്ഞിന്തു ഹാ വേതി വസലയല്ലയോ നീ.

5

പാവങ്ങളാം പഴവരിൽ ചില പുണ്യവാന്മാ—
രാവംവീയം ചില തപസ്സ് ചരിച്ചിരിക്കാം
കൈവന്നിടില്ല തവ വാർക്കനിവല്ലയാളിൽ
പുവില്ലമാന്നാൽ പുരാഞ്ഞര പുരന്നീയാണേ.

6

യമ്മാദ്ദേതെ തവ ചുരന്ന ക്രപാമൃതം വാ—
ഗംബേ കൊതിച്ചു കൂഴിയങ്ങൾ കരണ്ടതത്തേറു
ചുമ്മാ കിടന്ന കരയൻ കിടാവിനം ചെ—
നന്മിഞ്ഞിയമു കനിവാൻ കൊട്ടക്കമല്ലോ.

7

കന്ധാക്കമാരിമുതലിങ്ങനെ കേരളം ഗോ—
കണ്ണംവരെയ്യുമടിയങ്ങൾ സിലോൺകരകാർ
മുന്നേ കടന്ന പലത്രം പണിചെയ്തു നാട്
നന്നാക്കിയെന്ന കമ്മയമയറിഞ്ഞിരിക്കും.

8

എന്നലു കേരതൈ നട്ടധികം വളർത്തീ—
ടിനാട് കേരളവരാവ്യവമാക്കി ഞങ്ങൾ
അന്ധാവലംബപരയായോൽ മുത്തിയിക—
ലിനോളമോക്കിലടക്കിയങ്ങൾ പരാങ്ങമുവന്നാർ.

9

പാരം പരിശുമികളീയടക്കിയങ്ങൾ വിദ്യാ—
വാരാശിയും പലവഴിക്കു മഡിച്ചുനോക്കി
സാരം ജവാൽ പരജനങ്ങൾ ഹരിച്ചുപോയ—
താരാഞ്ഞ നീതരിക മോഹിനിയെന്നപോലെ.

10

സത്യത്തിൽനിന്നിവിടെഴന്നതാളേണമെന്നീ
ഉത്യാളി ചെയ്തിട്ടുപേക്ഷയെയയിപ്രകാരം
നിത്യേ കനിഞ്ഞ നീറവേറുകമുലമേതും
സത്യചൃതിക്കിടവരില്ലവിടേക്കു ഭേദവീ.

11

പത്മാസനഞ്ചര നീകടം നിരസിക്കയാലേ
ചരത്മാനതാപമവിടേക്കു ഭവിച്ചിരിക്കാം
പത്മാസനത്തിലുമത്രന തപസ്പിമാരി—
സ്ഥൂത്മത്തിലുണ്ട് തവ സേവനലോല്പന്നാർ.

12

ഇല്ലിൽക്കരുതരമാം കളയംസമന്ന
വല്ലായ്യവേണ്ട വരകംബുംസമാനക്കുറി
സല്പീനനാം പരമഹംസനാരാളിതാ പു—
വേല്ലപ്പുഭത്തണ്ണലിലാന്നമതന്ന ദേവീ.

13

വൻപ്രേമലാരനിധിയന്മടക്കലെപിശ്ച—
നാംഡോദവേണി വിചികിത്സ വെച്ചിട്ടേണ്ട
തുന്പപ്രസ്തുനസ്ഥമാം മധുരാന്നമേരെ—
സ്സാംഡാരസാന്തുമിവിട്ടണ്ണപക്കുണ്ണാഗേ.

14

ശ്രീക്ഷൃഷ്ടി കലിതകാകളികാതണ്ണത്തി—
തേതാകങ്ങൾ നിത്യമടിയങ്ങൾ സൗഷ്ഠവ്പിപൂർവ്വം
വ്യാകോശ വാരിയുഹവാസിനി ഭാസമാന—
മാകന നീൻ പുതിയിലെത്തണ്ണമന്നുവേദം.

15

കാമാനക്കുലഗ്രണമാന്ന് ഹിരണ്യഗഢ—
ധാമാശ്യമാം ശിവഗിരിസ്ഥലമാന്നിട്ടേപോര
പ്രേമാണിരാമതരമായ ഹിരണ്യഗഢ—
സാമീപ്യമത്ര വേതികനപേക്ഷണീയം.

16

ദ്രോക്ഷമാലപരിവാദിനി, ഭഗിയേറും
തത്തമ, പുന്നുകമിതൊക്കെയുമെന്തി നിത്യം
സൗത്രാമവാമകൾ ചുണ്ണിട്ടമല്ലുഹര്യ—
പത്രാസനത്തിൽ മതവും മഹിതേ, തൊഴുന്നേൻ.

17

ഹേ ധർമ്മചാരിണി, സാസ്പതി, സത്യലോക—
സാധ്യമ്പരോവുമിയന്നിട്ടമീ മംത്തിൽ
ബോധാത്മികേ, ബഹുയുഗാവധി വാണി തൈങ്ങൾ—
കാധാരമായും വരണ്ണമംബ, ദിഗംബരേ, നീ.

18

ഉവനമോത കടാക്ഷമോക്ഷമാത്ര—
ജ്ഞവിരളമായും വിരചിച്ച വിശ്രന്നാമേ,
ഇവരടിമകളാണ കാത്തിഡേണം
ശിവഗിരിവാസിനി ദേവി ശാരദാംബേ.

19

പണിയുമടക്കമകരക്ക നിന്നെൻ വീണാ—

കപണിതമനോഹരമായ കണ്ണനാദം

അണ്ണയണ്ണമനവേലമബ്ജ് ജയ—

പ്രണയിനി ഭേദി ശിവാചലാധിനാമേ.

20

പരം നിറങ്ങത ത്രഷ്ടിയാൽ നിരന്ന സർപ്പതം ബലേ

തയന്ന വാളുണ്ണം സദാ വതന്നതിനു നിന്നുടെ

ചുരന്ന ചുച്ചക്ക്രമഭൗത്തിരം നക്കംകൊള്ളുവാൻ

കയന്നകാൽപ്പിടിച്ചു നാമിരന്നിട്ടും ശാരദേ.

21

ഇപ്പോള്ളുദയാത്മജലിക്കഴേ

കേത്യാ സമപ്പിച്ചു നിന്ന്

തുപ്പാദം പ്രണമിക്കുമൈയശരന്ന

നാരാധിച്ചം ഞങ്ങളിൽ

എപ്പോഴം കനിവാൻ കല്ലുക

പതാകള്ളേ, കടാക്ഷാഞ്ചലം

കല്ലിച്ചേക്കണമേ ശിവാദിയിലെഴും

നീ ഭേദി വാദ്ദേവതേ.

22

സംഗ്രഹ്യഗ്രൂപ്പി കളിക്കും നളിനവുമുഖം

നാലിലും നാട്യലീലാ—

ലോതേതാൽ സാവകാശപ്രസരഭി—

രമിക്കുന്ന സാഹിത്യത്രസ്തേ

നീ ഭാസിക്കേണമുമേ, രസനയിലനിശം

ശാരദേ, ശാരദാംഭേ—

ഭാദ്ര, പത്മാസനസ്ഥ, ശിവഗിരിയിലെഴും

ഭേദി വാചാമധിശേ.

23

കവിരാമായണം

[കൊച്ചന്തല്ലുർ കണ്ണതിക്കട്ടൻതന്പരാൻറെ ‘കവിഭാരത’ ത്രിസം ബദലായി, കവികളെ റാമായണത്തിലെ ഓരോ കമാപാറുത്തേള്ളാട്ട് ഉപമിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയ കൃതി യാണ് ‘കവിരാമായണം’. ഓരോ കവിയും വധു ക്രിവൈവൈത്തെയും കവനസാമത്മ്യത്തെയും ഉന്നിയുള്ള വിലയിരത്തലാണ് ഈതിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. നുറിൽ പരം കവികൾക്കും ‘കവിരാമായണം’ത്തിൽ സ്ഥാനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ എത്രാംപേരെപ്പറ്റിയുള്ള പദ്യങ്ങൾ താഴെ ഉല്ഘരിച്ചിരിക്കുന്നു:]

കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തന്പരാൻ:

ശ്രീമെത്തീടുന്ന ഭാഷാഭഗവതിയെ മുവേ—

വച്ചു ലാളിക്കുകൊണ്ടു

പ്രേമത്തേംഡാഗ്രുതിത്തമാക്കാങ്ങ സുരത്തവായു

സന്തതം നില്ലുകൊണ്ടു

വാർമെത്രതും സർസ്സാലുഡ്യുക്ഷതയരിയപിയി—

സ്ഥാനമോട്ടില്ലുകൊണ്ടു

ശ്രീമാൻ ശ്രീവഞ്ചിരാജ്ഞതീപതി കവിതിലുക്കൻ

‘പത്മജൻ’ പത്മനേന്ത്രേ.

1

കൊച്ചന്തല്ലുർ കൊച്ചുണ്ണിത്തന്പരാൻ:

ഉച്ചേച്ചരണജ്ഞപല്യമേരു. മതി സകലകലാ—

വല്ലുതൈ. സുശീലം.

നിശ്ചാഖവല്യം ധരിത്രീരമണ്ണത കവിതാ—

ശസ്ത്രവച്ചപ്രകൾം.

മെച്ചപ്പുണ്ണേവമെല്ലാം തടവിവടിവെഴു.

കീര്ത്തിയെച്ചേരും മേഘം.

കൊച്ചുണ്ണിത്തന്പരാനാം കവിമണി നിവില—

ക്ഷേമദൻ ‘രാമചന്ദ്രൻ’.

2

മരിയപ്പള്ളിവല്ലിയതസ്വരാൺ:

‘ഭാഷാപോഷിണി’യെന്ന ‘പ്രദേശ’ജനി—
പ്ലിച്ചോരുപെണ്ണക്കട്ടിയേ
ഡോഷായിട്ട് വളര്ത്തി ലോകപരി—
രക്ഷപ്പൂഡ്യു നിയോഗിക്കയാൽ
ഡോഷജത്താന്നരയ ചാര മണ്ഡി മരിയ—
പ്ലിള്ളിൽ ധരാവല്ലൻ
ഡോഷംചെറുമണ്ണത്തിടാത്ത ‘മിമില—
കേഷാണീവരൻ’ ഭാസുരൻ.

3

രാജരാജവമ്മ കോയിത്തസ്വരാൺ, എം. എം.:

ഉരാക്കോലും ഗ്രാന്തക്കിരകാണ്ടുമയങ്ങം
വാഗ്യാടിയാൽ ശേഷനോ—
ഒന്നക്കുംചേരുകകൊണ്ടുമിക്കമവഹി—
കും മട്ടകൊണ്ടും പരം
തക്കവ്യാകരണാദിയിക്കലത്രമ—
പ്ലിംഗ്രീഷിലും പാടവം
കൈകക്കാളിളിം കവിരാജരാജനൃപനാ—
ണാരോമലേ ‘ലക്ഷ്മാൻ’.

4

എൻ. കമാരനാശാൺ:

അത്യുന്നപ്രതിഭാവുലും കവനസം—
ബന്ധാൽ ദിഗന്നതംവര—
രി ജ്ഞാത്യന്നീടിന കീര്ത്തിപ്പുരമിത്രകരം—
കൈകക്കൈമന്യാദ്വശം
ആസ്ഥാനത്പരമിയെന്ന ഭാഗ്യനീധിയാ—
മത്തക്കവർച്ചപ്പുതി—
ക്ഷാത്രൻ ഹന്തുകമാരയോഗി സുമുഖൻ
‘സുത്രാമജിത്താ’ണതാൻ.

5

നാരായണ(നാണ)ഗ്രാമക്കരാ:

ഇക്കാണം ജംഗമസ്ഥാവനനിവിലപദ്മ—
തമ്മണ്ണരാ നിത്യങ്ങളുണ്ട്—
നംബക്കാപ്പിൽ തീച്ചുചെറ്റും ചിലകറി കവിതാ—
ശക്തിയിൽ സക്തനായും
ചിൽക്കാരണ്യം ലഭിപ്പാൻ കരതിയുട്ടുനേ
മഹമേരും ശിവഗ്രീ—
കേരൻ നാരായണസ്വാമികരാ സുക്തതിശിരോ—
മഹലി ‘വാല്മീകി’യന്ത്രേ.

6

സി. ചാത്രക്കേട്ടിമനാടിയാർ:

ചിത്രതേ മോഹനജാനകീപരിണയ.
വാഞ്ചിച്ചു പദ്മങ്ങളാ—
മനുശ്രൂണികളുച്ചാരിണ്ണ
ഹരിയെപ്പോലും ജയിച്ചീട്ടവാൻ
ഉള്ളത്രന്നീടിന ശക്തിയോട്ടന്തക്കു
ചാത്രമാനാടിയാ—
രന്ത്രേ മഞ്ഞളയാനഭർത്താിത മഹേ—
ക്രൈരാവനേ ‘രാവണൻ’.

7

വില്പട്ടത്ര രാഹവാൻനമ്പ്യാർ:

വാല്ക്കുംകൊണ്ടുമിന്നല്ലോര കവികളിൽ വ—
ചേരുമാ വന്നുകൊണ്ടു
ക്രിത്രേതാലും നല്ലബുദ്ധിക്കണ്ണ ഗ്രാനണം—
കൊണ്ടുമറ്റുംക്രതികൊണ്ടു
നേത്രതീച്ചനോക്കു പദ്മപ്രഹരനിരക്കാട്ട—
തതാട്ടിയോടിക്കൊണ്ടു
തീത്രേതാതാം വില്ലവട്ടത്രരിയ സുകവിയെ—
'അജാംബവാ'നേന്നതനെ.

8

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കള്ളി:

അത്യുസാഹമമദബുദ്ധി 'രമ' തന്റെ
ഭർത്താസൗഹ്യത്താകയാ—
ലത്യന്തം പ്രഹ്ലാദാവമിത്രപോ—
പ്രഥാത്മാൻ തത്ത്വശ്രാംകാ—
തന്ത്രങ്ങവരിലും മികച്ച സുകൃതം
തങ്കന്ന ശങ്കള്ളിയാ—
വിദ്യാൻ സോമസമാഖിരാമവദനേ,
ചൊല്ലാണ്ട് 'സുഗ്രീവനാം'.

9

പരവുർ വി. കേശവനാശാൻ:

പ്രോരാകാനാരാധം ചെന്നാൽപൊഴിയുമെന്തീ—
ക്കാതെയും നീതിയോധം
ശ്രീരാമസ്പാമിതൻ കാൽത്തളിരിണ എദ്ദേ
വച്ച പൂജിച്ചുമേറോ—
സാരസ്യപ്രശ്നാചേരം കവിത വിതറു—
കേശവാല്യാപകൻ സൽ—
സുരീന്മേഖാമരതം 'രേത'നീതി ഗജ—
പ്രശ്നാഗൈ ധരിക്കു.

10

കെ. സീ. കേശവപ്പിള്ളി:

കുസാത്തങ്ങനെ മാധ്യരീതിസമേച്ചം
കാവ്യങ്ങൾ മേനോൻ ചമ—
ചൂശാചക്രമനന്തകീത്തിസുധയാൽ
മുഞ്ചീവെപ്പിപ്പിച്ചിട്ടാണ്
കെ. സീ. കേശവപ്പിള്ളിയായ കവിരാ—
ജോതംസരതം സദാ
ബാസിച്ചീടിന വീര്യശാര്യനിധിയാം
'രാത്രുജ്ജീവനം വീര്യശാര്യനിധിയാം'. 11

പി. കെ. കുള്ളൻവൈദ്യൻ (പേരുന്നല്ലി):

ശ്രീഗാരാംബുധിയൈക്കെന്ന കവിത—

പ്പുണ്ണിന് ഗ്രം കണ്ടെൻ

തിങ്ങും മോദമിയെന്ന മല്ലിന്തും

പോരാളിമാരേ ജവാൻ

ംഗ്രാ തച്ചതകത്തു മുവുലകിലും

തനോച്ച പൊന്തിച്ചാര—

ത്രിഗാത്മാ കവി കുള്ളൻവൈദ്യന്തുല

ശ്രീമാൻ ‘ഹനുമാൻ’ മഹാൻ.

12

കെ. റൈ. വറുഗീസുമാപ്പീളി:

ഉത്സാഹോള്ളപ്പീചീനികരനിലയമായും

സുരിനതാദഭേദത്തു—

നാത്സംഗേ ചേത്തുവച്ചാ ‘രമ’യുടെ ജനക—

സ്ഥാനമാനം വഹിച്ച

സാത്സംഗം പുണ്ടു ഗാംഡീര്യമൊടമരക്കൊരാ

എത്രോപത്രപരമ്പര—

നസ്തി കാർത്തുനല്ലോ വിമലഗ്രംപയോ—

രാശിയാം ‘പാശി’ദേവൻ.

13

കതവാ കുള്ളനാശാൻ:

ദേവാധീശൻ പട്ടുായും വരികിലവരെയും

കാൽക്കണ്ണംകോണമര്ത്തി—

പ്രോവാൻ ഞാൻ ശക്തനാണെന്നാൽ വലിയ മദ്ദം

മാനസേവച്ച മോഹാൽ

അവിമേഖാദം ഹരിതതാകവൈ ചുഴലുമൊര—

ക്രൂള്ളനാശാൻ സുധീമാൻ

പുവേണിതയ്യുലാളേ രഘുവരനോട് നേ—

രിട്ട ശ്രൂരൻ ‘വിരാധൻ’.

14

കടകയെത്തിൽ ചെറിയാൻമാപ്പിള്ള:
 വാക്കിൻ മുത്തികളത്തിയുള്ള രചനാ—
 ചാതുര്യവും മല്ലിനായു്
 നേക്കേന്നാരെയമരസാന്തപന വച്ച—
 ശ്രൂക്ക്രയാ ജയിച്ചീട്ടിവാൻ
 ലാക്കും നീതിയമാൻ സൽക്കവീവരൻ
 കടകയെ ബുദ്ധിമാ—
 നീക്കാലം ‘ഗ്രഹന’ന്തരന കയ്തി—
 കൊണ്ടോടീട് തണ്ണാർമ്മിച്ചീ.

15

വെള്ളത്തേരിൽ കേശവൻവെദ്യൻ:
 അരുരോ നേക്കകിലായവരൻറെ ബലമ—
 ഞബ്ലംപിടിച്ചീട്ടിവാ—
 നേറും ധാടിയമെൻകിടക്കുംതവനി—
 ദ്രോനാളു തള്ളിച്ചയും
 ചാരേ തന്റെ കവിതപ്പുത്രകമെന്നിയും
 പുണ്ണങ്ങിരിക്കും വെള്ള—
 തേരിൽ കേശവവെദ്യനിന്തുവദനേ
 ‘ബാലീ’ മഹാവിക്രമി.

16

കോമത്രു കണ്ണുപണികൾ:
 ഏറ്റും പ്രാബല്യമുള്ളും കവിനിര പൊടി—
 പാറീടിലും തുസലപേശ്യ
 തോറും തോല്ലാതെയുംനിന്നനവധി കവിതാ—
 ശസ്ത്രസംഘം പൊഴിച്ചു്
 കൂറാരെപ്പറ്റിയത്യുൽക്കടത്രക്കുപയെ—
 പുണ്ണകൊണ്ടശ്ശുദ്ധതേതാ—
 കുറൻ കോമത്രുംമവും കവി കരിഗമനേ,
 കേരകൾ കേശപ്പെട്ടുന്നതേ.

17

കട്ടിക്കണ്ണതകച്ചി:

ഹേപനേൻഗണം പദപയോജനതിൽ വീണാ പല—
വട്ടം കനിഞ്ഞു പണിയു。
ചീറുന ചാതുരി കലന്നള്ള മഞ്ഞളിമ
ചേരന നൽ പദചയാ。
സസ്യിച്ച സാരതരസാരള്യകീത്തിയൊട്
സർക്കാവ്യസംഹതി സദാ
ബന്ധിച്ചിട്ടം നുമതി തകച്ചിയാം വിഭജി
'ക്രസല്പ്പ്'യെന്നമറിക.

18

തോട്ടയ്യാട്ട് ഇക്കാവമ:

കട്ടതേതനടി കമ്പിട്ടം കവിതകോ—
ഒടിക്കണ്ണലോകക്കു ഹ്ര—
തട്ടിൽ കഴതുകമിട്ടതല്ലുണനാം
തെര്താവോണാത്തനപഹാ
തുഷ്യാ വാണി നുബിച്ചിട്ടം വിഭജിമാർ
ചുട്ടം മുടിതെതാങ്ങലാം
തോട്ടയ്യാട്ടമതന സാലുപി സകല—
സൗമ്യലാഡിയാം 'മെമെലിലി'.

19

കാട്ടർ ലക്ഷ്മിക്കട്ടിയമ:

ദ്രാക്ഷാസനനിയോയ സല്ലുവിതയൈ—
തതീത്തണ്ണേ ചീത്തിംഗിതം
സാക്ഷാല്പി വിശ്വധാവല്പിക്കു ഹ്രദയ—
തട്ടികലേക്കീടുവാൻ
അക്ഷീണതപമിയന പാടവരേ
കാട്ടന കാട്ടരെഴും
ലക്ഷ്മിക്കട്ടി നിശാചരേന്ത്രഹ്രതയാം
'മായാവിദേഹാത്മാ'.

20

വാരണ്ണപുള്ളി ശോവിന്പുണികൾ:

ഇള്ളം വല്ലാത്ത ഗവ്യം പടയിട്ടമവരോ—
ടടാട്ടകേരിച്ചറപ്പു—
നെങ്ങേള്ളാളം വാഞ്ഞയും തന്നകതളിരിലുഡി—
കീല്പ നെപ്പുക്കഷപാതാൽ
വല്ലോക്കം നല്പ് മാറ്റം തെളിവിനൊട്ടപദേ—
ശിക്കമേവോ മൃണംപു—
ണിച്ചാസാൽ വാരണ്ണപുള്ളിയിലെഴുമല്ലൻ
സാധു ‘സന്പാതി’യാഗ്രേ.

21

ഞാറുകണ്ണത്തിൽ കൊച്ചുപ്പള്ളവാദ്യാർ:

പ്രിദ്യത്പം ചേന്ന മട്ടം സരളതയുമിണ—
കീപ്പത്രപ്രായമാക്കി—
പ്ലിപ്പം തീക്കാൻ വിശ്വേഷിച്ചുായ നിപുണത കൈ—
കൊണ്ടു ചൊല്ലുണ്ടു മേനേൽ
വിദ്യാവാരശിവീച്ചികിടയിൽ മൃഥകി മേ—
വുന വിദ്യക്കലത്തിൽ
മുത്താകം പപ്പവാധ്യാർ ‘ശരഭ’നിതി സരോ—
ജാനനേ! നീ ധരിക്കു.

22

തിനവിള വി. രാമൻവെദ്യൻ:

ഭാസികം കേശവൻതൻ പകെമലമതിൽ
ചേന്ന കേതിത്തഴ്പു—
പ്രാസക്കൈ കേറിവച്ചുള്ളായ വിരളമതാ—
ഡിള്ള പദ്യക്കാഴപ്പു—
ത്രാസക്കാരായൊളിക്കം കവികള്ളാട്ട കരം—
താരിലേറിം വെറപ്പു—
പ്രാസംഗിച്ചുള്ള രാമാണിയകവി ‘കമുഡൻ’
കാരാളിക്കേശപാശോ!

23

മണന്മുർ ഗോവിന്ദനാശാൻ:

വിദ്യോതിക്ഷം പ്രകാരം നവനവകൃതി തീ—
ത്തണ്ണ സത്യത്ര മേധം.
വിദ്യാക്കാരേ റസിപ്പിച്ചുമലതരയശഃ—
പജമാജ്ജിച്ച മറുഡം.
വിദ്യാനൈനപ്പണ്ടുമെന്തും വിശദമതി മണ—
സ്വരൂപ ഗോവിന്ദനാശാൻ
'വിദ്യാജിഹപാ'വ്യരാത്രിശ്വരനിതി മരി—
മാൻകണ്ണി! നീ നിബന്ധയിക്കു.

24

മൂല്യർ:

പ്രാണപ്രേമമിയനവക്കപ്പെജയം
സേരിട്ടിതെനാൽ തനി—
ക്രിനം വന്നവേഖക്കുമെന്ന കമയെ—
ക്രിട സുരിക്കാത്രം
താനേ ജീവനൊട്ടങ്ങിലും റിപ്പവിനെ—
പ്രായിക്കവും ചെല്ലുമീ
തൊനാഞ്ഞുവക്രുനോട് പടയിൽ
തോറോട് 'പക്ഷീശപരൻ'.

25

കവിതാരസനിത്രപണം

[അരോരോ കവിയുടെ കവിതാരസത്തെ ശക്രാഡി വസ്തുക്കളോട് സാമ്യപ്പെട്ടതി രചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കൃതിയാണ് കവിതാരസനിത്രപണം.. നുറിൽപ്പുരം കവികളുടെ കൃതികൾ ഈദൈന നിത്രപണവിഷയമായിട്ടുണ്ട്. അവ റിൽ എത്താൻ പേരെ സംബന്ധിക്കുന്ന പദ്യങ്ങൾ താഴെ ഉൾരന്തിരിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥകർത്താവും ആദ്യം രസവേദി എന്ന വ്യാജനാമത്തിൽ ഈ കൃതി ‘കേരളചര്ചിക’യിൽ പ്രസി ലൈക്കരിച്ചിരുന്നു.]

കേരളവമ്മ് വലിയകോയിത്തന്പുരാൻ:

കൈകൈണാണിടം മധുരിമപ്രസരിപ്പിനാലു—
ത്യുങ്കബ്രഹ്മാക്ഷമിഹ ചേക്കുകകൊണ്ടിഡാനീ॥
ചൊവല്ലാണം കേരളകവിപ്രളവിന്റെ കാവ്യം
‘ക്ലീണ’മാണ കമനീയകരേണ്ണയാനേ!

1

കൊച്ചന്തല്ലുർ കൊച്ചുള്ളിത്തന്പുരാൻ:

അച്ചുനിനമാധുരികരാകൊണ്ടിഹ നിവർണ്ണിംബ—
മിച്ചുാനതുപമകതാരിന ഹഷ്ഠമേകം
കൊച്ചുള്ളിത്രപന്നെ നല്പനവദ്യപദ്യ—
ഇച്ചുള്ളനീതിപകമേ! ‘സിത’യെന്നായും.

2

കൊച്ചന്തല്ലുർ കണ്ണതികക്കുൻ തന്പുരാൻ:

രജജിച്ചറയ്യുമൊരു കൈരവകാമുകനം
കഞ്ഞത്തിനം രുച കൊച്ചത്ത മിവപ്രകാശേ!
കണ്ണതക്ഷിതിനീതുനവകാവ്യമഗ്രഹണം
ഭജിച്ച ഭവിൽ വിലസും ‘ഗ്രഹം’മാണ നുനം.

3

കൊട്ടാരത്തിൻ ശങ്കരി:

എക്കിൽ ശ്രൂവിക്ക പറയാം മുഖിയേണ നീയെൻ
പക്ഷേങ്ങവാസുകനകലുപ്രജസൽപതാകേ!

ശക്കള്ളിതന്നെൻ്റെ കവനം ‘മലരാ’ണ് തെല്ലും
ശക്കിക്കവേണ്ട കനിവേറിയ കൊച്ചുകാണേ!

4

എങ്ങവയിൽ എം. ചക്രപാണിവാരുൾ:

താരാധിപന്മരവിന്തത്തിക്കഴുള്ളി—
ലേറ്റും മട്ടും പരിഹരിച്ചു മനോജ്ഞവെള്ളു,
വീര്യാതിരേകനിധിയാകിയ ചക്രപാണി—
വാരുംകുംഭം കവിതയെ ‘ദഡി’യെന്നറയും.

5

തോട്ടുക്കുട്ട് ഇക്കാവമ്മ:

ക്ലൂണ്ടമോട്ട് ചെറുതെൻ സിതരയന്നിതൊക്കെ—
തതക്കത്തിൽ വീണ വിടവാഞ്ചുവോരോമത്തവാണീ!
ഇക്കാലമമകളിലാഡ്യതയെ വഹിക്കു—
മിക്കാവുതൻ കവിതയാണ് ‘രസാള’ നുനം.

6

കെ. ഐ. വറുഗീസുമാപ്പീളി:

സപ്രിംഗനാസമ്പദ്യത്തിന് പ്രത്തിവേറും
ഭൂർബ്ബമായും കളയുന്ന തന്ത്രപ്രകാശേ!
വഞ്ചാന്നതിക്കു പണിചെയ്യുവോര മിസ്സുൾ കെ. ഐ.
വറുഗീസുമാപ്പീളയുടെ കൃതി ‘വിസ്തി’യായഞ്ചു.

7

പരവുർ വി. കേശവനാശാൻ:

മാകന്ദബാണനട ഭാമിനി തോറുതോറു
കൈകുള്ളുമാറിഹ ലസിച്ച ചടച്ച പെണ്ണും!
നീ കേട്ടുകൊാക നിയതം പരവുരിൽ മേരും
വി. കേശവവേദ്യകവനം ‘നവനീത’യായു.

8

കെ. സീ. കേശവപിള്ളി:

ദോഷങ്ങളുണ്ടാനമണ്ണാതെ രസങ്ങളുള്ളിൽ
ഭേഷായും വിള്ളായീ മതവുന്നതുകുണ്ടെമാറും
കെ.സീ.സമേത കവി കേശവകാവ്യമൊന്നാം—
സ്ത്രീസ്വായ ‘കരസ’മാണരവിന്തനേരു!

9

കമാരദാസൻ നാണ്ഡുതക്കരാ:

അന്നും യാനമതുകൊണ്ടതിമാത്രംഗും
മാനകരേച്ചില്ലതുകന്ന മനോജത്തറപേ!
ശ്രീനാണന്ദമകമഹായതിനായകന്തൻ
തേനേർന്നിടം കൃതി ‘പശ്പുമമൻ’ ശ്രവിഷ്ട.

10

കെ. എൻ. കമാരഹുതക്കരാ:

മാധ്യാപയോനിയിയിലും പതിഖാത ബാല്യ—
പ്രായംമുതല്ലു ശിവിവാഹനംബുംജിച്ചു
തേയാത കീര്ത്തി ചരതിച്ചു കവീങ്ങനാക്കാ.
കെ. എൻ. കമാരഹുതവിന്തുതി ‘പാഞ്ചസാനം’.

11

ചുന്ദ്രേരി നീലകണ്ഠശമ്മാ:

സൗരിപ്രവീരകലഭ്രഷ്ടനമായ ചുന—
ദ്രേരിൽ ധരാവിണ്ണുധനാൽ കൃതമായ പദ്യം
ആരാവലാസിതപികേ! ‘ചെറുചിങ്ങ’നേന്ന
പേരാന്ന റംഡയിൽ വിളഞ്ഞു കനിഞ്ഞ പക്പം.

12

അംകത്രു പത്രനാഭകരൂപ്പ്:

ചോബല്ലാഞ്ചിടനോരാംകത്രുഗ്രഹത്തിൽ മേവ—
മപ്പത്തമനാകേവിതൻ കവിതാകദംബം
നല്ലുള്ളതെന്നവില്ലതും പുകഴന ‘ചേന—
യുപ്പേരി’യാണമരിമാർ വിലവച്ച ജായേ!

13

എമ്പർ എൻ. വേലപ്പുംജി:

മാലിന്യമറ്റ വിലസും ഗ്രണ്ടുള്ളാരേവുർ
വേല പ്രസിദ്ധകവിതനംട നൽക്കതിക്കം
മാലോകർ നന്ദിപരയും ‘കരിവേപ്പുംബ’ജു
പ്രാലോധാനവദനേ! ബഹു സാമ്യമില്ലേ?

14

സി. വി. കണ്ണരാമൻ:

സി. വി. കലൻ നിതരാം കവിതാവിധാന—
പ്രാവീണ്യമേന്തി മരവുനോട കണ്ണരാമൻ

അവിൽ പരത്തിയരസംചൊരിയുന്ന കാവ്യം
 ‘പാവൽമല’ത്തിനൊടു തുല്യത കോലുമല്ലോ. 1

ചിറ്റർ തേലയ്യാട്ട പത്മനാഭമേനോൻ:

ഉഴീനുരക്ക് ചെറുചേടകനായ ചിറ്റർ
 വാഴുന്ന മേനവകവിപ്രവരഗൻറ പദ്യം
 കോഴപ്പുണ്ടിങ്ങളിക്കലായുള്ള പുവൻ—
 വാഴയ്യടിക്ക വിലസുന്ന വിളഞ്ഞ ‘മാണം’. 1

പ്രത്യാധിപഭാരതം

[1075-ൽ സ്വദേശാദിമാനി കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ താൽപര്യമനസരിച്ചു് എഴുതിയതാണീ കൃതി. അന്ന മല യാളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യങ്ങളുടെ അധിപത്യാരെ ഭാരതത്തിലെ ഓരോ കമ്പാപാത്രത്തോട് സാമ്യപ്പെട്ടത്തിയിരിക്കയാണീതിൽ. മൂല്യർ ‘ഗതത്മാൻ’ എന്ന പേരിൽ ‘കേരളപ്പണം’ തതിലായിരുന്ന ഈ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതു്.]

മാക്കിട്ട പത്രമുഖി! കേരളപ്രതുപാല—

ഞാക്കിന്ന തത്തച്ചവിതന്മാിതിചേന്ന്‌പോലെ

ഉംകാൻ ഭാരതകമാപ്തജഷ്ടപ്രമേകി—

കോരക്കേണമെങ്കിലരികത്തിരിഞ്ഞാൻകമിക്കാം. 1

ന്യായത്തിനിള്ള നിലകൊണ്ട സദാ വിപശ്ചിൽ

ഭ്രയിപ്പുസമ്മതി ലഭിച്ച വസിക്കേലും

സ്ഥായത്തപ്രഭാവനിയി ‘കേരളമിത്ര’നാമ—

നായീചമസ്തുക്തി സന്തതി ‘ധർമ്മപത്രൻ’. 2

നാമാന്ത്രപ്രഹ്ളാഡസഞ്ചയവും കവിഞ്ഞ

സാമർത്ഥ്യവും പരമഗഞ്ഞവവവും വഹിക്കും

ആംമാനന്മുഖി ‘മലയാളമനോരമേന്തുൻ’

ചാമീകരാരേണക്ക്ഷ്മീനി ‘ക്ഷ്മീ’നല്ലോ. 3

വിദ്യാധിരസയവധുകലരത്നമായ

വിദ്യാല്പതാവിലസിതാംഗി! വച്ചിച്ചിടാം ഞാൻ

‘വിദ്യാവിജ്ഞാനിനി’യെ നിസ്തുലമുഖപഹിക്കും

വിദ്യാൻ പരാക്രമി ‘സുഖ്യാധന’മേറിനീതുൻ. 4

കാണേ! മഹാഹ്രതരമായ കലാനാവ—

മേന്തിസ്തുമീഡ്യഗ്രഹാണസഞ്ചയനൈകിലുംതാൻ

ശാന്താത്മകതപരമിയലും ‘കവനോദയ’ആം—

കാന്തൻ നയാംബുനിയി ‘ഭീഷ്മ’നരാതിഭീഷ്മർ. 5

സത്സന്നായത്തിനട വുത്തത്തെ? ക്രമോരോ
ക്രസാവശാവദത കണ്ടു കടമിക്കുളും
ഉത്സാഹശാലി ബലി ‘കേരളചത്രികേ’ ശൻ
‘ഭൂതാസന’ക്ഷിതിപനാണ കരേണ്ണയാനേ!

6

നിസ്സീമശക്തിയൊടു ഭൂഷ്യവിവശപാശ—
ഭൂതാസനാറികളെയാക്കേയുംകും
നത്സാഹിതീജലധി ‘കേരളപ്പ് സേ’ ഫുൻ
നൽസാമജപ്രവർഗ്ഗാഖിനി! ‘ഭീമ’ നല്ലോ.

7

വഞ്ചാതുരീസഹിതവാദുമയസായകത്താൽ
നെഞ്ചുറുമിള്ള റിച്ചേസേനകളേ തകക്കം
‘സഞ്ചാരി’ തൻ പതി പുരുഷവാരണേരു—
സഞ്ചാരിണീമണി! വയുടി! ‘കിരീടി’ യല്ലോ.

8

തത്തൻമുണ്ടെള്ളുമല്ലുഹജീവിമാരാൽ
സൃത്യപ്രഭാവനിയിയായമതനുളും
തത്തകിശോരമിച്ചി! ‘ഭീപിക’ തെൻറു നാമ—
നങ്കു ധരികെ ‘ഭഗവത്ത്’ ഭന്ധ്യാനൻ.

9

സുത്രാമസുന്ദരി സലാംതങ്ങമെൻ സഹസ്ര—
പത്രായഥാക്ഷി! കലഹിച്ചു ഗമിച്ചിഡേണാ
സത്യം ശ്രവിച്ചിട്ടുക ‘പഞ്ചിക’ തന്റെ പുതൻ
തേതാവുതാൻ ‘നകല’ നാണ കിലാംഗനാഡ്യു!

10

പ്രാശസ്സുമാൻ മൊഴികൊണ്ടു ജനാന്തരംഗ—
വ്യാസകത്തോഷനികരങ്ങൾ നിരാകരിച്ചു。
ഭാസിച്ചിരിക്കമെങ്ക ‘കേരളചത്രി’ കേശൻ
‘നാസത്യപ്രതു’ നിളയോനിളമാൻചലാക്ഷി!

11

മാനത്തൊടിസ്സുപ്രജനപംക്തിയിലുത്തവിക്കു—
മുന്തപമോത്തു പരയാൻ മറുമേഖി തേടി
നാനാമുണ്ടെങ്ക വിലസും ‘മലയാളി’ നാമൻ
താനേ, തുമിലു വിച്ചികിത്സ ‘യുഘത്സു’ വല്ലോ.

12

മാകന്നസായകക്കടംബിനി തോററാളിക്ക—
നാകല്ലശില്പമിയലും കയറിൽനാദവാണീ!
നീ കെട്ടകൊള്ളുക ‘മനോരമ’തന്റെ തേര്ത്വം—
വാകം മഹാൻ ഗ്രാത്തപൻ ‘കൃപനാ’ണ നുനം..

13

കൃത്യാന്തരാകലത്വവിട്ടവശേഷവും നീ
ഗ്രഖിച്ച കേരക കിളികിഞ്ചിത്രത്തഗണ്ഠേ!
ഉത്താളകീത്തി കലതന്നൊരു ‘സത്യനാദ’—
പാത്രം ശനാണരിയ ‘സാത്യകീ’ പാത്മശിഷ്യൻ. 14

ചാഞ്ചലധ്യമാണു ജലനീലി ജലത്തിൽ മുങ്ങി
താൻ ചുട്ടപുണ്ട തൊഴുമെൻ മഴമേഘവേണീ!
തേഞ്ചാടവാക്ക ചൊരിയുന്നൊരു ‘ചന്ദ്രികേ’ശൻ
‘പാഞ്ചാല’നാണ കമയും വിവരിച്ചുതീനു. 15

— ‘ഗജതമാൻ’

‘പണികൾ’യുദ്ധം

[അടുക്കാലത്തു പത്രനാലേശ്വരാധികൻ എന്നപേരിൽ പറുങ്ങളിൽ എഴുതിയിരുന്ന മൂലർ കരേക്ഷിഞ്ഞു തന്റെ കട്ടംബപ്പരമ്പരാസിലുമായ ‘പണികൾ’ എന്ന സ്ഥാനം പേരോട് ചേരു “എഴുതിത്തുടങ്ങിയതു” അന്നത്തെ ചില സവിശ്വാസവികരക രസിച്ചില്ല. പണികൾസ്ഥാനത്തോട് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത സി. എസ്. സുഖുമണ്ണൻ പോറിയും മൂലകും തമിൽ ലളിത്താംബന്ധിച്ച നടന്ന ചോദ്യാത്തരങ്ങളാണ് ഇവിടെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു.]

സി. എസ്. സുഖുമണ്ണൻപോറി—അണി—മൂലർ

സ്ഥാനം ‘പണികരി’തി ശ്രദ്ധരിപ്പുണ്ട് പണ്ണേ
മാനംപെട്ടനവനിപാലർ കൊടുത്തതായി
ആനന്ദമോവരിതിപ്പോഴുതീഡിവക്ക്—
മുനംവിനാ ബത, കൊടുത്തുടങ്ങിയെന്നോ? 1

പണിക്കേന്നെയോന്ന പരിഷ്കരിച്ചാൽ
പണികരാമെന്ന നിന്നച്ചിഡേണ്ടേ
നിന്നപ്പേജോ കാക്ക കൂളിച്ചുനന്നായു
മീനക്കീയാൽ ഹംസമതാക്കമെന്നോ? 2

—കെ. എസ്. പി.

(സി. എസ്. സുഖുമണ്ണൻപോറി)

മറ്റപടി:

തണ്ണാർ ചാന്നാൽ റണ്ടിക്കലുമിവിടോരപോ—
ലാ ‘സ’പ്രയോഗങ്ങൾ കാണോ—
നണ്ണല്ലോ ഫോ പണികക്കിടമസുലമോ—
യീഥവാനെന്നുംബന്ധം?

പണ്ണതേപ്പാകനാരോടറിക പുലയനാ—
രോട്ടമീ രേഹമുനി—
ഫൃഞ്ഞയ്യോതന്നവോ താൻ എദയമതിനിട—
കേരുമെൻ സൃത്രധാരാ.

1.

പണികരാക്കന്ന പണിക്കനേതതാൻ
പണികരാക്കന്ന പണികരേയും
നിന്നും ലി'ന്ന'ന്ന'പ്രയ തുച്ഛം ദേശേ
ഗണിപ്പതേ ഭീമമടത്തരം കേരാ.

2:

ഭീഷ്മൻ ഭീഷ്മതമാം, കുപൻ കുപരതമാം,
ദ്രോണൻ തമാ ദ്രോണരാം,
വൈദ്യൻ വൈദ്യതമാം, വരൻ വരതമാം,
ഭോ! വാരിയൻ വാര്യരാം,
ചാനാർ, നായർ, പണികർ, അയ്യർ അതുപോ—
ലാചാര്യരരന്നാക്കയും
ചൊന്നീടാമത്ര ഹോ മഹാരസിക! താ—
നോക്കാതിരിക്കന്നവോ?
—മൂലുർ എസ്. പത്മനാഭപ്പണികർ.

3:

കവിരാമാധനയും

[കൊച്ചങ്ങളുർ കണ്ണികളുൽത്തന്പുരാൻ 'കവിലാറത്ത്'ത്തിനപകരം മൂല്യർ എഴുതിയ കവിരാമാധനം പുരത്തു വന്നപ്പോൾ, ചില കവികൾക്ക് അതിൽ സ്ഥാനം കിട്ടായുംകൊണ്ടും മറ്റുചിലക്കുകൾക്ക് കിട്ടിയ സ്ഥാനം പിടിക്കായും കൊണ്ടും മറ്റും മൂല്യരിഞ്ഞറന്നേരെ ഒരു സംയുക്താക്രമണം അവരുടെ പക്ഷത്തുനിന്നണായി. കൊച്ചങ്ങളുൽത്തന്പുരാൻ, ഒരുവിൽ കണ്ണതുകൂള്ളമേനോൻ, ചിറയിൻ കീഴു് പി. ഗ്രോവിസ്പ്പിള്ള, ഉള്ളൂർ പരമേശ്വരജുർ, സ്വദേശാഭിമാനി കെ. രാമകൂള്ളപിള്ള എന്നിവരായിരുന്നു ആകു മണത്തിനു മുതിന്ന് വരിൽ പ്രമുഖരാർ. കണ്ണികളുൽത്തന്പുരാൻ ഒരുക്കെ ബാക്കിയുള്ളവരല്ലോ. ഓരോരോ വ്യാജ നാമത്തിലായിരുന്ന പട്ടവെട്ടാൻ പുരപ്പുട്ടി. വ്യാജനാ മധ്യരിക്കളോടു് വ്യാജനാമത്തിൽത്തന്നെ മൂല്യം ഏറ്റുമട്ടി. ഈ സാഹമിത്യസമരം കരേനാരാ നീണ്ടനിന്നു. കണ്ണികളുൽത്തന്പുരാൻ, സ്വദേശാഭിമാനി കെ. രാമകൂള്ളപിള്ള, ഒരു വിൽ കണ്ണതുകൂള്ളമേനോൻ എന്നിവരുമായി മൂല്യർ നടത്തിയ യുദ്ധത്തിലെ അസുപ്രത്യുമ്മങ്ങളാണു് താഴെ കൊച്ചത്തിരിക്കുന്നതു്:]

കൊച്ചങ്ങളുർ കണ്ണികളുൽത്തന്പുരാൻ—അണി—മൂല്യർ കവിരാമാധനകത്താവിനു്:

കണ്ണേൻ കവിരാമാധന—

മണ്ണേതാണ്ടിതിനു കവനസാമത്മ്യം

കണ്ണേടംകൊണ്ടു നമ്മ—

കണ്ണേടേ ബോദ്ധ്യംവരാത്ത വിഷയങ്ങൾ. 1

കവിരാമാധനമെന്നായു്

കവിവര! പേരിട്ടവച്ച പിന്നെയതിൽ

അവിടവിട നന്ദിമുതലും—

യ വികലനാമങ്ങളിട്ടത്രപുക്കതും. 2

ഓരോരോ കവിപുംഗവക്ഷചവിതമാ—
യൊപ്പിച്ച പേരിട്ടിംഗ്
പോരോത്താൽ കവിഭാരതാദികവിയാം
ഞാനം ഭവാനം ദ്രിഡം.

3

* * *

ശ്രീരാമാധാരവജ്ഞമണിയാ—
യീച്ചം ഹനുമാൻറെ പേര്
നേരായോക്കെ ഹന കൊച്ചുകവിയാം
കൃഷ്ണ കിട്ടുന്നതോ?
പോരാ പിന്നായുമണ്ണനേകമിത്രമ—
ദ്രാതീചവാൻ വേണ്ടവേ—
ശാരാണിന കഴിഞ്ഞകാര്യമതിലെ—
തെത്തേരാത്ത് കേഴാന്തവൻ?
—കൊച്ചണ്ണല്ലൂർ കണ്ണതിക്കള്ളൻ തന്പരാൻ

4

രാ. രാ. കണ്ണതിക്കള്ളൻതന്പരാൻ തിരുമന്ത്രിപ്പേരക്കു:
ഇക്കാലത്തുള്ള ഭാഷാകവികളെയറിവിൽ—
പ്ലൈപ്പോലോച്ചപ്പേരെ—
ച്ചുാൽക്കാണ്ടീടുന രാമാധാപുത്രജരാജാ—
പ്രിച്ച കല്പിച്ചിവണ്ണം
കുഞ്ഞാമാൽ തള്ളിവിട്ടീടിന മമ കൃതിയിൽ—
പ്രിറുമത്തെറാശേഷം
തകതെതിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിലിവിടെ മനഃ—
വേദമീല്ലേതുകൊണ്ടം.

1

മിഡ്സൈറ്റും ഒരുക്കണ്ണരൻ ധനദനെ—
തേതാല്പിച്ച തത്പുസ്തകം
കൈകക്കൽചേരുത് പിന്നാക്കിതൻ നടന്നം—
ഗതതികാലങ്ങെത്തവേ

തല്ലാലും കവിവേഷമാൻ ഗ്രന്ഥോ—
ഷം ചൊന്നാരു നൈയീ—
ബുക്കിൽ ചേറ്റതയുക്തമെന്ന മൊഴിയീ—
ദേക്കന്ന ശോകം വിശേഷം.

അക്കുള്ളനാമഗഭഹാരി തുലോം ചെറുപ്പം
കിള്ളാണ്ടാരക്കണ്ണവുപാരമിരിക്കൊന്നോ
ഇക്കണ്ണ സിംഹാളത്തിലുടിക്കൊന്നോ
ചൊഞ്ചക്കൊണ്ണ മാതതിപദത്തിന്നന്നായി?

പ്രശ്നത്പരം കലത്തം വോദ്ദശവച—
സ്ഥിനന്നുമാത്രപംവച—
തതീംനായും മുതിരുന്നതായ ശരികേ—
ടന്നായിതെന്നാകില്ലോ;
നാടോക്കപ്പുകഴാന് നിന്തിരുവടി—
ക്കുള്ളായ ചെപ്പൊൽപ്പും
കീടപ്രായന്നതാകമിജജനമഹോ
താഴാരെ വാഴാവത്തോ.

എല്ലാം തെററിനു കല്പിച്ചതുകളിൽ മറുക—
തതിനു 'റാനേ'നു മാത്രം.
ചൊല്ലാമല്ലാതെയിഞ്ഞാന്നിനമീവിടെയോരു—
ഞൈട്ടവാനാവത്തല്ല
കല്യാണാംഡോനിയേ, നിന്തിരുവടിയിനിയ—
സ്രൂംധമോതികഴിക്കുകും
മല്ലന്മാരെ നിയോഗിക്കുത്തു പടയിടാ—
നല്ലനാമക്കിടാവിൽ.
—മൂല്യർ എസ്. പത്മനാഭപ്പണിക്കൻ

കവിരാമായണകത്താവിനു:

ഞാനോനും പറയുന്നില്ലെ കവിതാ—
സാമത്മ്യമെറും വോൻ
താനോനും പിഴക്കണ്ടിടാതെ സരസം—
നിക്കിച്ചു രാമായണം.

ആനദത്തിന മുലമാണ ചീല തെ—
റോരോ ജനം ചൊൽക്കിലും
നുനം ഭൂപ്രദമെന്തിതിനും വീല കീ—
ടില്ലേനു വന്നിട്ടുമോ?

1

നൗരിയോടോതിടാമുണ്ട്
നൗരി രാമാധനത്തിലും
എന്നാലുമ്പ്രശസ്തി—
ലോന്നാണേനോത്തരച്ച ഞാൻ.

2

തീയഹാരിലോരാഡക്ക വന്പന്നട പേര്—
കണ്ണിടസ്സുയാഭര—
തതീയേൻ മാനസതാരിൽ വന്ന പിടിപെ
ടിട്ടല്ല പിട്ടല്ലയേ
കൈയമ്മാതിരിയോയോ വരുമ—
ക്രൂള്ളുന ശ്രദ്ധം കഥം—
കൈയമ്മാതിപട്ടമിട്ടതു വെടി—
പ്പില്ലേനു മല്ലിട്ട ഞാൻ.

3

രാമാധനം കമയിലാദ്യവസാന വേഷ—
മാ മാധ്യമററ ഹനമാൻ കപിവീരനല്ലേ?
ഈ മാനവനു കവിവീരരില്ലിതു മാന്യ—
നാമാവകാശമതിനായിവനേരു ചെയ്യു?

4

കാവ്യം വല്ലതുമീയിവന്നേര വകയാ—
യുണ്ണോ? റസം കണ്ണിട്ടം
കാവ്യജനക്കു വിശ്വേഷമായോരു ശ്രം—
തെല്ലുക്കിലും ചെയ്തിനോ?
അവ്യാജം പ്രജകരക്കു നല്ലോരപദേ—
ശം നൽകിട്ടം മട്ടിലാ
വേദ്യാത്മാവു മരിച്ചുനാഡാവരുത്തോരു—
ശ്രം ചെയ്തെന്നെന്നതഹോ!

5

ഹതി പലതുമോത്തുവച്ചു—
ബാംഗിലവന്നപ്പുവന്തനയപദമേകാൻ
അതിവിരസത് ഞാൻ കാട്ടിയ—
തതിനും സമ്മതമതീവിയം ചെയ്യാൻ:

6

അക്കൻതന്നുടെ ശ്രാംഖാംബിംബമകലെ—
കണ്ണിട്ടു തിന്നീട്ടവാൻ
തക്കംവിട്ടു കതിച്ചുകൊണ്ടു ചപലം—
മേല്ലോട്ടു ചാട്ടംവിയഴ
ശങ്കൻ ചെറു ചൊടിച്ചയച്ചുായ കഹാ—
വജ്രാസ്യമേറേറുവും
ചക്രംചുററിയുണ്ടു കട്ടിഹനമാ—
നാക്കീടക്കീക്കുള്ളനെ.

7

അമ കവിരാമായണ്ണമുണ്ടാ—
കമയല്ലാത്തിന ദോഷമോതാ ഞാൻ
അതുമല്ലുന്നുടെ ഗണവും
കത്രകാൻ കരവോതുകില്ലിനിപ്പോരേ? 8
—കൊട്ടങ്ങള്ളുർ കണ്ണതിക്കെട്ടുന്തന്പുരാൻ

രാജഗ്രൂപ്പി കണ്ണതിക്കെട്ടുന്തന്പുരാൻ തിരക്കന്നുംലേക്കും:

“വിഷയം കിട്ടമല്ലോ വിലയിതി സുദ്ധവി—
വധുഗ്രന്തപേണ കണ്ണതി—
കെട്ടക്കേഷാണീരു! രണ്ടാമതുമെഴുതിയ പ—
ദ്യത്രജിസ്റ്റായ കണ്ടു
എം നന്നപ്പു കത്സാതരളഗിരകരം വി—
വ്യാതരാം പ്രശ്നവിഭ്രം—
പ്ലിക്കീടിരിക്കം ഭ്രതകവിമണികരം—
കാക്കംമനോക്കവേണം.

1

അനന്തരം പുന്നുകദോഷമോന്നം—
മിനികമെറിക്കില്ലിതി സാമബാണം
മനസ്പിയായോരവിടന്ന പാണീ—
മനങ്ങുവെച്ചുള്ളതു വീരധമ്മം.

2

3

ആകട്ട രാമാധനപാത്രമാണീ—
ശ്രീകൃഷ്ണത്യേഗപരമന്നിരിക്കേ
ആകാത്തതെന്നാതിയത്തുമ്മേ—
ഫോകാമീതെന്നുള്ള മതിപ്പുകൊണ്ടോ?

3

പ്ലാകേ സാരോപദേശത്തിന് പെരുവഴിക്കാ—
ചുന ബുക്കെറുയാണീ—
പാ. കെ. കൃഷ്ണവുംവൈദ്യാത്മകവിതകളും—
യുള്ളതിനേപരല്ലോ。
പ്ലാകേ വിവ്യാതമായീലറിയാണമവയെ—
സ്റ്റോർച്ചപ്പട്ടിപ്പി—
ചൂകേ പ്രവ്യാതമാക്കാനനടക്കി മതിൽ—
നാണ്ട് തദ്ദേശന്യുപയോഗം.

4

ധന്യൻ വെണ്ണണിയാം മഹാന്നർ കവന—
ഈ ക്ഷേത്രയെണ്ണും പുറാ
മന്നിൽ തീന്ത്ര കണ്ട് കൗരവമുള്ള—
സ്ഥാനംകൊടുത്തു വോൻ?
എന്നാൽ സർഗ്ഗമുള്ളവൻ ദ്രവിണമൊ—
ടാജ്ജിച്ചമില്ലകിലും
വന്നുത്താനവന്നെന്ന നിശ്ചയമിതെ—
പ്രാർഥം പിടിക്കം പ്രദേശം!

5

കൃഷ്ണാഭിവ്യാഖ്യാബലം പാതെന്താങ്ക കവിനില കീ—
ടാതെതാരാക്കംഭകോണം
കൃഷ്ണാഭിവ്യാതശാസ്ത്രിപ്രവരന വെള്ളു—
ബുദ്ധമാം ഭാരതത്തിൽ
കൃഷ്ണന്തൻ ദിവ്യപട്ടം പട്ടായിഷണ! വോൻ—
ഹന ബന്ധിച്ച ദൈര്യം
ത്രജാസംപുണ്ണമെത്തുവികൃതിയുടെ ഹലം—
വാച്ചാരാ വേഴ്തയാലോ?

6

എന്നെന്തല്ലോ കവനങ്ങളിക്കവിവരൻ
നിക്കിച്ചു നമ്മരാക്ക പി—
സൗഖ്യത്വാദുപകാരരേകി മലയാ—
ഭാഷയ്ക്ക് പേണ്ടംവിധി—
ചിത്രം നമ്മവള്ളത്തെത്തു ഹരിതൻ
പട്ടംകൊടുത്തീടുവാ—
സൗഖ്യാണി കവിഭാരതപുട്ടയില—
ക്ഷേമൻ പ്രവത്തിച്ചുത്തു!

പയ്യെയ്യെയ്യെയ്യെയ്യെയ്യെയ്യെ—
തോറുമെത്തിക്കല്പത്തിൽ
കൈയിട്ടാജ്യം കവന്നെന്നാണ കമ നിജ മാ—
താവു കേട്ടാത്തരോഹം—
കയ്യേറംചെയ്യു കൈക്കുപോഴതു നിലവിളി—
ചുംതുന്താരാ യുത്ത കുഞ്ഞി—
പ്രയുംതനോടു ശാസ്ത്രികപുമ ശരിവരെ—
ചേക്കിലേ ക്രൂഡപ്രമാവു.

യുദ്ധത്തിനേക്കുമ്പോളുരിയൊരു മുത്തശാപ—
തതിനാൽ പിഡ്യൈഡാനം—
ചിത്രേതേനാതെ മട്ടിജംരമുഴിയുമ—
പ്രപാള്ളനാം കണ്ണുനോടായു
തത്തൻ സാമത്മ്യരെയോതുകരജലനിധിയാം
വാരുരെത്തുല്യനാക്കി
പ്രത്യേകം ഭാരതേ ചൊന്നതു സ്വത വളരെ—
ചേച്ചയനോത്തിട്ടുനോ?

ശ്രേഷ്ഠപുംവിട്ട മേഘം പിത്രന്തരഹിഡി—
ബീസുതന്നെന്നയിനി
സാട്ടാക്കംക്കം അച്ചികരാതെതാങപടി വടിവേ—
റും ഭവദ്ദാരതത്തിൽ

എട്ടൻ ഭ്രഹ്മചൂഡാത്തകലാപാടിതവിഡം—

രോപലതേതാച്ച സാമ്യം—

കാട്ടികല്ലീചൃതയേം ശിവ! ശിവ! വളരെ—
ബുദ്ധംഗിയെന്നഞ്ചുറുച്ചോ?

10

കുത്യാകുത്യവിവേചനം, പുത ദയാ—

ശാന്തസ്വഭാവം, മഹാ

നിസ്തില്പ്യാത്മക, പക്ഷപാതരഹിത—

തപം പാക്കിലേവം ഗ്രണം

മെത്രം ‘കേരള കാളിദാസ’നിതി പേര്—

പൊഞ്ചം മഹാനേനകിയാ

മത്രേതാമത്രവുകോദരത്പരവുമയേ,

ധിക്കെന്നരഫ്റ്റുണ്ടയോ?

11

ഇതൊന്നമോക്കാതെ പരബ്രഹ്മ ദോഷം

നിതാന്തമീക്ഷിച്ചതുമാത്രമോ താൻ

കുതീസ്തുമാലേ! തുടക്കന്തനേ—

ക്രതീവ ചേരാത്തോരു ധമ്മമല്ലോ!

12

—മുള്ളർ എസ്. പത്മനാഭപുണികൾ

ഒട്ടവിൽ കണ്ണുകൂളിമേനോൻ—അണി—മുള്ളർ
കവിരാമായണകത്താവിനു:

ശ്രീരാമസ്വാമിതൻ ചേവടിയിണ പ്രദയ—

കാസ്പിലപ്പിച്ച ഞാനാ

സൈപരാരണ്യത്തിൽ വംഴനളവു മമ സമാ—

ധിക്ക ഭംഗ, ഭേദിച്ച

ആരാണേന്നാണിതെന്നക്രമമിതി കയ്തി—

ഭിവ്യദേശ്യം ധരിച്ചേ—

നാരാണോ തിംബിവിന്തും മദമോച്ച കവിരാ—

മായണം തീരുത്തുവന്നായു.

1

യാരാളമന്യവിഷയങ്ങളുടുത്ത ചൊന്നാൽ
നേരാണനിക്കെ കട്ടകോളവമില്ല വൈരം
ആരാമദേവനുടെ സർക്കമെയെന്ന പേരാൽ
പോരായ്യായിത്വിട്ടെങ്കെമെനിക്കെമൊപ്പം.

അമാന്തകാരപ്പോൽ ഭഷിവചനവും കേളും വെറുതേ
സമാധാനിച്ചേവം മതവുമവന്മലുകിലുമഹാ
ക്ഷമാശീലംതന്നേ പ്രതിഷ്ഠാനമനേൻറെ ഗ്രാവാം
രമാകാന്തൻ കല്പിച്ചതളിന വച്ചേപ്പാത്തമജവെൻ.

എന്നാലും ദിക്കരീത്രുഗ്രവണപുടമട—
ജൂന ഫോറാറവത്താ—
ലിനാരം നക്തഞ്ചുരപ്രശ്നാഖരയാലിൽ മറി—
ചീടിക കീഴപ്രജത്തെ
നോയോരോ മനഷ്യപ്പഴവതിന കളി—
പ്രികവോനേകിട്ടേപോ—
ളിനാഹാ ക്ഷാന്തിയെല്ലാമുടനകലെയൊളി
കന്ന ഹോ! രാമദ്രോ!

അല്ലോ, കേരാക്കുക പത്രനാഞ്ചുകവേ,
നീ ബുദ്ധിമോശാന്തിനാ—
ലാല്ലോ, പുസ്തകമൊന്നിവല്ലുമെഴുതാൻ
കെല്ലോട് കോപ്പിട്ടതും
തെല്ലോരീ തവ സാഹസപ്പണി, പലേ—
തത്തും കിടന്നീടും—
ചൊല്ലോം കവിപ്പുനമാസകലവും
നീയോ ധരിച്ചീടുവാൻ.

കണ്ണതാഡിത്യപ്രകാശത്താട പടപൊതതും
സദ്യഗോരശ്ശിചേരും
മഞ്ഞാരു കൊച്ചുകോയിക്കൾിപ്പതിയെയയിതിൽ
കൂട്ടവാൻ വിട്ടവോ നീ?

കണ്ണതിക്കടക്കശിതീശാനജനതികപിയാം
വെഞ്ഞണിത്രുനീയഗ്രഹാമാൻ
കണ്ണതുബന്ധിത്തന്പരാനാകിയ സുകവിയെ നീ
വിസ്തുരിച്ചോ മറച്ചോ?

6

സുക്ഷുഗ്രാഹി കൊട്ടതെ നല്പാൽ റിമാ—
ക്ഷംക്കാണ്ടു കാട്ടരലും
പക്ഷിക്കട്ടിയെ മായയാക്കിയുമിതിൽ
ചേങ്കംണമനോന്തെ നീ
സാക്ഷാൽ സർക്കവിതാരുതം പൊഴിയവോ—
രൈസ്യലൈഴും ഗ്രഹിയാം
നക്ഷത്രുഗ്രഹവീകലംഡ്യുക്കേയുംഖിതിൽ—
ചുക്കാണ്ണതോക്കാണ്ണതോ?

7

എവം പിന്നേയുമോരോ കവികൾ മമ വല—
ഡ്രിള്ലിലേപ്പുട്ടിടാതേ
പോവാൻ മരിറാനമല്ലിക്കമ്പി'യടിയ'നരി—
ഞതില്ലതാണന്നരച്ചാൽ
ഹോ വക്കപ്പെട്ടലേ ചൊല്ലുന്നമരിവു കര—
ഞതാൽ നീഞ്ഞുതിനായി—
ടീവില്ലും സ്വക്ക തീപ്പുംനീ കടമദമൊടാരു—
സെപ്പുവനോതിട്ടും എന്ന്.

8

ജാതിക്കാരോട്ടള്ള പമ്പും പുറത്തി—
ജാതിക്കോ നീ കാട്ടവാൻ കണ്ണതുള്ള?
വ്യാതിക്കോറും വിശ്വമായുംതീരമെന്ന—
സ്ഥാധികം തേ മാറ്റുമാമീ വിഡയാം..

9

കോഴിക്കോട്ടേരു പദ്യപ്പുടയതിലോട്ടവിൽ
കണ്ണതുള്ളാഭിധാനന്ന്
കോഴിക്കണ്ണപ്പുടയന്തന്നെന്നതിനു സദ്ദമായും
ഞക്കിവിട്ടേച്ച പിന്നെ

യീമാനേവുരെഴും സൽക്കവിഡഹിവരസ—
 തമതിൽവച്ചും തൈരിച്ചു
 രാമൻനപ്പുംരെ, നീയംഗദപദവിയയാം—
 ക്രൈസ്തലും കൊട്ടത്രു?

10

അന്വത്രസംവത്സരും—
 ക്രൈസ്തവത്തേന്മും തപസ്സുചെങ്ങാലും
 അന്വലത്തടിനീമാധവ—
 നാം പട്ടമതിഞ്ഞാട്ടക്കുമ്പോൾ നപ്പും?

11

നേരോത്താലോരു പദ്മമക്കിലുമഹോ!
 തീക്കാതെ പാരാക്കയും
 പ്രേരാളിനാൽ നീലക്കണ്ണധാനീ—
 ദേവകലാഖിമും്ഗാ
 ധാരാളം ധനമുള്ളതോത്തിഹ ക്രബ്ബേര—
 സ്ഥാനമപ്പിക്കുകിൽ
 പാരായിത്തരക്കലാക്കിലതിലും
 നനാക്കമെന്നൻ മതം.

12

നേരംപോകിന പദ്മക്കിക്ക്രാനെ മുദാ
 വാലിന്തലയ്യുട്ടുവൻ
 പോരിൽ പാടവമോട്ടതിക്കുമരിനൻ
 പാതിശ്യുലം കൊള്ളുവോൻ
 ശ്രദ്ധാഗ്രേസരനാണ ബാലിയവിട—
 തേതക്കാണ്ടപോയു് നീ വെള്ള—
 തേരിൽ കേശവഗണാഡികാവ്യന കൊട്ട—
 തേല്ലിച്ചതുംപ്പിച്ചതാൻ.

13

ഞാനല്ലേ ദക്ഷിണാംഭോനിയി ശ്രാട്ടിയിടയിൽ—
 ചുംടിയോൻ സൃഷ്ടമോത്താൻ
 ഞാനല്ലേ സേതുബന്ധിച്ചുവന്നല്ലിൽ നിശാ—
 ടാന്പയം സൃനമാക്കാൻ

ഞാന്മേളു ഹേരു പിന്നത്തെയിൽ മരണമെന്നീ—
ക്കെന്നമില്ലാത്തതാണെന്ന്—
സ്ഥാനം നീ ചത്ത കൂളിംഗലിയശിഗ്രവിന ക—
പ്ലിച്ചതും പിച്ചതനെ.

14

സമോദാപ്പുണ്ട് രാഹായണകമ പുത്രതായു—
തൈര്ത്ത വൈദശ്യമോത്താൽ
വാലുകിസ്ഥാനമേല്ലാതപരന്തു കൊടു—
തൈച്ചവാനെന്നെടോ നീ
ത്രപരിത്രണംക്കു നാനാവിധപദ്ധവികളു—
പ്ലകവച്ചോതനേരം
ശ്രമാതേകണ്ണാരെല്ലും രഹസ്യി ബത തനി—
കാഞ്ചി വല്ലായിരുന്നോ?

15

പ്രത്യേകിച്ചേവമോരോ കവിചരിതമെട—
തൈച്ചകിൽ ദീപ്തമായുപോ—
മാദ്യന്തം യക്തിഹീനം തവ കൃതിയിനിമേ—
ലീവിയം തീര്ത്തിട്ടല്ലേ
സത്യം ശ്രീവണ്ണനാക്ഷുണ്ണരകവി മുതനായു—
പ്ലായതും നിന്നെറ ഭാഗ്യം,
സത്യാനന്ദസപത്രപാമലഗ്രണജലയേ,
പാഹിംം രാമല്ലോ!

16

—ഹനുമാൻ (ഒഴവിൽ കാഞ്ഞകൂളിമേനോൻ)

ഹനുമാൻ:

കുഞ്ഞേത, കോമളപത്മനാഡ, കവന—
ശ്രീമജ്ജുകജജാക്ഷിയെ—
സ്ലിഞ്ചാതപ്രമദം പുലത്തി നിതരാം
മേവുന നീയിനിമേൻ
പണ്ണത്തനാരോടു വായടിച്ചു സമയം—
പാശാക്കി വാഴേണ്ണയീ—
പ്ലഞ്ഞതികൊത്തു നരച്ച മുത്ത കിഴവൻ
വന്നിട്ട മനിട്ടിടാം.

1

ലോകം വാഹനനാരളന്ന സകയേ
ഞാനപ്പുണ്ടോ ഫേറിയേ—
പ്രാക്ക്ഷേഢവശാതടിച്ചത്തുമഹോ
രാഹാവതാരംതിലും
ഡീ കൂടാതെ കരോരക്കണ്ണപര ഞാ—
നല്ലെ നശിപ്പിച്ചതും
ഗുരീക്കുജ്ഞാലിമുഖം കട്ടംപ്രമന്ധം
ഞാനപ്പുണ്ടോ ചെങ്ങളും?

ഈനിപ്പോൾ കവിസംഘസകലിതമാം
രാഹായണപ്പോരിൽ ഞാൻ—
തന്നേ എസനിക്കനാമെന്നാം കരതി—
കൊള്ളേണമല്ലാവതും
എന്നാലെൻ്റെജതൻ തരിപ്പു ലവദ്ദേ—
ഈ ഹന! മാറ്റിച്ചും—
നിന്നിക്കുവണ്ണാൽ പത്രനാണരിപ്പു—
ദംമാത്രത്താളായുംവാ.

‘തന്നാതൻ’ ഒരു മുഴുള്ള നിന്നച്ചുകണ്ണാൻ
കനാംപുകച്ചിലുടനേ കാണീയമഞ്ഞേ
എന്നാകിലും ജാംഗാകിയ ഞാനത്താനു—
മെല്ലാതെ നിന്ന പറയാം മൃഥനാശമേഖം.

കഷ്ടം മാത്തിയെന്ന പേരുചീവിടെ—
കൈകൈകണ്ണു മുഖ്യാട്ട വ—
സൊട്ടേരാദ്ദുഷിവാ മൊഴിഞ്ഞതാൽ ശാ—
ത്രാവേ, ഗുവിച്ചീട് നീ
വിസ്തീരം പ്രചപികിൽ നിന്നെന്നയിനി ഞാ
നുകേരുമിക്കയ്ക്കണ—
തട്ടിൽതട്ടിയെട്ടത്തു ബന്ധൻപൊടിയായും
പാനിൽ പറസ്തിക്കുവേൻ.

തുഞ്ചം കേസരിതന്നെൻറെ ശുക്രിയെ വിരൽ കേ—
 റൈഥംകണക്കിനു നീ
 പാദ്മില്ലാതെ കടന്നവനു പരിഹാ—
 സപ്പേമൊഴിപ്പുംദുക്തിയെ
 മോദ്ദൈച്ചന്നു നല്പുതല്പ കവിരാ—
 മോദന്തകത്താവിനെ—
 തതാദ്ദാൻ തെങ്ങളുന്നേകരുണ്ടു ബലവാ—
 നുംരുന്നു പേരാന്ന്‌വർ.

6

നീയോ ചൊന്നു നീലക്കുഡായരണ്ണീ—
 ഭേദനു പദ്യാമൃതം
 പെയ്യാൻ പാടവമില്ലായെനു പഴതാം—
 ചേതോരഖാപദുക്തിയിൽ
 ശ്രീമൂലംതിതനാളിനല്ലേഡയമാ—
 ശംസിച്ച പദ്യങ്ങളിൽ
 സാമത്മ്യത്തികവുള്ളതെക്കവിവര—
 നെന്നെന്നാനുരച്ചും നീ.

7

പക്ഷം ചേന്നാൽ മായിതന്നെ കവിതയെ—
 കൈകൈക്കാണ്ടു ചൊരുക്കാണഭാരാരാ
 ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെ മായയാക്കിയതില്ലോ—
 സ്വരൂപം തെരാറ്റുവാൻ?
 നക്ഷത്രേശമുഖിജനങ്ങളിലിനി—
 പ്രേരാന്ന് വാരാംഗനാ—
 ലക്ഷം നിന്തുവിൽപ്പുടനുവരെയീ—
 യെല്ലാത്തിലെല്ലാവതോ?

8

അനൃന്തരാവേം ചേന്നാൽവരകവിയാം
 കൊച്ചുകോയിക്കൾത്തീശൻ—
 തനെന്നുംമിത്രിയായിട്ടുള്ളിയതാിയാ—
 തെരു നീ ഹന ചോല്ലു?

എന്നാൽ കണ്ണള്ളിപ്പോലുകനട കൃതിയാം
കേരളഗ്രന്ഥമേഠാ—
ബനാനം നീ നല്ലപോലോത്തെള്ളക് കമയി—
ല്ലാത്ത കട്ടകമാരാ!

9

അംഗവത്ര സംവത്സരമും—
കമവമതതന്മേരു തപസ്സചെള്ളാലും
അംഗവലതടിനീ മാധവ—
നവദ! നവ്യാർക്കവീസ്റ്റേനത്താടമോ!

10

കോഴികോട്ടപ്പറീക്ഷജ്ഞാഭവിലമരക്കാ
മെനവൻനന്നപിയാരേ
കോഴിക്കണ്ണാകിയെന്നള്ളാൽ കമ കമയി—
ല്ലാത്ത നീയെന്തിനോതി?
കോഴപ്പിട്ടാൻ നീൻ വാങ്ങിതു മതിമതിയ—
കോട്ടയത്തെല്ലുംല്ലും
താഴാനെന്താണ ബന്ധം കവികളഗ്രഹിയാം
വെഞ്ചണി ശ്രൂഹമണ്ണങ്ങൾ?

11

ചൃതകവിരാമായണമ—
ല്ലിതു കമയറിയാതെ വന്ന ചാഡേഡാ,
സുതശതമാളുപെറുന്നാ—
ക്കിതവകിടിപ്പേണ്ണക്കാടിക്ക ഗ്രണാമെന്താം.

12

വീരാഗ്രേസരനാം വിശാവധിണീ—
ജംഡാരി സംസ്കൃതനായും
നേരേ നൽകിയ ചാതവീരവലയം—
കൊണ്ടകിതകയ്യിനാൽ
പാരം ശവിതകാവ്യകാരകരിഗ—
ബന്ധത്തപ്പിളക്കം വെള്ള—
തേതരിൽ കേശവസീംഹളംനാഴികെയീ
ബാലപിത്രമാക്കക്കിടാം?

13

ഗോഗപാകൊണ്ടവിലാണ്യവും കിടക്കിട—
 പ്രിക്കം കവിക്കുന്നേ
 വസ്ത്രത്വാട് ജയിച്ച നല്ല കവിത—
 സ്പേണ്ടപിള്ളയാം പുള്ളിയെ
 ശീശ്രം കൈകലണച്ച മുഖ്യകവിയെ
 ശ്രീമദ്ഭഗവത്പ്രസാദേ
 വസ്ത്രാതീയെഞ്ചവിത്തില്ലെടുച്ചം മടയരെ—
 ചുക്കേണമെന്നോ മതം?

14

ഇമട്ടിൽ ‘കവിപുൾരാമകമയേ
 നിമ്മിച്ചുരുളം വോൻ
 വല്ലീകോരബനാക’യെന്ന വഴിയേ
 നീ ചൊന്നതും നന്നതാൻ!
 സഹാന്യൻ കവിലോരത്പ്പണിത്രട—
 നാരാ വ്യാസനായോ? നീന്—
 ക്രമാനോടിത്രപോലെയുള്ള ലഹള—
 ജ്ഞാനാശയത്തായ്യേയോ?

15

കേ. സീ. കേശവപിള്ളതോട് വളരെ
 പ്രഭ്യാതരരക്കുവെടി—
 എത്താശാവേശമാടാത്മബന്ധനിരയെ—
 ചേരുന്നു തന്മാരതം
 നീ ശാംഗത്തുടരാതെ നോക്കിയതിലെ—
 സ്ഥാപനത്രപ്രസ്താവം
 ത്രസാതോത്രക, പിന്നുയാട്ടു തിരയാ—
 നീപ്രസ്തുതം പുസ്തകം.

16

എപ്പോറും മകരാക്ഷരാക്ഷസമദ—
 പ്രക്ഷേപണങ്ങപ്രസ്താവം—
 കൈകൈകൊണ്ടുള്ളടവിത്രുമം ചൊരിയുമെൻ
 കൈപ്പുകുണ്ടിലുംപുഷ്ട നീ

‘തുക്കാലിന്തവലംബമീയടിയനെ’—
നിപ്പോര പ്രജപ്പിക്കിലും
മൽ കോപപ്രശ്നം വരിപ്പ് തെറിവാ
പേരുന്ന കീഴ്രുഡോ!

17

—ജാംബവാൻ

(മുള്ളർ എസ്സും പത്രനാപ്പുണികൾ)

കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള—അഡി—മുള്ളർ

ജാംബവാൻ അവർക്കാക്കാം:

ഞാനാന്തരു ശക്തിമാനന്ന് ഭജബലമഹിമാ—
പുരമോശാതെ തക്കി—
പ്രാന്തരജ്ജൂക്ക് ദൈര്ഘ്യം വരുമാറി നിത്രച്ചി—
ചുംകവേ ഹാ കപേ നീ
നുനം ബീ. കണ്ണതിയമ്പജ്ജൂതമയോടൊക്കെമി—
ക്രൈസ്തവതായുള്ളൂറമു—
സ്ഥാനം പച്ചയ്ക്കററും പുതു മത്രമര—
ബ്രാഹ്മി നെഞ്ചാട്ടിടന്നു.

1

ന്യായാന്യായവിവേകത്രാന്തരം—
മാരോട് പോരാട്ടവാ—
നായാസം മതിമാനംഭിക്കേത്ര നി—
സ്രീകം മരംകേരി കേര
ഇംഗ്ലീനയമാത്മവസ്തുത ധരി—
ചീം ജനം മഞ്ചവാദു—
മായപ്പോൽ പണിക്കന്തല്ലുമുതകി—
ല്ലെന്നാലുമൊന്നാണ്ടിതാ.

2

—ആകാളി (കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള)

ആകാളിയമ്പജ്ജൂം:

തള്ളിക്കെന്ന ഭജവിംശതികൊണ്ട് മനം
വെള്ളിക്കുമാധരമിള്ളക്കിയ രാവണാൻറെ
ഉള്ളിംകരം ശ്രീരാമാറ്റ വിന്യസിച്ച
പള്ളിപ്പുദം കരളിൽ വന്ന വിളങ്ങിടക്ക.

1

കിഞ്ചിജ്ഞേന, ഭ്രഹ്മാളീ, പറക മരു—
കേരിയും കേരിയോ നിൻ
സാമ്യാട്ടാൻ ഹന, ഭസ്ത്വാഹസമലമലമി—
ചേപ്പിതം കഷ്ടമയ്യോ!
കിഞ്ചിൽപ്പോലും ത്രപാഹീനതയാട് കണ്ണേ,
ക്ഷസ്തിതേ, ദർശനത്തി—
സാമ്യാതിങ്ങോട് വന്നാൽ ചെവിചെറുതറിയും
താന്തി മുഖ്യ കുറുക്കേ. 2

മരഞ്ഞാടിയാമീ വയ്യോപ്പുഡനേ നിൻ
പെരുഞ്ഞാട്ടവാചാ വശത്താകിവയ്യോൻ
കരിഞ്ഞായലാളേ, കൊതിക്കേണ്ണ വിസ്തീ—
തതരം ചേരകിപ്പുന്നീരു കൂട്ടത്തിലെത്തും. 3

രേ മിദ്ദേ, പിശിതാതിചവ്രംണകഷാ—
യാസ്യു, തിഹാസ്യു, ഭവൻ
കാമകൈകൈളുയോഗ്യചട്ടനകളാൽ
തീക്കാൻ ശ്രമിക്കാമഹാ.
ജാമിത്രേ, തവ സീംഹികാതനയനോ
അപ്പത്രനോ മനനോ
ഹാ, മിൽപ്പുകൈ തട്ടത്തിടന്നതു ശാം,
ചൊല്ലുവടി ശംഭളീ. 4

അമ്മസ്ഥാനത്തിനാളാണബലയിതവില—
കാരെയും ബോധ്യമാക്കാ—
നമ്മപ്പട്ടം വധുമാലകൾ നിടിലതക—
പ്രാചുപോലിട്ടിനേണാ
ഭുമാഹത്താലോരാരോ പുതഷ്ഠമിത്രപോ—
ലക്ഷ്മനന്നള്ള പട്ടം
ഗ്രഹാ പേരോട് ചേത്താലതു പരപരിഹാ—
സത്തിനായും മാത്രമാക്കാ.. 5

ഇക്കാര്യം ഭ്രൂകാളിച്ചുറവിയറിയണം
കണ്ണതിയമല്ലോവണ്ണം
വക്കാലത്തിനു പിന്നെത്തന്നിയണമപരൻ
ലക്ഷ്മണൻ ത്രക്ഷനിപ്പോൾ
തപഞ്ചകാര്യത്തിനുവേണ്ടിക്കെത്തരകവാ—
ഈ ചല്പിപ്പിച്ച വീരൻ
ദിക്ഷംപക്ഷം നിരീക്ഷിച്ചടരിഥവതു നീ
കാണ്ണുടോ പെണ്ണിടാവേ.

6

ഭേദഭേദം ഭ്രൂകാളിപ്പുണ്ണം—
പിള്ളയാം പുള്ളി കാണവാൻ
വെള്ളത്താമരവാസന്നർ
പിള്ളതൻ കൈയെഴുത്തിത്തിരു^३.
—ജാംബവവാൻ
(മൂലർ എന്റു^४. പത്മനാഭപ്പണികർ)

7

കവിത്രഗാവലിയും

[ഒച്ചവിൽ കണ്ണികൃഷ്ണമേനോൻ കവികളെ മുഗദ്ദേശാട്ട സദ്ഗൈകരിച്ചു കവിത്രഗാവലി എന്നൊരു കൂതി ചെയ്തു 'വിദ്യാവിനോദിനിയി'ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. കേരള വർഷ വലിയകോഴിത്തപ്പരാൻ ചാത്രചക്രിമന്നാടിയാർ, കെ. സി. നാരായണൻനന്നപ്പുറം, മാനവിക്രമ ഏട്ടൻതപ്പരാൻ, എം. ചക്രപാണിവാര്യർ, നൃവത്തച്ചുന്നന്നപുതിരി, കടക്കയേത്തിൽ ചെറിയാൻമാപ്പിള, മുളുർ എന്നിവരെയും മാത്രമാണ് സി.ഹം, മദ്ദാന, പേപ്പട്ടി, കാട്ടപോത്രു്, പുച്ച, പഴ, കാട്ടപുച്ച, പനി എന്നീ മുഗദ്ദേശാട്ടപമിച്ചിരുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു കവി എന്ന പേരിൽ മുളുക്കം, 'വേരോങ്കവി' എന്നപേരിൽ ഒച്ചവിൽ കണ്ണികൃഷ്ണമേനോനം തമിൽ നടന്ന വിവാദമാണു് ഈ വിടെ കൊച്ചത്തിരിക്കുന്നതു്.]

മുളുർ—ഒണ്ടി—ഒച്ചവിൽ കണ്ണികൃഷ്ണമേനോൻ
കവിത്രഗാവലികത്താവിനു്:

തുലക്കഷാഹം കൂതിപ്പുണ്ട് ദൈത്യ—
സമുലാധമൻതന്നെട മണ്ഡ കീറി
ഭ്രാഹമഞ്ചരാധിലുഖരിച്ചു
കോലാധിനാമൻ കശലം തരട്ടു!

1

മാദ്യപീപാകം വഹിക്കം നവനവകവനം
തീത്രു സവുത്രലോകാ—
രാദ്യനാരായ ഭാഷാകവികളെയവർത്തന്
യോഗ്യരാജ്യോത്തപോലെ
സാദ്യാസാദ്യതപമോക്കാതെഴുതിയ
കവിതായുകതിംഗംനിമിത്തം
മാദ്യസ്ഥംപുണ്ട് മാത്രം മറുപടി പറയാൻ
നിംഭയം ഞാൻ മുതിന്റു.

2

ഇന്നയാഴിക്കെട്ടുചൂഴം ധരണിയിൽ മുച്ചവൻ
 സദ്യഗോരാഗി തുകി—
 മുഖായലുംവള്ളുമേകം പുട്ടിമുണ്ണനിയിയാം
 പസ്തുരാജേന്റുനെന്താൻ
 നൃായം തീരെ സുരിക്കാതപ്പെയെമൊരു സാ—
 ധാരണപ്രായന്നാക്കി—
 ‘ക്രോധിപ്പിണ്ണാല്’ ഭൗമനാതിയ തവ രസനാ—
 രംഗധാർഷ്യം വിശിഷ്ടം.

3

കൊച്ചിപ്പുമീമയിൽ വാസമെന്ന കരതി
 ശ്രീവബ്ദിരാജതീശനെ
 പച്ചിച്ചോതിയതേരുമുത്തമജന—
 ക്രോഹാത്മമാവില്ല തേ
 ഉളച്ചുപല്ലുമെഴും വോദ്ദശവിക—
 ത്സായത്താവാവത്തിനാൻ
 പിച്ചലിത്തിരുമേനിതൻ സഹനശ—
 കതിക്കം വൈച്ചു ലയം.

4

‘ഭോഷാപോഷിണി’യായിട്ടും സഡ്യിൽവു—
 ചുംപുപ്രസംഗത്തിനായു
 ഭോഷാജ്ഞാനേഴുനേറുരച്ചതിൽ ‘മുഗാ—
 വല്ലു’ ദിയെക്കുടിയും
 ഭോഷാപ്രകാശത്തിപ്പെമന്നതു തനി—
 കഴിക്കുകും ഹാ, മുഷി—
 തന്തീഷാർത്താൻ വിഷയീകരിച്ചതു കീമ—
 ത്മം ഹോ, സമത്മപ്രഭോ.

5

പോരാട്ടാൻ സെസന്യുമോട്ടെരികിലണ്ണയുമാ
 ശത്രുവേ ബലവെവരം
 നേരേ വൻവ്യാധനെനക്കണഞ്ഞാൽ ചെറുമറിമാൻ—
 കൂട്ടമെന്നാണമോട്ടും

4

പേരാളം ചക്രപാണിപ്രമിതകവനക—
ത്താവിനെ പുച്ചയാക്കി—
കാര്യാകാര്യജനരായോക്കെതിവിരിസതയ—
ണാക്കിടാൻ നോക്കിടാമോ?

6

ആരോധം ലഹരിയ്ക്കാരണമട—
ത്തീടാത്ത കട്ടകയെ—
കാരൻ നൽകവി കാട്ടപുച്ച, പൊതുവാദ
ഹാ കഷ്ടമേ, പട്ടിതാൻ
സാരജൺ കവി മാനവിക്രമയരാ—
പാലൻ വെറ്റുപോതുതാൻ
പോരേ പാക്കിലിതൊക്കെയും തവ തല—
ച്ചുാറിഞ്ഞു കേടല്ലുയോ?

7

ബോഷാരീതി വിടാതെ പദ്യചയമു—
ണാക്കം മഹാകാവ്യത്രം—
ഭ്രഷാനായകമായിട്ടു നടപ—
കേഷാണീസുരേദ്രുനം താൻ
യോഷാമാലികളാകമീ വിച്ഛിമാ—
ക്ഷായിപ്പുകക്കം മുഗീ—
വേഷംതനെന കൊട്ടതത്രും തവ തല—
ച്ചുാറിഞ്ഞു കേടല്ലുയോ?

8

പട്ടിസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതിനു വിങ്കത്തും
പണ്ണിത്തനാരിയന്നു—
നീട്ടം പ്രശ്നതപമേറം കവികൾ പലരെയും
തള്ളി നിർബ്ലീകമേവം
ഒട്ടക്കീ യേടയാടിപ്പുള്ളരസ ‘മൊട്ടവിൽ’—
തതാൻ കറുക്കരും വേഷം—
കെട്ടിക്കോമാളിയെപ്പോലരിയ ബുധജന—
തെച്ചിരിപ്പിച്ചതെന്തേ?

9

ഉൺകുഷ്വിദ്യയിലുയൻ ജയം ലഭിച്ച
 ചൊൽക്കാണ താങ്ങളിൽ തീര്ത്തതു യുത്തുനേന
 ഇക്കാലമെൻ പ്രിയസൗത്തിനൊട്ടുള്ള മെരു—
 ശക്തിത്തികച്ചിലോട് ഞാൻ പറയുന്നതാണേ! 10
 —കൈ കവി
 (മൂലർ എന്റും. പത്മനാഭപ്പണികൾ)

കവിയുഗാവലിയെ ആക്ഷേപിച്ച ‘കൈ കവി’ക്കു:
 മക്കണ്ണൻ മടിച്ചെല്ലാം മുതലഭായോ—
 കൂം മറ്റുള്ളിലോകവി—
 തതീക്കണ്ണയത്തിൽ തപംചെയ്യുള്ളവതിനു തന്ത—
 സ്ഥതതിനായും നേര്ത്ത യുത്തൻ
 മുക്കം മിഡ്യാൻ മുകാസുരമുത്തുരടൻ
 പന്നി, യപ്പന്നിയെക്കാ—
 നുക്കാൽ ദിക്കെട്ടമീട്ടാട്ടിയ വിജയശര—
 കാരാക്കരേണ്ണമുന്നം. 1

ബോധിച്ചമാതിരി കൃതിച്ചിഹ പേരെടപ്പുണ്ട്
 സാധിച്ചിട്ട്. സരസസ്ത്രകവിസംഘമാലേ,
 സാധോ വോൻ കവിയുഗാവലിയായ കാവ്യം—
 സാധുതപമോത്തംഗതിവിട്ടു കണ്ട് ഞാൻ. 2

അനാമതായിട്ടിഹ യുക്തിംഗം.
 വന്നെന്നാരാക്ഷപമുരച്ചുവല്ലോ
 ഒന്നാതിടാം ഞാൻ മലയാളകാവ്യ—
 മൊന്നെക്കിലും യുക്തി തിക്കണ്ണത്തിലും. 3

ഈ മനിക്കൽ നിറങ്ങതിട്ടനോടു കവി—
 ത്രിട്ടത്തിലോന്നാമന്നാ—
 മാ മുലുരിലേഴും പണികൾ കൃതിചേ—
 രൂപ്രേഷണ രാമാധനം.

ആമുലാഗ്രമഖലമെന്നാൽവക—
കാരന്നരച്ചീലയോ
ധീമാനായിട്ടുകവിക്കു വലുതാം
പോരായ്ക്കേകവന്നവോ?

4

കോയിപ്പുണ്ണാലയെന്നാതിയതനചിത്തമെ—
നീളു വാദത്തിലോടും
ന്യായം കാണില്ല, പോധിക്കണമെരു കവിയ—
മ്മത്തിലോന്നായും ശാന്തികാം
നീയെന്നം നിന്നെന്നെന്നം നിവിലജഗദയീ—
ശക്തൻ നിന്നുല്പുക്കേത്യോ
സായുജ്യപ്പും കരാളക്കവിതയിലേഴ്താ—
റണ്ടും തെററുതാനോ?

5

പോരങ്കിൽ പറയാം സവേ കവിവര—
മാരെ ദൃവംഗാധിപ—
മാരായുംചേത്താൽ ശാഖാക്കൻ പുക്കല്ലും
മുന്താംഗനാമഞ്ചലിയെ
'ഗഭരിക്കട്ടി'യതെന്ന നിംബയുര—
ചീലേപ്പു? മഹാന്മാരതിൽ—
കേരിലുണ്ടപിടിച്ചതില്ല കവന—
സപാതന്ത്രുമെന്നാക്കയാൽ.

6

പത്മാഡിരാമധവിമാക്കു കൊട്ടത്തിലേണ്ടും
നൽപ്പുയുതൻ പദമോരന്തണവരുന്നായി
കല്ലിച്ചതേരോപുമയുക്കതികമെന്നരജ്ഞും
തപരിബുദ്ധി പനിയുടെ പുഡിയിലും നികുഷ്ഠം.

7

*'ക്രിംഗം കവിഭാരതത്തിലെടിയ—
തെതക്കുടെ'യെ.നക്ഷമം
* 'കാട്ടു ലക്ഷ്മീ'യപേക്ഷചെയ്യുതിനതിന്—
കത്താവു പുത്രപീബന്ന്

‘ആട്ടേ പൂര്ണപ്പാവിക്രമം കമനിമാർ
കാട്ടീടിലാണെങ്ങാൽ
കൂട്ടത്തിക്കലെട്ടത്തിടാമീ’തിമുഡാ
കല്ലിച്ചുരച്ചീലയോ.

8

കല്പ്യാണാഗാരമായീടിന നടവയരം—
ദേവനം ദേവപിനം.
ചൊല്ലുത്തക്കോൽ സാധാരണംഗണമോ—
തന്ത്രിതരം ചേത്തിരിക്കാം.
അല്പാതേകണ്ട വാഴ്ചും പ്രമദമോട് മുഗ—
തതിനേൻ്റെ പിന്നാലും പാ—
ത്രംല്ലാസത്താൽ പ്രസംഗം തുടങ്കിലവത്താ—
ളത്തിലായത്തലേകും.

9

ഇന്നാളേസ്സുംഹമാക്കാതെ
പന്നിയാക്കിയതെന്നഫോ
എന്നാറിയായ ഭൂശ്വരാദ്യ—
തതിനേനായത്താമോതിടാം.

10

‘കംഭതാൽ കൗമാസവം’ കവിതയിൽ—
രുക്കന മനാടിയാർ
കംബീഗ്രോത്തമനാക്കിൽ നല്പു ശരിയെ—
നോത്താവിധം തീത്രു തേ
കമ്പകാരിലോരാരാക്ക തോന്തിയവിടേ—
ജ്യാനപ്പും നല്പുവാൻ
തുസ്പിസ്ഥാനമണ്ണുമണ്ണു; മതഞ്ഞേ—
ദത്താലിതെല്പാം വരും.

11

കവിമൃഗാവലി തീത്ത പുമാകല്പ—
ജൈവികലപ്രതിപത്തി നിമിർത്തമായും
കവികളാഗ്രഗ, താങ്കളുംചുപോ—
ലാവനമിത്രയുമോതി രസാനപിതം. 12
—വേരായ കവി
(ഒട്ടവിൽ കണ്ണുകൂണ്ടുമെന്നാൻ)

കവിമുഗാവലിയെ പ്രശംസിച്ച ‘വേരാരകവി’ക്കും:

നിന്മായം വിശ്വപ്ല്ലിസ്ഥിതിലയകരനാ—

മീശനെപ്പറ്റശ്വരന്ത—

സ്സമേളിപ്പിച്ചനാതോചിതകംനിന്തപം

പണ്ട് കൈക്കൊണ്ടുല്പാ.

ജംബുകാഡിവ്യനാകം പുഷ്പലനം സ്പൃഹത്തി—

കണ്ണനാളാന്തരാളം—

തതിനേൽ തൻ വൻനിരം കാട്ടിയ ചൊടിച്ചിത്രും—

‘രാമബാണം’ തുണ്ണു.

1

അമ ഭോൾൻറ ചമൽകുതിയാൽ തുലോ—

മധരിതാമൃതസാരവചോരസം.

വ്യമവൊടിഞ്ഞു നകൻ ക്രതുഹലം—

ബുധിയിൽവീണ വലങ്ങേഴ്ത്തുന തോൻ.

2

പ്രാവീണ്യഗ്രൂപ്പിനിയേ, മേനവകവനഗണം.

യുക്തിസന്ധകമെന്നു

മേവുനേനേനോ സവേ, തേ മതമതവിം നീ—

ക്ഷേട വാദിച്ചിട്ടേണാ

ശ്രീവഞ്ചിക്കേഷാണിശ്രീരാമണനിൽ നിതരാ.

ക്ഷേത്രി നിംബാക്കമുണ്ടെന്നു—

നാവിർഭീകം പുമാ വന്നിനി വിത്യവച—

ദ്രോംതിയാൽ നീതിയാമോ?

3

കോയിപ്പണാലയെന്നതിങ്കവടിയെ വിളി—

ചുള്ളിനന്നപത്മമാക്കാൻ

ഭ്രയോ മോഹികവേണാ കിമഹകുതി ഭോൻ

മാപ്പ ചോദിച്ചുകൊഡാവു.

‘നീ’യെന്നം ‘നിനെന്ന’ യെന്നം പലതരമപരി—

പ്രജ്ഞാരലക്ഷ്യങ്ങളുന്തി—

നായിസ്സായുജ്യവാനാരാട്ടമിവിം വലി—

ചീട്ട കഷ്ടപ്പെട്ടത്തി?

4

നിരക്കശത്പം കവികൾക്ക് പണ്ണേ
പരം കലാചാരമതെക്കില്ലോ നാം
ചീരം കിളന്റീടിന് ലഞ്കിക്കം വി—
ട്ടരം ക്രമക്കേടു കമ്മിച്ചിടാമോ?

5

മൂലർമേഖം പണിക്കക്കുന്നയ കവിതയെ—
പ്ലാറിയും മററമോരോ
മാലോക്കംഡ്രൈസൂയാവിവശത പിടിപെ—
ട്ടന കാണിച്ചതീ എന്താൻ
ഹാ ലേശം സമ്മതിക്കില്ലപനയമൊരുവൻ
കാട്ടിയാൽ മറവൻ പി—
നാ ലക്ഷ്യം നോക്കി മറേപ്പുറമൊരുപനയം
കാട്ടവാൻ നോക്കിടാമോ?

6

നാട്ടിൽ പേര്ക്കാണ്ട ഭാഷാകവികളെയാരുപോ—
ലക്ഷ്യഭ്രംജാളാക്കി—
ഈട്ടി'ഫൗരീ'തി നിശ്ചയവുലമുഴ്തിയോര—
ഫൂണ്ടികൻ നിംഗ്യന്താൻ;
'കാട്ടൻ മേവുന ലക്ഷ്യി'ത്യവികലപദവിശ്രദ്ധപ്പു—
മോക്കാതെ കിഞ്ചിത്
ധാർശപ്പും കൈകൈണ്ടുരച്ചിടിന മൊഴിയവിടേ—
ക്കോക്ക് മരുംദയായോ?

7

മത്ത്യക്കും മാട്ടക്കാക്കം ശിവഗിവ ഗ്രണസാ—
മാന്യമോതബോഴുള്ളിൽ
പുംസുംഭേദങ്ങാ വേബേണന്നതളിയോര വേ—
പ്രാക്ക്യമാചോല്യമേക്കിൽ
ഉത്തംഗാത്മൻ, ധരാദേവന പഴുത കൊട്ട—
തതിട്ട തകച്ചിയാരക്കാ
പുഡ്യോക്കഷത്പം കൊട്ടക്കാണ്ടത്തിലറിക തുലോ•
യുക്കതിവൈവഞ്ഞല്ലെല്ലോ?

8

കാട്ടരമയ്ക്കു കണ്ണക്കൾഒപ്പാണ് പുത്രൻ—
തന്ത്രം കൊടുത്തായ്ക്കു പോരാ—
ഞ്ഞിട്ടാ മൂലകവസിക്കണം കവിയുമൊരുവിധിയാണ്
'മഹയ'യാക്കിപ്പുടിച്ചു
ആട്ടേ സൽക്കാവപ്പുകാരപ്പുറിഷയെ മൃഗസം—
അലാതമാക്കിച്ചുമയ്ക്കു
കൂട്ടൻപാവത്തിനോത്തർക്കാഡിലുമൊരു സന്ദരം—
സ്ഥാനമേകാണ്ടാത്തതെന്നേ? 9

കംഡതാൽ കസുമാസവം കവിതയിൽ
തുകം മഹാത്മാവിനെ
ദംഭാപേതമിശ്രനാക്കിയതിനാ—
ലാഖവരുമിശ്രാട്ടമേ
ജീവനോധിരിക്കാണ്ടി സാഭിജനമി—
നാങ്ങേ രസിപ്പിക്കുമെ—
ക്ഷംഭാന്തപ്രതമായിട്ടും മധു മദി—
പ്പിക്കാഞ്ഞതിനേവപനു? 10

കോപ്പുംഥതനിതിവനാട്ടമരം മഹാനെ—
പ്പേപ്പട്ടിയാക്കിയതുമെരു കട്ടത്തു മൗഡ്യം
മേൽപ്പട്ടമോത്തു പറയാം കട്ടവാക്കിടാവേ—
നാപ്പിട്ടുമാറ്റുരസനെപ്പുകഴേണ്ടതല്ലോ? 11

ചട്ടറിച്ചാൽക്കവിയായ കടത്തനാട്ടേ—
ക്രൂഷ്ണികകീശപദമേകിയതേരെ നിന്ദ്യം
ദേശാള്ളത്തോക്കു പരമാച്ചുരുപ്പതിക്കു
കട്ടിപ്പുജത്തിനൊട്ട് തുല്യത ചൊല്ലിഡേണേ? 12

ഓരോനേവം കമ്പിച്ചാൽ മുടിമുതലടിയോ—
ഈ മഹാബലമത്രേ
പോങ്കു വാദം മഹാത്മൻ കശലമത്തുവാൻ
നോക്കിടാം നോക്കിഡാനീം.

സാരസ്വദൈക്കാണ്ട വിശ്വേഷാരതദ പുത്രപലഹാ—
രത്തതയും തിക്തമാക്കാൻ
ധാരാളം ധാടിയിണ്ടുകവിയുടെ കവിത—
ഐജന നിറ്റ്യാജമോതാം.

13

—രത കവി

(മൂല്യർ എസ്സ്. പത്മനാഭപ്പണികൾ)

കടമിററത്തു കത്തനാൽ യക്ഷിയും

[കൊടിയ മാനുകനായിരുന്ന കടമിററത്തു കത്തനാർ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു് ആവാഹിച്ചുകൊണ്ട് വന്ന കടിയിൽത്തിരുവിതാംകൂറിയാണു് പനയനാർക്കാ വിൽ ഗ്രവതി എന്ന ഏതിഹ്യമാണു് ഈ കവിതയിലെ പ്രതിപാദ്യം കവിയുടെ തിരുവാടായ പരമലക്കാവിൽ കട്ടംബരത്തിനു് ഈ ക്ഷേത്രവുമായി ചില ബന്ധങ്ങളുണ്ടോ.]

പടിമ പലതു തേടിപ്പെടുകളിളിപ്പാട്ടപാടി—
കൊടാറിയലക്കിടമെങ്ങും നാട്ടി വിവ്യാതി നേടി
നെടിയ നില സമാജ്ജിച്ചോരു തുഞ്ചൻറീ പുണ്യേ—
വടിയുടെ പോടി പേനത്തുസ്ഥിനേക്കട്ട ധാടി. 1

കടകംിനപിശാചപ്രേതത്രേതാദിബാധാ—
പട്ട കൊടിയ കമ്മംകൊണ്ട് പാടെ തുരത്താൻ
പട്ടമതി കടമിററംകത്തനാർ മാനുകമാർ—
തൊടക്കറി വിഭിതാവ്യൻ പണ്ണാരാളിത്തവിച്ചു. 2

കുറുക്കരു നരമാംസം പച്ച ക്ഷേത്രിച്ചു മലേഡു
കുറുക്കരു നിണമുറും കാളിയും തുളിമാരും
അറുകൊലു മറുതായും മാടനും കത്തനാർപേരു
ചെറുതു ചെവിയിൽ വീണാൽ മണ്ണമാറായിരുന്നു. 3

ആപയാരു ലവമുന്നേ പുപ്പടക്കോപ്പുകുട്ടി—
ചുപലകളൈയിളുക്കും മാനുകക്രാന്തലോകം
ജപമതു കടമിററംകത്തനാരെന്ന തന്ത്രം—
കപെക്കമണ്ണയായുംവാനനമിന്നും കഴിപ്പു. 4

പരപമഹി ‘കടമിററംകത്തനാരു’ന സപ്പാ—
ക്ഷരിയുടെ പംന്തതാലേതു ഗന്ധപ്പുനേയും
വരത്തിയിലുമ നിത്താൻ കേരളക്ഷാണിമേലു—
നോതവനമാതയത്തും തെള്ളമില്ലായിരുന്നു. 5

കളിൽ, പനി, തലഗോവെന്നല്ലഹോ തെല്ലമാത്രം
പുള്ളവയിവ വേഖിച്ചാൽ കത്തനാരെന മന്ത്രം
വളരെയും പഠിച്ചാബുദ്ധതി തേച്ചുകിലാക്കം
വളർക്കുന്നമശേഷം വിട്ടപോമൊട്ടുരെ.

6

പുതവിഭവസുവത്രോടൊത്തു കായംകൂളത്തു—
ക്ഷേത്രം നിജനിലയത്തിൽ കത്തനാർ മേഖമനാം
ങ്ങ വലിയ കിഴക്കൻയക്ഷിയെപുറിയേതാ—
ഞണാൽ ബഹുവച്ചസ്യീ നാട്ടിൽ വീശാൻത്രടങ്ങി.

7

നിവിലരെയമടക്കൽ തൽക്കഷണം യക്ഷി കണ്ണാൽ
ശിവനവമിവമാത്രം ബാക്കിയായ്ക്കുമെന്തു
സുഖഗതി കരവായീ ലോകരിൽ ഭീ കടനാ—
മുഖരചരിതമപ്പോരാ കത്തനാർ തന്ത്ര കേട്ട.

8

തരിക ചെറുതു ചുണ്ണാസെന്ന ചോദിച്ചു നല്ലും
നരനെയവരാ നശിപ്പിക്കുന്നപോലെനിതെല്ലാം
പരമഹരിതമന്ത്രപ്രത്യുതന്ന് കത്തനാർ കേ—
ട്ടോൽ ചെറുചീരി മാത്രംചെയ്യ ശീഷം കല്പക്കി.

9

ഭത്തകനോദ്ദൈനോടും ചേറ്റം തെക്കോട്ടു നേരേ
ധ്യതഗതി നടക്കാണ്ണാൻ കത്തനാരാത്തമോദം
കത്തിപയറിവസത്തിൽ ചെന്നചേന്നാന്നുണ്ട്യ—
സ്ഥിതിഗതിയൊടന്നാഡിവ്യമാം പത്തനത്തിൽ.

10

ങ്ങ വിപിനമസാരം പുരുംഭിക്കാശ്രയിച്ചു—
ഞഞ്ഞതരമവിട്ടതേ യക്ഷിതന്ന് നിത്യവാസം
ത്രഘരയാട്ടമവിടേക്കായും മാനുക്കുറുപ്പചുഡ്യാ—
പരിലസിതമഹാഹ്രൂക്കടന്ന് നിസ്ത്രമിച്ചു.

11

വിടപികളിടത്തിൽപ്പെട്ടു, രൂരഗ്നിക്കൊരോടു
പുടന ചെറുതുമേലാതസ്യകാരാസ്യമേകി
ചടല വിവിധ ഭാഷ്യപ്രാണിസക്കേതമായു—
ഉള്ളവി ബഹു കണ്ണാരം കണ്ണിനാവിഞ്ചിച്ചു.

12

അഹമഹമികയോട്. മുങ്ങ മുള്ളനോരേം
ബഹാളരവമുതിൽത്തീച്ചന ചീപീടൊരേം
ഗ്രഹകളിൽ നിന്നും പോയു മാറ്റരാലീക്കണ്ണനോരേം
ഗഹനതലമന്ത്രം. ലീ ജനിപ്പീക്കമാക്കം.. 13

അധിവനമത്രനേരം വാമഹസ്താഖ്യലഭത്താ—
ലധികതചപിരദീശ്വരമു മനം തലോടി
സൃഷ്ടികരാ മകടരത്തം കത്തനാർ മന്ത്രദീക്ഷാ—
വിധിഗതി പരതന്ത്രം നിന്നുതേ നിന്ന് മേഷം.. 14

ജലധരതചപിരുവിത്തത്ര ചുണ്ണപ്പന്ത്ര—
ജലയുമധികമാനംകെട്ട മണ്ണന മട്ടിൽ
തചമട്ടി ചരണാഗ്രം മുട്ടവേ നീട്ടിയിട്ടി—
ട്ടലസഗമന വന്നാളേക നേരേ തദനീം. 15

നടവിൽ മുഴുലമുജാബീജമപ്പിച്ച പുത്തൻ
പട്ടികലപ്പമോലത്തോടയദാട്ടിയാട്ടി
ഇടയിടെ മുഴുഹാസംകൊണ്ട മുഖ്യാരവിനു—
സൂചതരവദനത്രീ തുവിയു കോമളാംഗി.. 16

കടിലവിധവിനേയും നിപ്പിലപ്രായന്നാക്കം
നിടിലസുഷമയാക്കം ക്ലീനിനാനുപാത്രം
ചോടികളുടെ മനോഹാരിതപരമോ പാത്രു കണ്ണാൽ
തുടക്ക പരമിണഞ്ചും തെച്ചിയു കച്ചപോകം.. 17

അസപമമവദാതാഡോത്തരാസംഗമൊന്നാ
സൂനയുഗളിയിൽ മീതെ വച്ച ബന്ധിച്ച റേഗ്രൂ
കനലും ചിതറീട്. കാന്തിയാൽ ക്ലീനു മഞ്ഞം
വനിത ജനിതമോദം കത്തനാരോട്ടുത്ത. 18

ഇവളോൽ നരയോഷാന്ത്രശയോന്നാൽത്തിടാമീ—
അവയവദ്യസാമ്യം കാഞ്ഞയാലെക്കിലുംതാൻ
അവിരളമൊരുദേം, നിന്ന് മേഷങ്ങളുത്തു
കവലയമിഴിയാരതൻ സുക്ഷ്മമാമക്ഷിരണ്ണം.. 19

വരിക, കശലമന്ത്രക്കുള്ള ചെറ്റാന്വസാരം
തരിക കലിതമോദം മാന്യരേ! കത്തനാരേ!
ങ്ങ ചിരിയെടിവണ്ണം ചൊല്ലിനാരാ മെല്ലവേയ—
സ്വരൂപത്രമൊഴി സുവ്യക്തതാക്ഷരം യക്ഷിയപ്പോൾ. 20

അവികലയുതിയേന്തിക്കാരിയപാണിതമേൽ
ധവളധവളചുണ്ണം തേച്ചു പെണ്ണിൻഡനേര
സവിധതലമണ്ണതക്കത്തനാർ നീട്ടിനാനാ—
യവളതു വിമുഖതപംപുണ്ണ വാദാതെ നിന്ന. 21

വിമുഖതയിതു നന്നല്ലെന്ന കണ്ണിട്ട ഹംസീ—
ഗമനയതു കരത്താൽ വാദാനിനാരാ പിന്ന മറം
നിമിഷമമ മടങ്ങിപ്പോന്നതേ കത്തനാര—
സ്ഥാവിയമനയാനം ചെയ്തു തക്ഷായപോലെ. 22

സപനിലയമതിലെത്തിത്തരു സൈരഗ്യിയെത്താൻ
ജനനിയുടെ കരത്തിൽ കത്തനാരേപ്പ്‌ടത്തി
തന്മുഖ്യമെട്ടിൽത്തന്നെയാ പുല്ല ജാത—
പ്രണയമവളെ നിത്തീ നാളുനേകം കഴിഞ്ഞ. 23

ങ്ങിനമവളുത്തന്നുക്കാഗേ കീടത്തി—
പൂരികാശൽനിര ചീകി, ക്ഷുദ്രകീടപ്രദേശം
പരിചിലപസരിപ്പിച്ചീടവേ ലോഹകീലം
കരമലരിലുടക്കിജീനയായാനിയുരി. 24

അവളുയവിടെയെങ്കും കണ്ണതേയില്ല പിന്ന—
ജജവമതു സുതനോടായും മുത്തി വന്നോതി വേദാൽ
വിവരമവഗമിച്ചുംകൊണ്ടുംപിക്കുന്നേരേ
ജവമമ നടക്കാണാൻ കത്തനാർ വേഗുമേന്തി. 25

സരണിയിലവർ തമിൽ തൊട്ടുതൊട്ടില്ലയെന്ന—
ക്കൂളാൽ പട്ടതിയിൽ മുന്പും പിന്പുമായാത്തവേഗം
പെരുവഴി പലതും പിന്നിട്ട് ‘പന്നായി’യെന്നാ—
വരധനിയുടെ തെക്കേത്തീരഭാഗത്തിലെത്തി. 26

കടവിലധിഗ്രഹം വാൺിച്ചമനോനിയോടാ
മചസമമാഴിയദ്യത്മികയൊൽ പാരലോഗം
യടിതിയുപനയിച്ചാൻ യക്ഷിയേ നാവികൻതാ—
നടനവിരെയണഞ്ഞാൻ വേത്രവാൻ കത്തനാങ്ങം.. 27

കഭളിയുടെ വിശാലം പത്രമൊന്നത്യരം ചെ—
ന്നദരമതി മറിച്ചിട്ടായതിൽ താൻ കഹോറി
ഹ്രദിനിയമ കടന്നാൻ കത്തനാരാഞ്ചു ചേതോ—
ഗദമോടു പനയനാർക്കാവില്പം പൂക്കി യക്ഷി. 28

‘പരമല’യിതിപേരാമാസമലം പന്പയാറാ..
പരിധിയൈഞ്ചു വിളഞ്ഞി ശ്രീപെറും ദ്രീപമഗ്രേ
പെരിയ പനകൾ തിഞ്ഞിപ്പോങ്ങിയാറിന്കരജ്ജു—
ജൈജാങ വനി പനയനാർക്കാവിതാണാസമലത്തിൽ.

വനിയുടെ വല്ലാഗത്തീഴവാഗാരമൊന്ന്—
ബണവമവിരെയഞ്ചു യക്ഷി വേശിച്ചതാദ്യം
വിന പെരക്കി വിശേഷാൻ പാനമത്മിച്ചുമലം
കനിവൊടവിരെയൈജ്ഞാർ മദ്യമാസപാദ്യമേകി. 30

സൗധിസുഖഗ്രഹീരൻ ശ്രൂത്യുലൻ മന്ത്രശാസ്ത്രാം—
ബുധിയുടെ മറുതീരംകണ്ണാരാ കത്തനാർത്താൻ
അധിവനതലമെത്തിച്ചുംകിഷയായും യക്ഷിയോടീ
വിധി സപദി കമ്പിച്ചാൻ ഹന്ത! നിശ്ച്യപൂർണ്ണം. 31

അഭ്യമിത തരുന്നേൻ ഞാൻ ദയാപൂർണ്ണമദ്യ—
പ്രദ്വതിയൈരുത്വനേയും ബാധചെയ്യായ്യവേണം
ശ്രദ്ധേംഡിവിടെ വാസംചെയ്യുകൊണ്ടാലുമേവോ
നിഭ്രതമതളി മനം മന്ത്രവിദ്യാൻ മടങ്ങി. 32

വിവരമവിലമേവം കേളു തദ്ദേശ്യർ ചേൻനി—
ട്ടവിരെയൈരു പവിത്രഗുരീകരംബാനിശാനം
നവതരമുള്ളവാക്കിബേദ്രേയൈത്താൻ പ്രതിഷ്ഠി—
ചുവരമ പനയനാർക്കാവു വാഴ്വാൻതുടങ്ങി. 33

നരവെലി പനയനാർക്കാവിലമഴുവേണ്ടി—
ചീരമിഹ പതിവായിച്ചുജ്ഞവേയനോരിക്കൽ
ങ്ങ സുമഖിയെ വെട്ടാനോഞ്ചിയപ്പോൾ ചീരിച്ചു—
ഇരവയർമണി, വിട്ടാർ കന്നുയെ ധന്യലോകം.. 34

അക്കന്മാമണിത്തൻറ സന്തതികളം—
‘ഞാദിപ്പു’രെന്നുറവും
ചൊണ്ടിള്ളുന കട്ടംബമിമാർ പ്രകൃത ദേ—
വസ്പത്തിനുരാശുകൾ
അക്കാളിക്ക കഴിച്ചുവാരക്കുതിയിൽ
ശേഷിച്ചുതെന്നജീളംാരീ
മവ്യാത്മം ചരതിച്ചതായിവരുമീ—
‘യാദിപ്പുർ’നാമോഭവം.. 35

മദ്യം നല്ലിയ വീട്ടകാക്ക കരമി—
ല്ലാതാൻ ദേവസ്പാദം—
വദ്യാപി പ്രമയോട് ചേന്നിവൻ കൂജി—
ചീട്ടന ജനാജ്ജിതം.
ഇന്ത്രവിക്ക നീവേദ്യമിന്നമിവരു—
ഞാകിച്ച നല്ലീട്ടമാ
മദ്യംതന്ന, കട്ടംബമിക്കമെ വച്ചി—
ക്കന്മാരംകമീ വീട്ടാൻ.. 36

ആരോഗ്യവാ

[1087-ൽ രോഗം മുർച്ചുപിച്ച നടവത്തച്ചുൻനമ്പുതിരിയുടെ സുവാസ്ത്രിക്കവേണ്ടി കവി തന്റെ കഥംപൊപരാദേവതയായ പനയനാർകാവിൽ ശ്രവതിയോട് ചെയ്യുന്ന പ്രാത്മനയാണ് ഈ കൃതി. ഈ കവിതാവിലാസിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.]

അമേ, നതാമയവിനാശിനി, ക്ഷതലോകാ—
ലംബേ; ഭവാനി, ഭവസാഗരപോതപാദേ,
നിൻ മേച്ചരാത്രാപയോജചദത്തിൽ വീണാ
ഞാൻ മേഘവേണി, യോദ്ധാലറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1

സപ്ത്യാഗ്രയൻ കവിവരൻ ‘നടവത്തു’ മേഘ—
മച്ചുൻ ധരാവിബുധനച്ചുയശാവിലാസൻ
സപ്ത്യാത്രസമീളിതനിയുംഇനയാമയത്താ—
ഡച്ചാവചാവഗ്രതയാൻ വലഞ്ഞു കഷ്ണം! 2

ചൊല്ലോണേ കാവ്യകരമണ്ഡലികൾമണ്ഡലിയികൾ
വജ്ജുന്ന തന്ന മുളലപാദപയോദ്ധരത്തിൽ
അക്കമുഖങ്ങളിൽ വാസനയാൽ കണ്ണര—
മിക്കാലമണ്ണാൽ പഴപ്പു സമുദ്രവിച്ചു. 3

ഇല്ലാദരം വേതിയേ ദിവസേന സേവി—
ചുഡാ വസിക്കുമോരു പാവന്ത്രേമിവേണ്ടി
അല്ലാത്രക്കല്ലുന തടക്കത്താതെ വന്നാ—
ഗൗഗ്രാമരംഗനയികു കഷണിച്ചപോയി. 4

നീരോട് ചേറിനോൽ ബന്ധമത്തുള്ളപോലെ
പാരിൽ സുവത്തൊട്ടസുവത്തിന്മുള്ള ബന്ധം;
നേരാണ്ടീ, പൂരമപാവനച്ചിത്തനേയു—
മീരോഗപീഡ പിടിക്കുന്നിയതോന്നു പാർത്താൽ. 5

സർക്കവേപ്പുകാരവരച്ചുഡയയിലാൻ ശ്രാദ്ധ
കണ്ണാം നമ്മനിക്കാൽ ‘വെണ്ണമ്പാറി’മാരകമണ്ണോ!
ചൊല്ലാണ്ടിങ്ങനാൽ ‘ശിവോള്ളി’കവീസ്രൂപംപോ-
യിക്കാലമെകിലുമാരാളിനിനിയണ്ട് കാണ്ണാൻ. 6

എന്നാക്കെയുള്ളിലടിയങ്ങൾ കിടാങ്ങേണ്ടതു
കന്നാകമാറു കുത്രകേന വസിച്ചിട്ടേപോരാ
ഇന്നികവീസ്രൂപംതസ്കടമാന്നകാര്യം
കല്ലും കണ്ണാരമൊരു സുചി തരച്ചതത്രേ. 7

പുത്രാത്തികൊണ്ട് പരിഭേദനമോടിരിക്കേ
ഗാത്രാത്തിക്കുടയയിടപെട്ടിരു കഷ്ടമേവം
ഗോത്രാസുരൻ ഗതികെടനനിടയായതെന്നു
കാത്ത്യാധനീശവതിക്ക സഹിക്കുവോന്നോ? 8

‘മെണ്ണോ കഴിഞ്ഞു, ബത നാവു തളിൻ്റു, കഷ്ട—
മണ്ണോ! കഴിഞ്ഞു കമ, കാവ്യരസം തുലഞ്ഞു’
ശയ്യാന്തികത്തിലുമ ചെന്നവർ കല്ലുനീം
കൈയും കലന്നിതി കമ്പിച്ചു കരഞ്ഞുപോയാർ. 9

ഉള്ളിൽ കന്തത കരണ്ണാരസശാലി, “കൊച്ചി!”—
ജൂളു യശോനിയി മഹാൻ ഘവഭ്രവലാരി
പള്ളിക്കണ്ണപ്പാടിയുടൻ ‘നടവം’ മന്ജൂൽ
കൊള്ളിച്ചു, താൻ ചില ചികിത്സ വിധിച്ചു പിന്നെ.

‘നാടാൻ തൻ പ്രജകളോടനക്കപ്പയിരു
ശ്രീന ഭ്രതികൾ ഭ്രമിയിലെഞ്ഞമീലു,
മാടക്കുമേ! സുക്തശാലിനി നീ’യിവണ്ണു.
പാടന സജ്ജന;മതങ്ങെന നിന്നീടെട്ട്. 11

രോഗം യമാസ്ഥിതി ധരിച്ച ചികിത്സകൊണ്ടു
യോഗത്തിനുള്ള പരിണാമമെല്ലങ്ങൾക്കൊണ്ടു
രോഗം ശമിച്ച വഴിപോലെ ശനേഹ്യഗൈർഥ—
രേഖാഗംവരിലു തവ ക്രൈജനത്തിനമേ! 12

നാരായണാച്ചന്, മനനത്തെ ഹാപുരാണ—
പാരായണം, ഗിരിശനാമജചപ്പസംഗം
നേരാ, തമഗ്രഹി, ഗ്രാഖബഹി, ഗ്രാത്രപരമൈല്ലാ
ധാരാളമിന്നെനയിണ്ണെങ്ങിയ ധന്യന്നോ? 13

ഈ വിപ്രലോകമണിപീപ്രജാതശത്രു—
ഭാവത്തിനാൽ ഭവി യുധിഷ്ഠിരനോട് തുല്യൻ
ജീവിച്ചിരുന്ന ചെറുകൈളീതെന്നു താലി
പോവാതെയാക്കവതിനംബു കനിഞ്ഞിടണം.. 14

ക്ഷേഗ്രിച്ചിടത്തെ പദ്ധതിക്കുകരക്കാണ്ട് കാര്യം
പേശം വിടാതെയെഴുതുന്നതിനപ്പോതീയൻ
അ സാരമെഴുന്നീരുള്ളവാഗ്പിലാസ—
ആശാലിയിനു ‘നടവദ്ധിജ’ നേകന്നതേ. 15

വിജ്ഞാനദീഡിതികളാൽ നിജഗ്രിഷ്യരായോ—
ക്രജ്ഞാനമായ തിമിരാസ്യമകറി നിത്യം
വിജ്ഞാതമാകിയ ‘ദിവാകര’നാമഭേദം
വിജ്ഞാനയമാകി ‘നടവ’ക്ഷീതിദേവദേവൻ. 16

‘ആറുംഡലമു തിരമേനി കഴിഞ്ഞ ജനം
സോറീശപരാച്ചനകര ചെയ്തിനള്ള പുണ്യം
മാറ്റംവരാതെയവിടേക്കെ ലഭിച്ചതാണീ
മാറ്റേറിടം പുരഷ്മുഖംഡിവ്യരതം..’ 17

മാറ്റേരയള്ളു കവനാരേണ്ണെളുവ—
മേറ്റം ചമച്ചരിയ കൈരളിതൻ കഴുത്തിൽ
പുറിച്ചവാനപരനേതലബക്തിനിനു
സോറാലുമിതു ഗ്രാമമാത്ര ലഭിക്കേമാവാൻ? 18

ഉത്തംഗദീപ്തി കലതന വിളക്കിൽനിനു
കത്തിച്ച മറീറയ മനോജ്ഞവിളക്കപോലെ
അത്യുത്തമൻ ‘മഹന’മായ മഹനീയംഗ്രാ
വത്തിച്ചിടാനമിവിടേക്കെ ലഭിച്ച പുണ്യം. 19

താനേരംവും പ്രമിതനാണ്, കലീനനാണ്
താനീയനാണ്, കവി വെഞ്ഞാണി ഭ്രംജനം.
താനാണ് ദേശിക, നതേ; വിനയാധികനീ
സ്ഥാനങ്ങളാൽ പിള്ളതിയിക്കവിനാമനില്ല.

20

ഗോകരാക്ക വിഷദ്ധരണവും കലകരക്കിരിപ്പും
മാക്സിഡിനാം മാക്സിഡിനാം
കൈകൈലെൻറിവോരീ പ്രിജരാജനില്ലോ—
താക്കീ കളക്ക, മതു നിൻ കനിവാണ് ദേവീ!

21

നൊടാടിയിടസമയം കൊണ്ടിജജഗത്താത്മചില്ലീ—
കൊടാടിയുടെ ചലനത്താലാക്കി മായിക്കുമെ!
അടിയന്നാരലിലാശം ചെന്തളിർത്തുങ്കവാം നി—
നടികളിൽ വിടക്കാണോത്തു ഭേദേ! കൃപാരേദ്ദു! 22

ജനനി തവ കടക്ക്ഷ്മീഡൻറ കാരണ്യമേലും
മുന്വഴി തജ പോക്കില്ലുംവ്യസന്ധ്രനാക്കി
തനവിലുമ തലോടിത്താന്തി തീത്തിന്തേ തനാ—
തനനയനെയിനിയും നീ നിത്യവും കാത്തിഡേണം.

പരവു, ചൊറി, ചിരങ്ങങ്ങളും നിസ്സാരമാക—
നൊരു തജയുമകപ്പട്ടതു കഷ്ടപ്പടാതെ
ചിരമമരണ, മഴുൻ, സദപിജൻ, നീയതിനാ—
യരളക, 'പനയനാർകാവി'ലമേ! കരംബേ! 24

ചരമചരമിതെല്ലാം സംഹരിച്ചാഴിയിൽ ശ്രീ—
ഹരിയോരു വടപട്ടേ നിത്രചെയ്യുംവരെയ്യും
മരവണ, മതിനിദ്രപ്പത്തിനായം്പ്രലം നീ—
യരളക, 'പനയനാർകാവി'ലമേ! കരംബേ! 25

നിവ്യാജം നിനെന നിത്യം നിങ്ങപമതരയാം
 കെതിയോട്ടാക്കങ്ങനിൽ
 ഗവാപേതം നിന്നും ‘നടവ’വസ്തിയാ—
 ‘ന്നു’നത്പുണ്യൻ
 ഉപീദേവൻ വസിച്ചീടണമിഹ പലനാ—
 ഇംഗ്രാരോഗ്യപൂർവ്വം
 സവാഡീഷ്മപ്രദേ! തൊന്തിന തൊഴതിടാ—
 മംബ! കാദംബയാനേ!

കളിമനസം

[കമാരനാശാന്തിർ ‘ഗ്രാമപുക്കഷത്തിലെ കയിലി’ന് സമാനമായള്ളൂട്ട് ഒരു വണ്ണക്രത്തിയാണ് ‘കളിമനസം’. സ്ഥല്പാലുക്കളോയ ചില പുരോഭാഗികളുടെ എതിപ്പ് അപവാദവ്യവസായവും കവിപ്രദയത്തിൽ ഉള്ളവാക്കിയ പ്രതികരണങ്ങളാണ് കവിതാത്രപത്തിൽ ഇവിടെ വിനിയോഗിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതു്.]

വിഘ്നാറിൽ വീച്ചിയിടപെട്ട വിരിഞ്ഞ മജ്ജ—
സപ്പിന്നാംബുജത്തിൽ വിഹരിപ്പോരു രാജഹംസം
മഘ്നിൽ സപകീയസമുദായനിശ്ചവണാത്മം.

നഘ്നിത്തിരിച്ചു ഗതികൈട്ട് പരമാപോന്ന. 1

എന്നിട്ട് കുതനമ പുണ്ണ്യരാഗ്രൂമത്തിൻ
മുന്നിൽ സ്ഥരിക്കുമൊരു വില്പമഹീയഹത്തിൽ
ഉന്നത്രശാഖയിലിപിയന്തരക്കബന്ധാശത്തി—

ചുംബാനം ചുവട്ടിലോരു പാടകയാന്തം സിഡൻ. 2

ജന്താനാക്ഷികോൺബിലവും വഴിപോലറിഞ്ഞെന്നെൻ
ഞാനിനു, കമ്മു കളിമനസി! കരഞ്ഞതിഡേണാ
വാനം ബെടിഞ്ഞു ചളിമഘ്നു ചവിട്ടുമെത്തു
പീനാംഗനം പിണ്ണയുമീവകയാന്തംഗം. 3

എന്നാലതേ വയലിനകരെ ‘യിസ്രൂപിൾ’—
നെന്നാവ്യപ്പുണ്ണ മുത്തുമുന്നേയൊരാളിരിപ്പു
തന്നന്തികത്തിൽ മധുമത്തതരങ്ങൾ ‘വയ്യാൽ’—
പുന്നങ്ങളണ്ട് പിരിയാതെ മലീമസങ്ങൾ. 4

നീക്കാവത്തലു വിഡിയെന്ന നിനച്ചു നീണാ—
ഇംക്കം ചെവിക്കണ്ണ കൊട്ടത്ത കംാരക്കുന്നു
ഉംകാന്തംയുന്നതരസാലമഹീയഹത്തിൽ
പാഴുക്കിട്ടു കൈട്ടിയവനെപ്പുരിചരു ചെയ്യു. 5

ഉള്ളിനി ഹംസഗതി കണ്ട് പറിച്ചുകൊഡബാൻ
ഭേദാന്തംപോയമെ മടങ്ങിയ വീരപക്ഷി
തുളിച്ചവിട്ടുമവതാളുവിലാസ് ‘പനി—
സ്ത്രിം’ പുലമ്പിയവിടെ പ്രചലിച്ചിടന്.

6

ആരോഹണത്തിനധിരോഹിണിവച്ചു വാസ—
പ്രാരത്തിലാദ്യപരിപാടി വഹിച്ചു ബാധം
ധാരാളമായും പരിചയിച്ചു ‘പനംക്കപോത’—
വീരൻ സദാചി സക്ടംബമിൽനിടന്.

7

തെങ്ങിൻ പഴത്തമകലിൽച്ചുറുച്ചുനിലന്നു—
സംഗം പെടാതപടിയിൽ പല കൂടുകെട്ടി
അങ്ങേക്കു ചാമരനുവവ്യജന്നേരാ വീശ്രൂം
ഗ്രൂംഗാരിയാം ‘കരികിലും’ മുസരിച്ചിടന്.

8

നീക്കേംബി, മണ്ണലി, നെടുപ്പുള്ളകൻ, തടിച്ച
മുക്കുവൻ ത്രുട്ടൈയ സരീസുപസഞ്ചയത്തെ
അക്കംകലൻ കബളപ്പടിയായും വിഴങ്ങു—
മുക്കാൻ വൻകഴകനൊന്നവിടച്ചുരിപ്പു.

9

പാരം പരിനുമുഖം പഴതെ പത്തണ്ണി—
പ്ലാരിപ്പവാക്ഷികരാ ചുഴറിയ കാളക്കുന്നൻ
ഭരിപ്പകാരമവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യുവൻറെ
ഗീരേപ്പുംം തല ചരിച്ചുരീകരിപ്പു.

10

സജാതഗർമ്മമളവേറുമൊരുക്കവാലിൻ
മഞ്ചപ്പകിട്ടോരു പതാകക്കണക്കയുത്തി
കഞ്ജത്തിൽ മേവുമൊരു മുന്നേരയെ മാനിയാക്കി
മനതക്കിളിത്തതണ്ണസം കത്തുകാൽ കളിപ്പു.

11

തൻ പാർപ്പഗൻ വലത്രുംഗമോഴിഞ്ഞു ശശ്പൻ—
സന്പത്രു നാമന നിധിക്കുമായും നയിപ്പാൻ
വൻപാനു തിന്നു മരിച്ചത്തളിത്തണ്ട് പൊന്നും
ചെന്നോത്രു പൊത്തിനകമാന്നവിട്ടുവിപ്പു.

12

പ്രപ്പം കല്പക്കിയമ ഭ്രമിക്കല്പക്കിയെന്ന—
മട്ടിൽ തുതാത്മത ജേജിപ്പോര ടിട്ടിലേറ്റേൻ
പട്ടാദ്ദയാന്പട്ടി കാത്തവിട്ടത്തിൽ നിൽപ്പ്
കൊട്ടാരഗാളിനോരു കമ്പുകിയെന്നപോലെ.

13

മീൻകൊല്ലിമാർ വയൽമട്ടുലമത്തിവച്ച്
മീൻകുട്ടിലുള്ള പല മീനകൾ ചുണ്ടിലാക്കി
മാക്കാവിലാന്നവ, നകന്നിടമപ്പറ്റ—
നാഞ്ഞക്കണ്ണ തന്ത്ര പരിതഃ പലനാരം സുവിള്ളു.

14

അക്കമനോട് സഹചാരിതയേതുമില്ല—
മെങ്ങുട്ട് സേവകപദ്ധതിനു പോകയില്ല
അക്കടരോത്തവത്തേ വടിവിൽ കമിച്ച്
നില്ലനു നെന്പുണി കലൻ കിറ്റാണ്ടത്തീ!

15

ഗാഡപ്രകാശമിയല്ലോ നവ മാലിയേന്തി—
ഗുഡേംഗിത്തങ്ങൾ നിജ രാജിനു നോട്ടചെയ്യവാൻ
നീഡ്യദ്രുതം വെറുമവെച്ചിട്ടും ‘ഭാവം—
ഘാടൻ’ സുമാറിലവിടെന്തുവമായും നടപ്പു.

16

ആധാസമാത്തനവിനു സമാനമായും
പ്രായാന്തരുപഹലമായുമെടുത്തിട്ടനോൻ
'കോയഷ്ടി' കൗതുകവിധായക 'നിന്ത്യലുഷ്ടി'
ശ്രേയസ്തുനായവിടെ നിന്ത്യവഴിച്ചലിപ്പു.

17

നാനുററിരണ്ടു തരവാടികകളാത്തചേൻ
മാനാത്മമീ ജരംമുദ്ദങ്ങയെ നാമനാക്കി
താനന്ന ചെന്ന വയലിൻകരയിൽ സമസ്യ—
സേനാഗണാപുതനയാരം ഭരണം നയിപ്പു.

18

മല്ലിൽപ്പുലേ പറവകൾക്കൊരു നാമനായീ—
വല്ലും വിള്ളണ്ടിട്ടമൊത്തുഷ്ടുള്ള 'നിന്ത്യലുഷ്ടി'
ചണ്ണാംഗ്രൂവെപ്പുരിഗണിപ്പത്രമിലു പിനെ
വിശ്രൂംവരന്നേരു കമയെപ്പറയേണമോവാൻ.

19

എങ്ങം പരസ്യനസഹായമണ്ടിണക്കി
മുണ്ടപ്രമാണിയമ മൂളത്തീനടത്തി നിത്യം
അന്തേക്കപക്ഷികളുടെപദമാൻ കാട്ടിൽ
തന്ത്രം, വിശ്വിൽ വിന്താസുതനെന്നപോലെ. 20

തൊന്ത്രം, തൈഞ്ഞതി, മുശി, ഉസ്പുകര, അട്ട, വട്ടാൻ
കണ്ണത്തിലുള്ളിവ പത്രക്കൈയെച്ചതശിപ്പാൻ
കണ്ണം കുറക്കിയമ നീട്ടിയുമൊട്ടേനേകു
കണ്ണിലുണ്ടോ വലിയ ‘കൊററികളാ’ വരുപിൽ. 21

തന്നോട് നീം ഗളനാളമവറ്റ നീട്ടി
നിന്തോച്ചിത്തങ്ങൾ പല ചോദ്യമധ്യാക്ഷരങ്ങൾ
അന്നേറിമോതിയതു താനോഡിയും, നീച-
പുന്നാവമാനമിമാനി സഹികയീലു. 22

‘ചെമ്പുണ്ട്, ചെന്നയനമീവകയുള്ളതീയാർ
നിഞ്ചില്ലയെങ്ങവിംബെയെതു വിശ്വേഷമുള്ള?
സമ്പാദമെന്തിന സവേ! തൃടങ്ങ സവ്വ്.
മിഞ്ചാതെ തന്ത്രഭൂട് നീയുംചെയ്തിണോ..’ 23

ദേവേന്ദ്രനാട് മമ നാട്, തലംകലന്നോ—
രാവാസദേശമതു മാനസമാം തടാകം
ഈ വിജ്ഞിരാന്പയപരിജ്ഞരണത്തിനായും താൻ
ത്രവിൽ കടന്ന, മമ രാഷ്ട്രവിശ്വേഷമോതാം. 24

ദേവഗ്രൂപത്തിയവിഴിഞ്ഞെത്തിലുത്തിപ്പതിക്കു—
മീവിജ്ഞമുള്ള കളഹംസവുഥിണ്ണേനകു
സമവിഘ്നപത്രപടലവങ്ങൾ വിടൻ മിനു
അവാരിയും സുവദ്ധുണ്ടുതോപമാനം. 25

ചന്ദ്രാരശാവികര കരയ്ക്കു നിന്നു കാണു
പിന്നാദരാഹ്മണിക്കുമിലംഗി കാണു
മനപ്രയാണകര സുരാംഗനമാർ നടത്തു—
മൊന്നാന്തരം നടനക്കുശലമങ്ങു കാണു. 26

ഗുനാരഭൻ മുളവിപ്പണ്ണിക മീട്ടിമീട്ടി—
സ്ഥംബാലയങ്ങൾ സബിയാത്തിൽ വരുന്നോരും
ഗാനാധികാരിതിപ്പശാൽ പുള്ളക്കല്ലൻ
കാണാം തപോധനാരംഘദാനാധനങ്ങൾക്കം.

27

നീരാളനിമ്മചക്രമാപു തമാശ് വിളങ്കു—
മെരാവതോപശി കരോറി ജഗത്ത്പ്രസിദ്ധൻ
പഞ്ചരംഭൻ തങ്ങളോകമല്ലനാജജ മന്ത്രൻ
പുരാന്തർഭന്ന മഹാഭഗികര തന്ത്രഭാ കാണും.

28

മനാരപ്പള്ളി മാതോജനമാല മുക്കി—
സ്ഥിരംരഹമ്പതരഹാക്കിയ പദ്മയികൾ
സ്പർശനിമാദാട്ടക്കവടി മുപിലാക്കി—
യിന്ത്രാജി റാണിയെഴുന്നള്ള പത്രങ്കു കാണും.

29

പൊൻചായമിട നവലേവനി, പുഷ്യരാഗ—
പുണ്യംരൽ ചൊന്തമലേവാളിതോക്കെയേന്തി
വാഞ്ചരാനസാരമ്മരേന്ത്രന പാംമേകാൻ
പോഞ്ചാട്ടഭാഷി ധിഷ്ടനാൻഡ നടപ്പു കാണും.

30

‘‘വേണ്ടാ സബിസ്ത്രകമാകമനം മുവിക്കു
വേണ്ടാ സുഭസ്ത്രമഹംഗളവാക്കിപ്പസംഗം
ഉണ്ടാ തമാത്തി, പുഴ, അട്ടകരാ, പിന്ന വട്ടാ—
നണ്ണാ ഭവാന്മാ വില്ലേറിയ വാസ്തവിക്കു?’’ 31

‘‘ഇല്ലിപ്പാത്ത പടി ക്ഷേപദാത്മമാനം
സ്പർശല്ലാക്കാനസത്കാക്കലഭത്തിലെങ്കും
എല്ലാവിന്ദനവന്നാളുണ്ടാളിയെന്ന—
തെപ്പം ശരിക്കവിടെ തന്ത്രഭാ ക്ഷേപനങ്ങൾ.’’ 32

‘‘പോ പോ മട്ടേടിട്ടു വന്ന പഴിക്ക കണ്ണാൽ
കോപം വരുന്നപടി നാിൽ തന്മാടി കൊള്ളാം
ഹാ! പക്ഷികരാക്ക താവാട്ടവിടെ, സ്വകാല—
ക്ഷേപത്തിനള്ള വഴിയെന്നതു നീഖരിഞ്ഞോ?’’ 33

പ്രീജാവഹം വെറുമ്പ്രദ്യതരങ്ങൾ പത്ര—
നാളാളുണ്ടാളുകൾഞ്ഞേശിച്ചിട്ടം നീ
നാലായിരപ്പറ നിലവത്തിൽ നിരഞ്ഞ മതസ്യ—
ജാലം സ്പദിക്കവോയെ തന്ത്രങ്ങളെയെന്നറിഞ്ഞു?

34

എന്തൊണ്ടനിന്നു മുവവും പദവും ചുവപ്പും—
ചുനാഗമിച്ചുായ മഹാരസികാഗ്രഗണ്യൻ
ചെപ്പോതി, മുഖങ്ങൾ പട്ടണമെത്തിയപ്പോൾ
തന്ത്രങ്ങൾ ലോകഗതിയോതുകയോ? വിശ്വേഷം! 35

എല്ലാവരേയുമൊക്കെ മുള്ളിൽ നിത്രമേക—
കല്പന്നേരി നാടിതു നിനക്കരു ഭഷ്മപ്രവേശം.
കൊല്പക്ഷടികകമണ്ണത്തെ സൂചി വില്പന്ന്
ചെള്ളുന്ന നിൻ ചപലസാഹസരമു ഭീമം!

36

ഇക്കില്പയിക്കലോഴക്കം ജലമാറിലെത്തി—
യക്കായലിൽ കടലിലായതു പിന്ന വാനിൽ
പുക്കലുംഗയുടെ ത്രപ്പവുമായി നിങ്ങൾ—
കൊക്കത്തെന്നു സുഖജീവനമോമ്പേണം.

37

നീയേക, നമ്പുഗ, നനാലയന, തമ്മിളന്നും
ന്യായാസസന്നകവികളൻ വരടാസഹായൻ
ഹാ! ഈ മഹാവഗചരിപ്പുരണാത്മിന്ദോ—
ക്രായാതനോ! മുടവനാക്ക പയറിൽ മോഹം!

38

മിത്തച്ഛന്തുതലയള്ളൂതിലോനൊത്തെന്ന്
കത്തിച്ച നിൻ്നേരി തരവാടു മഹാഗണീരം.
പത്രം തപദീയമതിസുന്ദരമാണു നിൻ്നേരി
പുത്തൻപരിപ്പുരണവിദ്യയിതാക്ക പേണം.

39

പത്രാകരം പരിണന്തം പരിതഃസ്ഥിരിച്ച
പത്രാകരങ്ങൾ പാമെറു നികഷ്ടി തന്ത്രങ്ങൾ
സത്മാനതരത്തിൽ വരുമീദ്യശരസ്പദരോക്ഷ—
ചരത്മാനപിതം സുദ്ധധമെറു മടക്കി തന്ത്രം.

40

പുഷ്ടംകുലുകൾ, കഴകൻ, കടവാതൽ, കാകൻ
തൊട്ടെള്ളാരീ വിവിധപക്ഷിച്ചുറ്റത്തെ
ഒട്ടക്കാരേഹരടിലാകൾ നയിച്ചിട്ടുണ്ട്
രാട്ടിന്റെ മുന്പിലോങ്ങ പാഴുച്ചുവല്ലയോ നീ?'' 41

ഉക്കാക്ക, പുള്ളി, കഴ, ടിട്ടിമോട്ട് വദ്ധാൻ—
വസ്ത്രങ്ങളുഡിലോക്കൈയുത്തുക്കടി
ഉത്തുക്കുന്നയോടുമിതി കൊററിക്കരതന്നിലിപ്പാ—
യോക്കതിക്ക താങ്ങൽ ചീറകിന്നധനിയാൽ മുഴക്കീ. 42

വലിയ തരകരാമേൽ പേരാലിലേറിട്ട് വദ്ധാൻ—
ക്കലമമ തലകീഴായിട്ട് തുങ്ങിക്കിടന്ന
മലകരാമുകളിലും പിന്നാ വരുപ്പത്തുമേവം
ചീല വിചപികരാമേലും പോയി മറേക്കുവഗണ്ണാ. 43

നീ സാധ നിന്നുവമനക്ഷരമേ, തദാനീ.
സ്വാസ്ഥ്യാനിബിധമംബരമെന്നമെല്ലാം
ഹംസപ്രവീര കമ ദിവ്യദശാ ഗഹിച്ചേൻ
സംസ്ക്രംഭവിഹലമേവമറിഞ്ഞു നീയും. 44

നീനെന്നുത്തും ഗ്രഹിക്കാം സകലതമറിയും.
നിൻ പരാത്മശ്രമത്തിൽ
ചെന്നേ, തെല്പുകളിലും ഹാ, കഴകൻ കരട—
നെന്തു മുങ്ങുഡു ബോദ്ധ്യം?
നീനെന്നുംകീര്ത്തിമുദ്രാപ്പംവിധിയിൽ മഹാ—
പക്ഷിപ്പുന്നങ്ങരാ പണ്ണേ
നന്നേ മാനിച്ചുവെന്നെള്ളാങ്ക കമ കമയി—
പ്ലാത്ത തുമൻ ഗഹിച്ചു? 45

നാലാറ്റായങ്ങരാ പെണ്ണപെക്കിളിയിത്തുകരാ—
ഉജം നാലിലും ചേത്തു കാലേ
കാലേ സ്വാസ്യാരവിന്നങ്ങളിൽ നടന്നമിട്ടും
ബ്രാഹ്മിയാമമു നിത്യം.

താലോലിക്കെന നിന്നെങ്ങനീവിനൊട്ട് സുര

ജ്യോഷ്മം ദ്രോജിയുന്നി—

പോഹാലത്തിൽ തൊട്ടേഴ്ത്തിക്കൊക്ക കമ കമയി—

ബ്ലാത്ത തുമൻ ഗരീച്ചോ?

46

പാടീരത്തിന മദ്ദനം പിണകിലും

പാടേ പരക്കും മണം

കേടംഗത്തിനുംകിലും ശരിവരെ

സപ്പണ്ണം പ്രകാശിച്ചിട്ടും

തേടീഞ്ഞേ സവേ! തുലോമഴൽ പുമാ

പണ്ണേതിലും നിന്ന് ഗ്രണം

കൂടാൻ സംഗതിയാകമെന്നറിക ഹോ!

കാദംബമുക്കതാമണേ!

47

ഉർക്കുത്തുംളൈയാഗ്രയിച്ചു വെറുതേ

വെള്ളം കടിച്ചും തുലോ—

മംഗ്രാന്ത്യാ പരമാത്മവിഭ്യ പരിശീ—

ലിപ്പാൻ നടിച്ചും പുമാ

ഇല്ലായ്ക്കമടക്കു ഭ്രംഗിരികളേ—

സ്റ്റൈപിച്ചുമിസ്റ്റുത്രവും

തദ്ദേശ്യാളിയുമേവമെത്ര നെടനാര

പാപിപ്പുപാഷണ്ണരം.

48

നീരക്ഷീരങ്ങൾ വേണ്ടുംവിധിയെണ്ട വിജീ—

ചീംവാനുള്ള ഭാക്ഷ്യം

പാരിൽപ്പുണ്ഡാക്കമില്ലീ ഗ്രണമിഹ കളഹം—

സത്തിനേക്കാനസിലും

ആരാക്കൈക്കൈക്ക്ഷന്നാർ പരക്ഷമൊഴി പുല—

സ്വട്ട; മാദ്യാഹനികഗ്രീ

സൃജന്തൻ നേക്കു തുപ്പുനവന്നെ ഗതിയാ—

പ്രാമരക്കാർ ഭജിപ്പു.

49

ഇവള്ളൂം സിദ്ധനോത്രും വചനസുധ നക—
 ന്നാത്മസംത്രഷ്ണനായി—
 ടാ വിലപംവിട്ട് മേല്പ്പാട്ടു ത്യടിതി കതി—
ചീടിനാൻ ശ്രീമരാളം.
 സേവാസംഘംനടത്രും മഹിതസഹജരേ!
 നിങ്ങളുടെ വലക്കാർ
 താവത്താം ഹംസവാചംയമതയുടെ പദം
 പാംശാക്കിചുരിപ്പിൻ.

‘കിരാത്’ സ്ത്രീ നായാട്ട്

[മൂലർ 20—മത്തെ വയസ്സിൽ എഴുതിയ ‘കിരാത്’ അ മാനപ്പാട്ടിൽനിന്നും. അജ്ഞന്നൻറെ തപസ്സ് മടക്കാൻ പരമ ശിവൻ കാട്ടാളവേഷം ധരിച്ച വേട്ടജു പുറപ്പെടുന്നതാണു സനദ്ദ്.]

തടിനീഡിൻ ദേവനടവീചരണത്തെൻ
വടിവു ചമണ്ഠത്തിമോദമോട്

ഉടലിൽ കടിതേടിന പാസുക—
ഈടനേ കടകാക്കത്തിയായു് ഇട
ഇടയായു് പരിചോട് ഭവിച്ചതിപാടവമോടെ.

നെട്ടായാങ്കരിവടിവായു് ഭവിച്ചിതു
നിടിലകനെൽക്കണ്ണമ്പോഴുണ്ടെ.

ഭ്രതികൊണ്ട ധവളീകൃതമാകിയ
ഭ്രതനായകക്കേബ്രമഞ്ചസി—
താദേടിന മഹാഗിരിയോടെതിരായമ്പതീൻ.

അസ്ഥിമാലകളെല്ലാം മുത്തുമാലയായന
സത്പരം മഹേശൻറെ വിശ്രമത്തിൽ

ഭണ്യമെന്നിയെ പിനാകവുമകര—
പുണ്യരീകഗതമായു് കമലാസന—
മുണ്യവും ത്യടിതി തീണ്ണമൊരംഗവി—
ഭ്രഷ്ടനമായി.

അട്ടിപുത്രിയമേവം ഭർത്തുവിശ്രമം കണ്ട
പേര്ത്തുമഞ്ചതിനുന്നതുപമായു് തന്റെ

മുത്തി തീര്ത്തു കമലാത്തി വള്ളത്തിന
നേത്തു കാൽത്തളിരനോത്തു ഭജിപ്പുവ—
രാത്തിതീര്ത്തു സൃഖപുത്തി വരക്കതിന—
കീത്തിമതീ സാ.

ശംപുകോണ്ടള്ളിൽ കടക്കണ്ണാ തൻ വിരലതിൽ
പക്കജാക്ഷിമാർമ്മാ ചേത്തു ഭോഗ്യാ

കാളമേലമടികന്പിട്ടമക്കെനു—
മാളിസകലിതക്കേശരേം വന—
കേളിരാഗവതി പിംഗലവല്ലുമതാക്കിതദാനീം.

ഉന്നതസ്സുനി തണ്ണറ രത്നമാലകക്കൈല്ലും
കനിമാലകളായിത്തീന്തിതപ്പോൾ.

മംഗലാംഗിവടിവിഞ്ഞെന കണ്ണട—
നംഗജാരി ഏഴി തുംഗക്കുഹല—
മദ്ദരണ്ണപ്പതലസംഗമനായു് തുടൻ ജവേന.

കൂടവേ മതവുന വേടരോടൊങ്ങമിച്ചു
കാടതിൽ ചെന്ന പുക്കാൻ വാമദേവൻ.

ഉടനേ ചീല കാടുകളിൽ പല
കടവാപുലികരടികളാം മുഗ—
പടലങ്ങളുമണ്ണവർ കണ്ണെന്നാടമ്മാനാം.

2

കാട്ടാളിരതായീടിന കൂട്ടാളിക്കളോടും
മടലർശരമാരന്നെങ്ങാൽ വേട്ടജ്ഞ തുടന്നാൻ.

വിളിയും ചില തിളയും പല കളിയും ബഹു തിളയും
തെളിവും ശരമൊളിവും ഗണനികരങ്ങെട കളിയും.

മുപ്പുരതകളേറും നിജക്കക്കരവരരക്കോ—
ണ്ണാക്കവെ മുഴുവിയമമ ദിക്കെക്കാ ചൊടിയിച്ചും

ഓടും മുഗപേടികയോട്ടക്കി പ്രിയമോടെ
വേടൻ ഗരിപീംൻ ബഹുത്രാധൻ പരമേശൻ

വമാരിക്കാ വരിഷിപ്പുത്രപോലെ ശരജാലും
നിക്കംായമയച്ചുമ ധരണീതലമതിൽ വീഴ്ക്കി.

വൻപുലികളുമച്ചുച്ചു സുസംഗ്രഹമാട ചാടി—
ജ്ഞും ഭേദത്തരമന്പിന തരമായിട്ട ഭവിച്ചും

കസ്തീരവനിവഹം കണക്കാണ്ടുടനശറിപ്പായു്
 കണ്ടുകഴി മഹയൈനിവകളിൽ മണ്ഡന നിതാനം.
 ഹരിണങ്ങളുമ്മങ്ങവർ നിജ പേടകളോടുകൂടി—
 ദ്രിരിവരകലഭരിതത്തിലോളിച്ചാർ യേമോടെ.
 എണ്ണാക്ഷികളണിയും മണിഗിരിനുമിനിത്തൻറെ
 ചേണാന്വവിള്ളുന്നുനൊരു നയനാക്തതി കണ്ട
 നാണ്ണിച്ചു മരഞ്ഞീടുകയാണിനിവരെന്ന—
 കാണ്ണികളുടെ മാനസമതിലോക്കും പരിചോടെ.
 ഈവള്ളുമഹോ ശകരകാപ്പള്ളു കിരാതൻ
 മുകന ശരദാക്കരിയാക്കീടു മുഗാഡാൻ
 കാടും പല തോടും ദ്രുതമോടങ്ങു കടന്നി—
 ട്രാടികളും പ്രിയമോടെ മരവുന്നോാ,
 കന്തീതനയൻതന്നുടെ ശകരജ്ജനത്തി—
 നന്തരമതു ചെയ്തീടുവതിനൊരു നിന്നവോടെ
 ഭരേയാധനനാൽ പ്രേഷിതനായീടിന മുകൻ
 പാരാതെ ശമിച്ചാനൊരു കിടിയുടെ വടിവോടെ.
 കാട്ടാളനതായീടിന മട്ടലർശരവെരി
 പെട്ടു വലിച്ചെഴു മറിച്ചുകിടിത്തനെ.
 ഒദ്ദത്യൻ നിജ തൃത്യം പരിചോടങ്ങു നടത്താ—
 നത്യഗ്രമഠത്താനമ പാതമ്പൻറെ സമീപേ.
 കൈരാതവപുഞ്ഞീയരനായിടു വിള്ളും
 മാരാരിയുമപ്പോളതിവിദ്രുതമവിഭ്രതി.
 നേത്രത്താൽ കിടിനായകനുടെ മുന്തിയിലത്രനേരു
 തുത്രത്താൽ ശരമെഴുാനമ പാതമ്പനമതിരോഷാൻ.
 കോലും നിജ കോലവതെ വെടിഞ്ഞനുകരാജ്യം
 ചേലോടു ശമിച്ചാൻ ബഹുകോലാഹലമോടെ.
 ഈരേഖജഗത്തിനൊരു വേരായ മഹേശൻ
 പാതഷ്യമുരച്ചാനമ വൈരസ്യമൊടേവോഃ

“എന്തെന്തെ, കുന്നീസുത, ഞാനെങ്ങ്ലാൽ കിടിയെ—
ചീനിതമത്രക്കാതെ വലിച്ചേള്ളു മൂശാ!”

“പോടാ, ശം, പേടാ, തവ പട്ടകളിവിശകാനം
ക്കാ വനക്കീടാ, പരമേന്നോട് ഭരാതമൻ!”

“ഉറററപറയും നിനെ ഹനിച്ചീടുവ്”നേന്ന—
ക്കാട്ടാളനട്ടതാനടനന്നാടമ്മാനം..

രിത കൃത്യ

[എ. എ. ഹരിശമ്മ മുളുറിനേഴ്തീയ ഒരു കത്തി നെൻ്റെ മറ്റപട്ടിയാണ് താഴെ കൊച്ചത്തിരിക്കുന്നതു്. ശമ്മാ തന്റെ കത്തിൽ മുളുറിനെൻ്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ തുടങ്ങി ആയിട്ടും മുടങ്ങിക്കണ്ട് ‘പ്രബുദ്ധസിംഹാശ’ എന്ന മാസി കയ്യട സ്ഥാപിതിയെപ്പറ്റി അനേപോഷിക്കും. അതിൽ ‘കൈരളീമുരളി’ എന്നൊരു പദം കത്തിയിൽ ആരംഭിച്ചി തന്ന ‘കവിരാമാധാരാം’ ദിയുല്ലാഡാ തുടൻ പ്രസിദ്ധീകരി ചു കാണാൻ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കും. ചെള്ളിതന്ന. താൻ എഴുതാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കമാരനാശാന്തിരം ജീവചരി ത്രഞ്ഞിനു സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുമെന്നും ശമ്മാ അഭ്യർത്ഥി ചുംതനു.]

എ. എ. ഹരിശമ്മാജ്ഞു്:

വിധിയുടെ പ്രഭയം വിപബ്ലീതന്ത്രീ—
വിധിയുടെ ശാഖപ്പീകണ്ഠംഗിയിക്കൽ മുക്കി
അധിനളിനമിതനിഥിന വിദ്യാ—
നിധി സതിവക്കലവാസമേ സഹായം.

1

ഹരിശമ്മക്കവേ, മനീഷിമരളി—
സുരദ്ദിനോപല, കിട്ടി കൃത്യ രണ്ട്
ചീരമുത്തരമേകവാൻ വിളംബം.
പുരക്കൃത്യാന്തരസക്തികൊണ്ട് പററി.

2

അതിവേലമണ്ണത്ത വാതരോഗാ—
ഹതിയാൽ വേപ്പട്ട കൈയുണം വശാധി
ഗതികെട്ടവയോതിപാതമുലം
മതിയും സാഹിതിയേ വെറുകയോധി.

3

നവഗോന്ധുനിയെപ്പുരാവേഖകം
വേദീയം കവനം വിപാകരമ്പം

ചരായാപദ്യങ്ങൾ

വള്ളത്തേരം

നിജ്ഞാപട്ടം സ്ഥരിക്കും വദന,മമ വിശാ—
 ലാളിക്കുറീവിലാസം,
 ഒദ്ദേശ്യം ചേൽം ശരീരം, സുലപേരമിഴ—
 ആചരിക്കും സുവാക്യം,
 അക്കണ്ട്രിങ്ങൾക്കു കേഴ്വിക്കുതിവികലത, നൽ—
 സാഹിതീസാവ്ലേമ—
 പ്രവ്യാതൻ മേനവന്നശള്ളാക വടിവിവയെ—
 നോക്കണം തക്കഹീനം.

1

ആശാൻ

ചീതാശീലം സ്ഥരിക്കും വലിയനയന, മാ—
 സമുലമാം ഗ്രസപദേഹം,
 സന്തോഷംപുണ്ഡ പൊട്ടിച്ചുരി,യൈവിടെയുമരം—
 കൊള്ളേം മണംവാം,
 ദന്തം തെല്പാനയന്നിട്ടമരവത,മ നൽ—
 കാകളീരമുക്കുണ്ടാം,
 ചീതിച്ചാലെൻ കമാരാഹപയ സുകവിയിതേ—
 മട്ട കാണണ്ണ മുപിൽ.

2

ശ്രൂതി

സുസ്പേഷ്യാച്ചാരണം, ധീനിശ്വിതഗതി വിശേ—
 ഷിച്ച കാട്ടന നേത്രം,
 സപ്ലുസമല്ലും കലന്നീടുമൊരു,ലോത്ത്‌പാ—
 ഭത്തിനേതാണ്ട ഒദ്ദേശ്യം,
 കെല്ലുറും വാക്കേപട്ടപ്പം, സൃതിബൈ, മതിമാ—
 ഭ്രാംജിപലഗ്രൂക്കവിതപം,
 കല്പിക്കാമേവമുള്ളുംരൈഫർിയമഹാ—
 കാവ്യക്രത്തിന്റ ചിഹ്നം.

3

കെ. വി. സൈമൺ

ഹ്രസ്പത്പൂജ ഗാന്ധം, വലിയ തല, വിശാ—
ലാമോകം ലലാടം,
വശ്രോക്തിപം, സപപക്ഷപ്രകടനപടിമാ,—
വക്ഷരപ്രസ്ത്രപം,
അസ്പാത്മപ്രീതി, തേജസ്സറിതമുഖ, മിത്രേ—
മട്ടിലാൽക്കുഷ്യവാനാ—
മിശ്രിക്കുമണി കൊച്ചുമത്തുന്ന സുഖത്തി പൊടിപൊടി—
ജ്ഞ പ്രസംഗപ്രവാഹം. 4

കെ. സീ. കണ്ണതൻവെദ്യൻ

ധാരാളം കേശ, മുള്ളിക്കടവയർ, നന്ദതാം
നാസ, നാരങ്ങവള്ളം,
ഗണഗ്രീചേൻ ഭനം, ചെറിയ വദന, മാ
നീണ്ട നൽകണ്ണകാണ്യം,
ആരോട്ടു ചാട്ടവാണികമന, മുയരമി—
പ്രായു, മര്യാദ, ധാർഷ്യം,
നേരോടിച്ചുാനമട്ടോടിത വരിഞ്ഞ സബേ!
കണ്ണതവെദ്യൻ റസജ്ഞൻ.

ഹർട്ടം കോട്ടം ധരിച്ചക്കെട്ട പക്തി ബ—
സിച്ച പിനോക്കമെട്ട്—
ഞങ്ങാട്ടം തുസാതമട്ടിൽപ്പുല റസിക്കരണം
ഫൂറുഹാരത്തിലേറി
യുഷ്മൻ കെ. സീ. ഭിഷക്കുമുദയഗ്രാമ—
ദിശ്യ വാഹാപ്രസംഗം
തട്ടിഗുഡോഷിച്ച മുളിച്ചിട്ടവതയി സബേ!
കേരകവോൻ നോക്കു പോകാം. 5

കയവാ കൃഷ്ണനാശൻ

പാരം നീണ്ടുള്ള ഭേദം, ഭസിതമയമഹാ—
പുണ്യ, മുന്നമുഭനം,
നേരേ വാദിക്കവോരെന്നുപദി പറപറ—
പ്രീക്കമാ വാഗ്പിലാസം,

വീരഗുരീചേൻ പക്ഷം, വടി, വിമതമരാ—
ക്ഷേപത്രക്ഷസ്പദാവം,
യീരതപം, കാർഷ്ണമിക്കോപ്പാട് വിലസുവോരി—
ക്രൂഷ്ണിതാൻ കൃഷ്ണനാശാൻ.

6

ആലപ്പുത്തു് രാമൻപിള്ള ആശാൻ
ഹ്രസ്പം ഗാത്രം, വിശാലാളിക, മമ കരപ—
മമങ്ങളിൽപ്പുത്തകഗ്രീ,
വശ്യാക്തിതപം, കവിതപം, തച്ചിരഫ, മമ—
ഷ്സപദാവം, സുവർണ്ണം,
നൽസ്പാതത്രൂപാതിരേകം, ചെറിയ വസനസ—
സ്യാരണം, ശീമ്പുയാനം,
ദർശിച്ഛേനേവമീ ഞാൻ മൃത്യവിനൈയധനാ
'രാമ'ചിന്നാഭരതാൻ.

7

വെള്ളതേരി കേശവൻവെവദ്യൻ
അഭ്യംബാധമത്യദംബണമുണമിയല്ലും
ജിഹ്വയാലും തരംപാ—
മുഖഭാണ്ഡം തെള്ളമെന്നേ വിമതരൈയടിയിൽ—
താഴുള്ളജ്ഞപലാംഗൻ
വെവദ്യൻ വിപ്രാൻ ഗണീരാശയനിക്കരളിൻ
താക്കികൻ വാഗ്മി രണ്ടാ—
മുദ്രാഭാൻ കേശവാവുൻ സദസി പൊടിപൊടി—
ക്രൗണ താൻ വാക്കുപ്രസംഗം.

8

പേരുന്നല്ലി കൃഷ്ണവെവദ്യൻ
മുന്പിൽ പല്ലുകര രണ്ടിനേറിക്കിയു—
ണ്ണേഗത്തിനുന്നത്യുമു—
ണ്ണിസ്പം കാതിന ചേത്തിച്ചന്നപടിയു—
ണ്ണാല്ലാപമൊന്നാന്തരം
നന്മുരിച്ചവയളണ്ട വാർക്കട്ടമയും
പക്രാഡ്യം വേണ്ടതു—
ണ്ണനേപറും കവി കൃഷ്ണവെവദ്യനുടെ ന—
ല്ലാകാരമാകന്നിവ.

പ്രാതസ്നാനം കഴിച്ചുവിബ സുവമോട് ബ—
സ്യിച്ച പിന്നോക്കമിട്ടി—
ട്ടാത്തും വെണ്ണതിക്കേക്കിയ ചെറുതിലകം—
നെററിയിൽ തൊട്ട് ഭംഗ്യാ—
സ്കീതഗ്രീചേൻ മുഞ്ഞം കവിണ്ണിയുമതിനോ—
ടൊത്താരാ ഷർട്ടുമേന്തി—
ചൃത്രോജൻ കൈകടിക്കങ്ങുപടി വടിവൊട്ടമെ—
തുന്നിതാ കുള്ളവെദ്യുൻ.

9

കുറപ്പൻ ദൈവത്താൻ

ഷർട്ടും കോട്ടും തലപ്പാവപ്പി ച പളിയില—
പ്പുംകുമാ രമ്യമാം ടെ—
കെട്ടും വൈമല്യമേറും തുടലോട് റപടിതം—
വാച്ചിനജ്ഞാപ്പക്കിട്ടും—
ഒട്ടും കൂസാത്ത മട്ടും കടമയോരപുത്ര—
തേതാൻചൃരിപ്പും ധരിച്ചാ—
ശിഷ്ടഗ്രീ ദൈവദാതൻ സുമതി പുലയനാർ
കാഞ്ഞ നേരേ വരുന്നു.

10

പരവുർ വി. കേശവനാശൻ

ഭാഷാഗ്രഹി പുരുഷിച്ച സരസം—
സംഭാഷണം തെള്ളുമേ
വേഷാധിബരഗ്രന്ഥമാഖുതക—
ഗ്രീ സുഷ്ഠുഹാസം മുഖം—
ഗ്രീസിതാപതിക്കതിയെന്നിവയെഴു—
വി. കേശവാല്യാപകൻ
കേ. സീ. കേശവദേശികൻ വിനയസ—
സന്നൻ വിളഞ്ഞുന്ന തേ.

11

എ. കെ. പുത്രപ്പോത്തമൻ:

വെടിയും മടിയും ചെറുവാഡ—
വടിയും മേൻമീശതന്നെറ കടിലതയും—
മടിയുടെ കരവും വാക്കിൻ
ചൊടിയും പുണ്ണജ്ഞാരീ നടൻ തടിയൻ.

12

തയ്യിൽ കിട്ടവാശാൻ:

ചാരിച്ചാവട്ടന്മേൽ ഭത്തകന്മ കൊട്ട—
ക്കന താംസുലവീടീ—
സാരം ഭ്രയാപി ചർച്ചത്തുമിടയില—
ത്തപ്പൻ വക്രത്തിൽ നിന്തി
ഓരോന്നായാത്രരഹാരഹാട് വിക്രതികൾക്ക്
പോക്ക ചോദിച്ചു കോങ്ക—
ബിംബാരാലേങ്ങാ പതിപ്പിച്ചും വലിയ തടി—
പുള്ളി വൈദ്യുന്ന് ലസിച്ചു.

13

മട്ടാന്വേരി ഗോവിന്ദൻവൈദ്യൻ

അനധികാളി ദ്രശ്യത്വമായതവു—
സ്സാജാനബാഹ്യത്വമാ
വിസ്താരാന്പിതമായ നനറി വിരിനെ—
ത്വൗർജ്ജിത്യമേറും മുഖം
ശ്രോതും തുള്ളമിരട്ടയായണിയുമാ
സപ്രസ്ത്വവത്തംസം സവേ!
പാത്രാലും ശരിമാവകാശമുഴുമീ—
ഗോവിന്ദവൈദ്യാക്തതി.

14

ചീരപ്പുന്പിറ കടപ്പണികൾ

സ്ഥലപ്പും ക്രൈസ്തവിരിക്കും നെടിയ തന മഹാ—
ആക്ഷമാമക്ഷിപാതം
നെലപ്പും ശാംഭീരുമല്ലും ചെറിയ തല ശിവാ—
ഓരമ്പാരുപ്പുരും
ചുമ്പോളും ഹന നേക്കന്നവരിലോങ്കുനെ—
ഇസലബില്ലായുള്ളീമ—
ടല്ലും കടപ്പനാമപ്രമിതപുഞ്ചനിൽ—
ചേന്ന സല്പക്ഷണങ്ങൾ.

15

മേന്നാതേതരിൽ എം. കെ. നാരായണപ്പൻകുർ
വിസ്താരം ചേന്ന് ഫാലം നേടിയ കച്ചമതൻ
നൽ തിരശ്വീനപ്പെഡ്യം

പ്രത്യുംഗം സ്വകമാര്യം തനവിനയരമ—
ന്യാദ്വശ്യമുള്ളോവം

മെത്രും മേലധ്യപീംകൊത്താങ നിന്നേഴു—
പ്രാഭവം പൊൻനിറം സാ—

മത്മ്പം ചൊല്ലാമിതെം. കെ. കൈഴുമരിയെഡാങ നാ—
രായണാവ്യന്നൻ ചിത്രം.

16

ഗം. ശ്രീയരസപാമികകൾ:

പാരം ഭംഗികലന്ന് പല്ലു, സുമഖവം

അന്ത്രാക്ഷമാല്യം ജീവം—

ഭാരം, ശ്രോപി, ചുവന്ന മുണ്ടി, തനിറം,
പാടീരഭണ്ണം, തമാ

സെസപരം പാഞ്ചകയാൻ് തീരുഗമനം,

മന്ത്രസപരം, സൃഷ്ടിയെ—

സോരോ ലക്ഷ്മണമിള്ളു സൽപ്പത്തഷനീ

17

ഗം. ശ്രീയരസപാമികകൾ.

ഇന്ത്രൻ മണിമേട

[1070-ൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവച്ച് റോഷാപോഷി സ്നിസഭ നടത്തിയ കവിതാപരീക്ഷയിൽ രണ്ടാംസമ്മാന ത്തിനഹമായ ‘ആസന്നമരണചിന്താശതക’ ത്തിൽനിന്നും. മരണാനന്തരം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കാണ് താൻ നീതനാക്കന്ന തെക്കിൽ അവിടെ കാണാൻ സാധിക്കുന്ന ഇന്ത്രസൗധ്യത്തെ പുറിയുള്ള ‘ആസന്നാനതമനഷ്യ’ എൻ മനോരാജ്യമാണു ഇവിടെ കവി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു.]

ജംഡാരിതൻ മണിമയാലയമൊന്നു കാണ്ണാൻ
സംഭാവനേന നടക്കാണ്ണിട്ടുമണ്ണുകൾ ഞാൻ
രംഡാദിവേദവികളോടൊത്തു സുരാധിനാമൻ
ധംഡാന്ന് വാഴമിടമപ്പൊഴുതാതു കാണാം.

1

കാണ്ണനവക്ക് മിശികരക്കു കള്ളുമ്മ ചേക്കും
മാണിക്യുഡിത്തികര തരത്തിന തന്ത്ര കാണാം.
ചേണാന്ന് ചിത്രീനിരയുണ്ടവയിൽ സമസ്യും
കാണാൻ കനിഞ്ഞു നയനപ്രയമിട്ടിട്ടും ഞാൻ.

2

സത്രേവിതൻ ഹരിവിരിഞ്ഞുനിഷ്വിതൻ ശ്രീ—
വത്സാക്ഷവസ്തുന്തരണാംബുജചാതനേന്തുൻ
ഉത്സാഹപൂർക്കമെട്ടതു മനോജനമാകും
മത്സ്യാവതാരമുടകനാദ്യമെന്തിക്കു കാണാം.

3

ക്ഷീരംബുരാശിയതിൽ മനരമുരിപ്പാൻ
നേരേ മതിനേന്നാൽ മഹാകമാംവതാരം
ചാരത്തയ്ക്ക് ഗിരിമേൽ ശ്രൂക്കരുപമായും
പാരാതെ കണ്ണ കത്രകാണ്ണിയിൽ മുങ്ങിട്ടും ഞാൻ.

4

ക്രിത്താര ദംഷ്ട്രമേലടിപെട്ടുപോയ
ധാത്രീതലം ദ്രുംമമത്തിയയത്തി വേഗാൻ
ധൂത്താന്ന് ഒദത്യേന വധിച്ച വരാഹത്രുപം
നേത്രേന്തുയത്തിന കള്ളുമ്മയുടൻ തങ്ങം മേ.

5

നൂംം പിള്ള് വടിവോട് ഹിരണ്യഗത്യ—
ക്കാവാൻറെ വസ്തുതയാരക്കടൽമാലപയേന്തി
ജുംബിച്ച മത്ത്യഹരിതുപവമെന്തിഴിക്ക—
ഞഭിനംകലത്തമതിഭീഷണമെക്കിലും താൻ.

6

സപ്പാലവൈരിയൊട് മുവടി ഭ്രമി വാങ്ങീ—
ടപ്പാപെത്തമതുകൊണ്ട് നിതാന്തംഗ്രാ
മപ്പാരളിക്കമൊരു വാമനതുപവും ക—
ഞഭിയുവിലത്തുമെന്തിക്കടന്നീരുണ്ടാം.

7

അക്കാത്തവീര്യമുപാതമിവരേ മടിപ്പാൻ
തുക്കയ്യിലണ്ടു നിജ ശാർഖ് ഗശരദ്ദൈജ്ഞന്തി
നില്ലുന്ന ഭ്രംവന്തയും തരസേവ കണ്ണി—
ടിക്കണ്ണിണ്ണു സുകൃതാവലി നല്ലിട്ടും താൻ.

8

സോമാഡിരാമമുഖി കോസലരാജത്തിയിൽ ഗുണി—
രാമാവതാരമതുതൊട്ട് കമാവിശേഷം
സീമാവിഹീനരസമോട്ടതിന്തുരിക്കും
രാമാധനം മുഴവനം നല്പമോട്ട് കാണാം.

9

പുഡാരലോകനികരത്തിന സ്വർക്കാലം
മദാരദാതസമനായുകമനീസമേതം
പുഡാവന്തത്തിൽ വിതതാന്ന് വിനോദമാളം
നന്ദാത്മജൻറെ വടിവും ദ്രവ്യമിഞ്ചു കാണാം.

10

നുറ, പിളിക്കലെ, കള്ളത്തി, പന്നഗം, വെ—
ണ്ണീര, സ്ഥമിമാല, തല, ചമ്മമിവററയെല്ലാം
ക്കുറോംണിഞ്ഞു പുഷ്ടേശ്വരപുഷ്ടഭാഗേ
കേരും മുഖൻറെ വടിവും തിടിനെന്നു കാണാം.

11

കഷീരംബുരാശിയിലിള്ളിരുമാരൊന്നു—
ചുംബായിരം ഫണമെഴും ഫണിനായകമേൽ
പാരാക്കയള്ളിലുമൊത്തുക്കിയുണ്ടുവോര—
നാരാധാരനെന്റെ മധുരാത്തി കാണമീ താൻ.

12

താവുന കേതിയോട് സുന്നുവമാധ്യി മേരേൽ
അവുന നൽ സുമനസാം നിചയത്തിനേയും
 ശ്രാവിന്ദനാലീകമലത്തിലതൈവണ്ണും
 മേവുന നാഞ്ചവനേയും പടിവോട് കാണാം..

സുഹൃത്തിസല്പാപം

[1067-ൽ എഴുതിയ കചേലപ്പുത്തം മനിപ്രവാള അതിരീതിനെന്നും ഒഗമാണ് ‘സുഹൃത്തിസല്പാപ’മെന്ന പേരിൽ ഇവിടെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. ബാല്യകാല സതീത്മ്യനായ കൃഷ്ണനെ കാണാൻ ചെന്ന കചേലനെ കൃഷ്ണൻ പര്യക്തതിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കശലപ്പറ്റി. ചെയ്യുന്നതാണ് സനദ്ദ്. ഈ മനിപ്രവാളം തന്റെ ഒരു തനായ പരവുർ പി. കൃഷ്ണൻ എന്നായ ആളിന്നെൻ്റെ താല്പര്യമനസ്സിച്ചു മുളുക്കു രണ്ട് ദിവസംകൊണ്ടുതിയതാണെന്ന കാണാനു.]

ഉച്ചപ്പുമോദം തശ്ശുംപട്ടി കനിവിനൊടം—
 തിമ്യവും ചെങ്കിവള്ളും—
 വിപ്രൻ വിശ്രാന്തനായോരളവിലവനെ നോ—
 കരിച്ചിരിച്ചാളു മരം—
 പൊൽപ്പുമാധ്യൈരസം വന്നടിയറിവങ്ങളും—
 ചാടവാക്കുങ്ങളോരോ—
 നഞ്ചുംജോതിത്രടക്കാനവിലജനമനോ—
 വഞ്ചകൻ കഞ്ചവെവരി.

1

‘‘ഉള്ളാണം പാടപെട്ടാലോരാത്വനമൊരുക്കം—
 ലത്തുമെന്തും ലഭിക്കാ—
 തുള്ളാരിപ്പാദതീതം വടിവിനൊടിഹ ഞ—
 ഞദാക്ക സിലബിച്ചതാരാൽ
 കള്ളം ചൊല്ലിടക്കല്ലെന്നെന്നെയായ സുമഹാ
 ഭാഗ്യമെന്നെ നിന്നുംിൽ
 ചൊല്ലാനാവുള്ള വിപ്രാതമമകട്ടട—
 പ്രാതവെവയുരുമേ കേരാ.

2

ഇപ്പോളിപ്പാരകാമന്തിരമതു വളരെ—
 പ്രൂതമാക്കിച്ചുമപ്പോ—
 നംപ്പുവിൽ തേരി മോഡാൽ പ്രണയനിധി വോൻ—
 വന്നതും ലാഗ്യുമരേ
 ചൊല്ലുണ്ടീടുന്ന സാന്ദീപനിനിലയമതി—
 കേന്ന വേർപെട്ടതിൽപ്പി—
 നൊപ്പോഴും നിങ്ങളേ മാനസമതിൽ നിങ്ങപി—
 ചുംബം ഞാൻ വാണിരിപ്പു.

3

അനന്തദേശികമന്തിരത്തിൽ വളരെ—
 കാലം വസിച്ചിട്ടും നാ—
 മൊന്നിച്ചുംനെ വേദശാസ്ത്രപഠനം
 ചെയ്തുള്ള കാര്യങ്ങളും
 പിന്നീടുകന്നെങ്ങജയിച്ച ഗ്രന്ഥം—
 തും കൊണ്ടപോന്നുള്ളതും
 ധന്യാത്മതപമിയന്ന ഭ്രംഗരു! വോ—
 നോക്കുന്നതില്ലേ സബേ?

4

ഇല്ലെത്രും വിറകുന്ന ദേശികവരൻ—
 തൻ ഭാമിനിവാക്കേകേ—
 കുശാസത്രാട് കോപ്പുക്കിയോങ്ങനാ—
 ഭോന്നിച്ചു നാഡിച്ചു നാം
 വല്ലാതുള്ളാൽ കാട്ടപുകൾ മഴയും
 നില്ലാതെ കണ്ണുവെ—
 നല്ലത്തപ്പാട് നിന്നുംബിലിപ്പോഴുമിന്നാ
 ഞെട്ടുന്ന പിട്ടല്ല ഞാൻ.

5

ത്യംകാരത്തെ മൃശകിക്കുമെന്തു കിടിനെ—
 പ്പോട്ടിയോലും മദാംഡു—
 സ്ത്രികൾ പററുന്ന ഫംഗാവല്ലി നിജ പുമിക—
 സ്ത്രീങ്ങൾക്കാണ്ടാട്ടിയോട്ടി

ശകാഹീനം ധരിത്രീതലമുടൻലറി—
തെല്ലുിളക്കിക്കല്ലുകൾ—
തതകം അപ്പുംകുലൻരജ്ഞാങ്ക കരിവരെന—
കണ്ണം നാം മണ്ണിയില്ലോ?

6

എററം കൂരിതാക്കാണ്ട് ദിക്ക തിരിയാ—
തന്യത്പമാന്നിട്ട് നാം
ചീററംപുണ്ണ മുഗദ്ദമേററിന കൊട്ട—
കാട്ടിൽ കടന്നാഞ്ഞെന
കാററം പേമഴയും തകക്കമീടിയും
കേട്ടിട്ടിന് ഹംസിതാൻ
പെററിട്ടീടിന പൈതൽപോലവശത—
പ്രൂക്കന്മ മട്ടിലയോ?

7

തമ്മിൽ പാണിതലങ്ങൾ കോത്തെന്നാങ്ക മര—
പ്രോട്ടിൽപ്പുത്രങ്ങീട്ട് നാം
ചെമേര രാത്രികഴിച്ചു ചെക്കിരണ്ണമ—
സ്സംരൂപ വാതങ്ങുംവിയഴ
നമ്മുകാണ്ണതിനാശയാന്നശലാടാ—
ചാരൂപ വനേ വന്ന ക—
ണ്ണണ്ണോദത്തൊട്ട് കൊണ്ണപോയതുമഹോ
ചിത്രത മറന്നോ വോൻ?

8

ഗ്രാവരവചനത്തെ കേരക്കവാൻ ദത്തകണ്ണൻ
പരിചിനോട്ട് വോൻ വാഴബന്നാം ഞാൻ ഗ്രാവഗ്രാവം
വിങ്കതൊട്ട് വദനത്താൻ ശ്രോഷ്പികാട്ടീട്ട് നന്നായു
ചിരിവിരവിൽ വരുത്തിത്തീര്ത്തതും മേര മറന്നോ? 9

ആററിന് പ്രവാഹനിരയിൽത്തരമൊത്തു നീന്തി—
തേതാററീടുമന്തരമതിക്കൽ മുദാ ഹസിച്ചും
എററം ചുളിച്ചു കളിയാടിയുമജ്ഞാരസ്സൽ
ക്രിനാതമീവക മറന്നകളിതല്ലോ?

10

ശ്രീരാജീവാക്ഷവാണീമധ്യരമധ്യത്സരീ—
 സാരമാക്കണനാളിം
 കോരിക്കോരിക്കടിച്ചേളിയ ലഹരി തനി—
 ക്കണ്ടുഹോ പെട്ടുലപം
 പാരീരേഴിന്മുന്നനാകിയ തിരുവടിയേരം—
 കൊന്നമോതാൻ വഹിക്കാ—
 താരാൽ പുമ്പീസുരേന്ദ്രൻ ക്ഷണമൊരു വിചപി—
 ത്രയണപോതൽ വാണപോയി.

ഭര്ത്താഗ്രഹം

[1084-ൽ അച്ചിറ കുഷി-വ്യവസായപ്രദർശനം സംബന്ധിച്ച് രചിച്ചതും മത്സരത്തിൽ ദന്താംസക്കാനും ലഭിച്ചതുമായ ‘സുരീയക്ക്’ എന്ന മണിപ്രവാളത്തിയിൽനിന്നും.]

ബീംബോഷ്ടി, നീ ഗ്രഹിണിയായും പുനരുഹയായി—
ഉമ്മുകയായും വരുമ്പേഗഡിബികലപ്പാം
യമ്മം നിജം ചെറുതുമേ പിണ്ഡയാതെകണ്ണ
ശമ്മം വരുത്തുക ചീരം തരവാട്ടിനീയേ. 1

വാട്ടംവരാതെ വഴിപോലെ കട്ടംബകോശം
പൂട്ടുന്ന കഞ്ചിക കട്ടംബിനിതനെന്നയത്രെ
കോട്ടങ്ങൾ വലുതുമതിനു പിണ്ണഞ്ഞപോയാൽ
നോട്ടങ്ങളാസകലവും തകരാറിലാകും. 2

വീതാമയം വരവു നോക്കിയറിഞ്ഞ വീട്ടിൽ
ചേതോരമേ, ചെലവുചെയ്യുവതിനോക്കണം. നീ
വേദാഗമങ്ങളിൽ വളരുന്ന് പഠിപ്പിനേക്കാ—
ശ്രോതുനു യോഗ്യമിദമെന്ന മഹാശയനാർ. 3

ഭർത്താവെണ്ണീപ്പതിന്മുമ്പെഴുന്നു ശാത്രം
ഗ്രഹീകരിച്ചുമ കീടക മടക്കിവച്ചു
ഭേദം, മഹാനസമാടകണവും വിശേഷാൽ
സദ്യഫ്ലൂമന്ത്രവുമടിച്ചുള്ളിച്ചിട്ടേണും.. 4

കണ്ണിനു കാതുകമമന്നതിട്ടും—
വണ്ണം വെട്ടിപ്പും സദാ വിലസുന്ന വീട്ടിൽ
അമ്പ്രാജവാസിനി കനിഞ്ഞത്തിനുള്ളിട്ടുമനു
ചൊന്നജൈളാരാ സൃഷ്ടിയിൽ വിസൃഷ്ടി തേരോലാ നീ.
അഹായിയമകൾ നന്നാടകളെന്നീവക്കും
നിൻമുലമേതുമൊരു ബാധ ഭവിച്ചിട്ടാണ്ടാൽ

ശമ്പക്ഷയം തവ ഗ്രഹത്തിന പററകില്ല
വന്മാരുതാഭിമായു് വരികില്ല തുലം.

6

രാക്കേഡമ്യവദനേ, മടിയുന്നതിനായു്
പ്രാകന്നതും സതതമാണയിട്ടുണ്ടും താൻ
ആകന്നേരേമതതായു നടപ്പുതും അറീ
മാഴുകന്നതിനു കളവല്ലിഹ കാരണങ്ങൾ.

7

‘ഞാനിക്കെട്ടംബവരേച്ചിന വെടിഞ്ഞു ചേരോ—
വൈനോദവാഞ്ചരയോട് ജന്നൽവഴിക്കു സ്വാഹ്യം
കാണാൻ നിനച്ചുടികയില്ലു’തീ ഭാമയോട്
മീനാക്ഷിയാ ദ്രുപദപുത്രി പുരാ പറഞ്ഞാൽ.

8

ആധംബരാശയിൽ നിജാശയമേള്ളുകില്ല
കൗഢംബവാരവശമാൻ കുട്ടംബിന്റീക്കു
നീഡം വെടിഞ്ഞു ബത പക്ഷിണി പോകിലെപ്പനാ—
ണാ ഡിംഡസംഹരാക്കിലെതന്ന് ഗതിയോമ്പേണം..

9

ഭൂപ്രാലഹാത്മനിലഭയത്തിന പററിയാലു—
മുരക്കാനു താവക്കമയേ തള്ളരായ്യുവേണം
മണ്ണംണ്ണി, പാൽ, മലയജം, കനകം, കരിന്ത—
തൊക്കെ കഷതം പിണകില്ലു മൃണാഹരിനമാകാ.

10

അത്യുഗ്രശയാനു നിറവേറ്റുകിലപ്പുറിത്തു
പത്താശ വന്ന പിടിക്കുട്ടമതും വഹിച്ചാൽ
കത്തുന തീയിൽ നൃത്യങ്ങു ചൊരിയുന്നപോലെ
മെത്തുന നൃ പിരിവായു നാളിൽ നാളിൽ.

11

മാനാഭിമാനമറിയില്ലധികാശാഘള്ളാർ
താന്തച്ചിത്തീഗ്രാണവുമൊട്ടിയില്ല തെല്ലും
നുനം തജാ വിവശമാക്കിട്ടമാശയം പി—
നാനന്മെന്നതു മതിക്കു മറഞ്ഞുപോകാം.

12

ബുദ്ധിക്കു കേട്ട പിണയുന്നളവജ്ഞണാവം
സിലബിക്കുമപ്പാഴതിലാസകലം നശിക്കു,

അ.ത്യാഗകരകയെ വശംവദയായിടാതെ
സംസ്ക്രയ ഭാരപരതന്ത്രത തേടണം നീ. 13

സുന്ദരഹമായും സരസമായും സുവശ്രേഷ്ഠമായി—
സ്ഥാപ്തപ്രകാശമിയല്ലന്നതുമായ പാകം
സുസ്മൃതിക്കൈയ കൈ മനമന്നിവറ്റി—
ലഭ്രേ വേപിപ്പുത്, വള്ളാണ ഗ്രഹാകലപക്ഷി. 14

ശാതോദരീ, ശയനമന്ത്രിരസീമതോദും
ചേതോഹരം ചെടികൾ നട്ട് വള്ളത്തിനേം
വാതം സുഗന്ധമത്തുട്ടവയ്ക്കും ഭഷിച്ച
വാതം ഗ്രഹിച്ച മരവുന്ന മരനാതനേ. 15

വീച്ചിൽ ഗ്രഹാഗതജനങ്ങൾ വര്ത്തനപാശാടി—
ക്കെട്ടിനകത്തു മരയാതവരോട് നേരേ
ധാർഖ്യം വെടിഞ്ഞു മുട്ടവാഴപചാരവാക്യം
കാട്ടാനഗാമിനി കമ്പിക്കൈ നീതിപുറ്റ്. 16

നീയാത, നിഞ്ഞര നിലയേതു, നിനകയൈന—
മായുള്ളതാ, രണ്ടിജാം നിജമേതിഭാനീ.
ആയങ്ങളെല്ലാ ചെലവെന്തിഹ, ശക്തിയെന്ത—
നായാസമോദയി സദാപി നിന്നുണം നീ. 17

തേതാവിനള്ള വരവും ചെലവും മനസ്സിൽ
ആദിച്ചറിഞ്ഞെന്തെനിനും ചെലവിട്ട് മേവും
സത്യാശ്രയാകിയ സതിക്ക സമാനമായ
ശ്രദ്ധപ്രമോദകരമാം ധനമില്ല പാരിൽ. 18

നാകാംഗനാസദ്ഗി, ഹേ നള്ളിനേക്കഷണേ, നീ
പാകാലയം പരമപാവനമാക്കിടേണും
ആകാം ശ്രൂച്ചിത്പപരിശ്രൂന്നുത തത്ര യുമം
പോകാൻ പലേതരമതിൽച്ചുറവാതിൽ വേണും. 19

ചപ്പോട് ചാവത്തി ചവരാക്കയെടിച്ചുകൂടി—
ക്കപ്പോടമാക്കേതുടക്കളു കേള്ളിശീലേ!

അപ്പുതിഗന്യമണ്ണയാത്തിമുളംവാത—
മെപ്പോഴുമത്രവരിനും പണി തന്റെ ചെയ്യു. 20

സുക്തിപ്രമോദിനി വളക്കഴിയും തൊഴത്രും
പാക്കുന്ന വീട്ടിനരികേ വശമാക്കിടോല്ലും
രുക്കുന്ന കപ്പ നിലയയത്തിന് ചുറുമിട്ട
ചീങ്ങുന്നതിനുമിടയാക്കുതോമ്മിവേണും. 21

ക്കേരു! കിണറുകരനിനു കളിച്ചുകൂടാ
കിണ്ണുങ്ങുവരുന്ന നീയവിഭവച്ചയി തേച്ചുകൂടാ
എന്നല്ലുമുലികരമായ പദാർത്ഥമാണും—
തന്നെ കിണറിനരികേ ചരതിച്ചുകൂടാ. 22

ചുമ്മാനു, മുഖകരിബെറില, ചുപ്പെന്നല്ലു—
മുണ്ണാക്കിലുക്കിയശകനു പുമാനുമതാൽ
പീണ്ണാക്കപോലുമു ചവച്ചു ചവച്ചു വായു—
ചുമ്മാക്കിട്ടുന്ന പതിവും നീരാസിക്കുന്നും നീ. 23

സമാധിയടങ്ക ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ

രണ്ടുനാണ്ട് മുമ്പ് താൻ വഞ്ചിയുരിൽ ചെന്ന
കണ്ട ക്ലീനിന ഭാഗ്യം നേടിയ പുണ്യഗാത്രം.

നീണ്ടിട്ടുണ്ടെ വൈള്ളിനുൽപ്പോലെയുള്ള നോമം—
കൊണ്ട് ഭാസുരശ്ശുവാൻ മോഹനഗാത്രം.

ജാനകഗ്രഹാളം. നീണ്ട സമഭാഗ്യരേഖാക്രിത—
പാണികൾ മുഗ്രുമാണങ്ങളാണ്‌നാജി ഗാത്രം.

മുന്ന പാരിലുമെന്നാലേതോന്ന് സാദ്ധ്യമല്ല—
യെന്നുള്ള മിവലാവം സ്ഥരിക്കം മുഖ്യഗാത്രം.

മനുഷ്യനെന്നല്ലതെ പ്രസ്തരിപ്പിച്ചീടുന്ന
നേരുങ്ങൾ സുസുക്ഷ്മങ്ങളേയുമന്തഗാത്രം.

നൃതഗീതാദികലാവിഭ്യരിലന്യാദ്യശ—
ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം പ്രകടിപ്പിച്ച മഹാഗാത്രം.

ശ്രീനാരാധാനാഗ്രാമപാമിയും ഗ്രാവാക്കി
മാനിച്ച മഹാഭാഗ്യം തിക്കണ്ണ ദിവ്യഗാത്രം.

ഹാ ഹന യോഗാനലപ്രോജപലപ്പുലിംഗത്തി—
ലാഹൃതമായി മേടമിൽപ്പത്തിമുന്നാംനാം.

പ്ലായ ശിഷ്യനെക്കാണ്ടരികിലിട്ടവിച്ചി—
“ചപ്പനേയിരി” യെന്ന കല്പിച്ച വാക്കാമുത്തം.

ഇപ്പോഴുമതേവിധമൊഴകീടുന്ന നിർവ്വി—
കല്പനാം മഹാമനേ, മാമക ക്ലീനുള്ളിൽ.

കല്പന ലംഘിച്ച താൻ പിന്നെയും നിന്നെവെന്ന—
തല്പവമപ്പീയത്തിനാദേശ്യ ചേതുവാമോ?

“കേശവൻ കിട്ടുന്ന രണ്ട് പക്ഷങ്ങൾ പോയ
വാസരംതൊട്ട് കവിവേഷം താൻ കെട്ടശിച്ച്

പരഞ്ഞതപ്രവൃത്തിംഗണം—പരപ്പഷ്ടാവവു—
മൊങ്ങനിലപ്പയ്യിഹ നമ്മളിൽ കാണു.

ആസവാസപദന്തതിനാലപ്പോൾ—കണ്ണിനു രാഗമി—
തേശിട്ടനു നൃക്ക റണ്ണംകംകം.

പാട്ടപാട്ടക നമ്മളല്ലക്കിൽ—പിണ്ണമുണ്ണനവർ—
കൂട്ടമെന്ന ജനങ്ങൾ ശക്കിക്കം.

ആമിഷാഗികളാത്മഭോഗവരാർ—

വണ്ണസാമ്യത്താട—
മീ മഹാജനരംഗമാന്നാലു.

കേമമാകിയ പദവി പുണ്ണാലു—വാ തുരക്കേപോര
നാമുകവരുമൊരജഗജാന്താരാ.

മുറുമിപ്രജകരക്ക മറാരം—വഞ്ചിപ്രേക്കാർ
നെററിയിൽ കറി തൊട്ട സിന്തുരം

പോറ്റിയാകിയ പത്രനാഭൻ—തിരുവുള്ളംപാത്തിഹ
നോററിപ്പോര പത്രപരിത്രഖൻ

മാറ്റരിച്ചം തിരുവുല്ലപരതം—നാട്വാഴനേപാര
മററവസ്ഥ ഭേദക്കമോ നാട്ടിൽ?

കവിതയാകിയ ശാഖയിൽക്കേറി—തത്പരങ്ങരാ കൂക്കം
ഭവികനാം തിരുവള്ളുവക്കംഗിലേ!

തന്പരാൺറ യശസ്സ പാട്ടക നീ—ബിവ്യലോകത്തും
തന്പരാൺറ പുകഴ്ച വീശണ്ട്.

മധുപ്പവന്മാക്കം

പച്ചക്കള്ളഡികം കഴിച്ചു കടിമേൻ
ചുററിക്കിടന്നള്ളാര—
ക്രച്ചുചേല ശിറസ്സിലാക്കി നിതരാം
ബന്ധിച്ചിച്ചിച്ചും കുമാൻ
ഉച്ചത്തിൽ ചില പാട്ടമാപ്പ്‌വിളിയും
ചെങ്ങുങ്ങമിഞ്ചും തമാ
വേച്ചും വീണമിതാ വരുന്നൊരു മട—
സ്സാന്ത്രാണി വന്നുണ്ടാടം.

1

ഓക്കാനിച്ചുമിട്ടും മിട്ടും ഹസിതം—
രുക്കീട്ടുമരഭീ വരും
വാങ്കാരോന്ന കഴിച്ചുമുരുവിലടി—
ചും ഹന്ത വാ പാടിയും
മുകകും മുർച്ചുകലൻ വീണമുടലപിൽ—
ചേരാണഞ്ചുനോറു മി—
നോകകും ചാടിയുമൈവരുന്ന മധുപാ—
നോമത്തനാരായുംവരും.

2

‘സച്ചുംഗ്യുംതുഷവും നിണക്കു തിരിയോ’—
യെന്നൊക്കെയെവ്യക്തമാം
പച്ചപ്പും കമിച്ചു ഹാ കട മല—
ത്തിത്തണ്ണൻ മാലിസ്ഥലേ
വച്ചിട്ടുല്ലമടഞ്ഞ കണ്ണിണ മിഴി—
ചുക്കററിതോറും വലും
വച്ചാത്തിട്ടോരു മദ്ദുമത്തനിത വ—
നെന്നതുന്ന പൊങ്കും അക നാം.

3

അവ്യക്താക്ഷരമോട്ടണ്ട്രേവചനം
 യാരാളമോതിത്തക—
 ത്വപ്യഗ്രാശയമാതപത്രമരിശം—
 പുണ്ണാട്ടറിഞ്ഞിട്ടിട്ടൻ
 ഉള്ളിക്കാണികളിലെയെന്നാൽ മുഖം—
 വാക്കം കമ്പിച്ചീ മഹാ—
 ഭ്രംഗാപാരി നടന്ന കണ്ണ തദവിന്—
 കരിക്ക ചുറുന്നിതാ.

4

കണ്ണത്തിൽ കണ്ണക്കത്തിൽ കട്ടുമടവഴിയിൽ—
 കാനനത്തിൽ കള്ളത്തിൽ
 കണ്ണിൽക്കള്ളുത്തിലെന്നല്ലവിടവിടയു—
 എണ്ണം പുരണ്ണം മുരണ്ണം
 കണ്ണോ രോധിക്കുമെന്നാകിലുമിടരിവതം
 വാണിയാൽ താന്തനായി—
 കണ്ണോ വീഴുന്ന മാലാമദവിയുരത്ര—
 സപാനതനാഹന്ത കഷ്ടം!

5

ക്ലാച്ച് വാഴ

- നവശത്രീ കലൻഈ
വിരൽപ്പോലുള്ള കായുകളിം
ഉള്ളംകൈപോലെ ശോഡിച്ച
കാണം തൃപിന്നേര പോളയും 1
- തുള്ളക്കാസുപോലേറും
ചന്തമാൻഈ കാണ്യവും
സന്തതം ധാരീയായുള്ളി
ബന്ധുവോട് വണക്കവും 2
- കടപോലുള്ള പത്രങ്ങൾ
പിടിച്ചപോട് ചൂണ്ടവും
തന്റെ കാണ്ഡക്ക വേണ്ടോളും
തന്മലേകന ഭംഗിയും 3
- ശോഷിച്ച കൈകളുകൊണ്ട്
തോഷമോടക്കിടാന്നുള്ള
പോഷിച്ചവത്വാന് മററും
ദ്രോഷിച്ചീടുന ഭാവവും 4
- കാററിലാട്ടുപൊഴായോരോ
കററക്കണ്ണുനുംളും
മററും ഫ്രേമം തുള്ളപീട
ചുററിനോക്കന മോടിയും 5
- യൗവനക്ഷതിയും തന്നേര
ജരാകാലവുമോക്കയാൽ
തന്നേരുള്ളിയാം ബാഷ്പപുരം
ചൊരിയും സന്തുംഭായവും 6

ഞാൻ പേരെറാറിക്കിടാതെയാക്ക
തുണം നീ, ഞാൻ ധരേ! തൊഴാം
കൂപാമജലികോണേവ—
മൃചിയോട്ടള്ള കെഞ്ഞേപ്പും

7

പരോപകാരം ചെയ്യാലു—
മെന്നു തന്മകജ്ഞാനാട്ടതാൻ
തലയിൽ കയ്യുവച്ചുറര—
മാഗിസ്സുകം പ്രകാരവും

8

ഉണക്കിലപകളായീട്—
മംഗ്രൂകാവരണാദാന്താർ
തന്മുദ്ദിമാരെക്കുറോട്
കാത്തുകൊള്ളും പ്രഭാവവും

9

ആക്കപ്പാടേ കലന്തിള്ളു
വാഴേ, റംഭാപരാഭിയേ,
നിനെന സൂതിക്കാൻ ഞാനേകൻ
നാവോന്നാലെന്തുചെയ്യിടും.

10

അവസരാക്കികൾ

പഴങ്ങവാളു പിഴച്ചുനാൽ
പഴങ്ങോർ കയ്യ പട്ടിച്ചം;
ഗൃഹമാരു കളഞ്ഞിട—
ങ്ങില നക്കക യോഗ്യമോ?

1

വീട്ടിലെക്കടവും പിന്ന
രൂട്ടിലെ ചൊറിയും സമം;
വീട്ടിലുണ്ടകിലേ ചോറ
വിത്തനിനും ലഭിച്ചിട്ട.

2

പട്ടി കൊഡ്ദത്രു പോയോൽ
മട്ടിലായിട്ട് വന്നതേ;
നാടോട്ടന്നതു കാണാനോശ
നട്ടവേതന്നയോടണം.

3

കണ്ണയല്ലെന്നിനേതരെ—
കലുങ്ങീട്ട് നടക്കിലും
കണ്ണാലറിഞ്ഞിടാമഗ്രേ
കണ്ണമോതട്ട ലക്ഷ്യണം.

4

ആണായാൽ നാണമാവശ്യം
മീനായാലുണവും തമാ;
ആണായാലരിക്കത്തിക്കൽ
വേണമേ പെണ്ണമൊന്നതാൻ.

5

പൊട്ടച്ചക്കിനു ചിന്തിച്ചാൽ
പെണ്ണൻകാളയിണ്ണേമേ.
പെററമ ചാവകിൽ താതൻ
ചിററപ്പൻറീ ഫലംതക്കം.

6

പാലം കടക്കണ്ടവരെയും
നാരാധാരണ നമോനമഃ
പാലം കടന്നതിൽ പിന്നെ
പുരാധാരണ നമോനമഃ.

7

സ്വദേശം വിച്ചിറങ്ങീടിൽ
ശ്രദ്ധും മനവനം സമം,
വിദേശം പുക്കിലും പുജ്യ—
പാദനാക്ഷാര പണ്യിതൻ.

8

ശ്രഷ്ടകാരോറോച്ച ലൈംഗം
ശ്രഷ്ടക്രൂയകൾ പുജ്യമാം;
ശ്രഷ്ടാഞ്ജലാ ധരിച്ചാലും
ശ്രോഷൻ പരമനിദ്യനാം.

9

ആനയ്യുരക്കോൽ മാറേണ—
മരചന്നമ മുന്നകോൽ
അരുപ്പത്തിരക്കോൽ വേണ—
മറിവില്ലാത്ത ചെണ്ണിന്.

10

മലർവാസനയെന്തനാ
മറിക്കുന്നറിഞ്ഞതിടാ;
നിദ്യുമാരൈട ചേന്നീടിൽ
വരുത്തം നിദ്യുരായുവരം.

11

തനയയില്ലാത്തവൻ ചെന്ന
തുള്ളവാൻ തുടങ്ങം വിധി
തവബാട്ടിൽ പരിക്കാഞ്ഞൊൻ
താളം തല്ലുക വേണ്ടോ.

12

നീചമാക്ക സഹായിച്ചാൽ
നീറിലേ വരപോലെയാം;
നശരാജ്യത്ര കൗപീന—
ക്രാരന്നമത്തനായുവരം.

13

നീതാൻ നിന്തുച്ചിടന്നാകീ—
ലെതിനാം ഗഹിപ്പുതു്?
നിലാവുടിക്കവോളുംതാൻ
നില്ലുമോ പനിയോക്കണാ..

14

ചീക്കണ്ണച്ചാക്ക ചേന്നീടു്
കോക്കണ്ണിപ്പുണ്ണ നിശയും
ചാപത്രേതാണിക്കച്ചിതമാം
ചീസത്രുംകളോക്കിലോ.

15

വട്ടാൻ പറഞ്ഞിടും കാര്യം
വാളുതാൻ ചെററു കേരകമോ?
പാണ്ടിപ്പുനി ശമിച്ചീടാ
ഭൂമിടത്രകൊണ്ടഹോ.

16

തീക്കൊള്ളിയ്യുടിയേറുള്ള
പൂച്ച മിനാമിനങ്ങിയേ
നേക്ക കാണുന നേരത്ര—
മിച്ചിപേടിച്ച മാറുനേ.

17

ഉണ്ട പാരം മിഷിനേതാരോ—
ചതള്യായിരകണാം.
കണ്ട നനന മിഷിനേതാരേ—
കണ്ടവാദീടനാം കടം.

18

തള്ള ചത്തിട്ടതിന്റേഷം
തന്തരൻ ത്രിട നില്ലതു്
മഴപെയ്യിട്ടതിന്റേഷം
മരത്തിന്റേചോട്ടിലെന്നപോൽ.

19

കോലം നനനന വച്ചിടു്
ശീലവും നല്പതാകമോ?
കോഴിക്കണ്ണതു നന്നത്തിടു്
കരുക്കൻതാൻ കരണ്ണപോൽ,

20

പൊആൻ പറഞ്ഞിട്ടും കാര്യം
പദ്ധ്രോക്കു രസിക്കുമോ?
പൊആനേച്ചുട്ടി വണ്ണിച്ചു
ചെട്ടിയെ ദൈവവും തമാ.

21

പൊണ്ടാട്ടിപ്പുറകേ പോയാൽ
രണ്ടാട്ടവന നിശ്ചയം;
കണ്ണാലുണ്ണായിടാഞ്ഞാകിൽ
കൊണ്ണാലുണ്ണാക്കമായതു്.

22

വെറും ചവച ചവയ്ക്കുന്നോ—
നവൽ കണ്ണാൽ കിറയ്ക്കുമോ?
ഇരിക്കുംമുന്പതാരീ ഹന
കാലു നീട്ടാൻ തുടങ്ങാലോ.

23

തോണിയിൽ കേരിയോടീടിൽ
കാണിപ്പു കരയോക്കണം;
മുക്കിപ്പാത്തൊരു ദേശത്തു
മറിമുകൻ പ്രജാധിപൻ.

24

മുൻപല്ലിനാൽ ചീരിച്ചും പി—
നന്നപ്പല്ലാൽ തെറുമ്മീയും;
അജഞ്ഞനായെട സംഘാത്തിൽ
കൊഞ്ഞൻ സകലപസ്ഥിതൻ.

25

പുച്ചയില്ലാത്ത ദേശത്തി—
ലെല്ലി ഗന്ധർവ്വസന്നിഭൻ;
നന്നഞ്ഞായ നിലംതനന
നന്നപ്പല്ലോ കഴിപ്പതു്.

26

ദടിക്കഴിക്കു സാക്ഷിക്കു
കരുകൻതനന ചേന്നവൻ;
എച്ചിക്കഴിയില്ലണ്ണായ
തുളസീപ്പസ്സുമനപോൻ.

27

പൊച്ചനാം കുക്കരത്തിനു
വീണ്ടും പദ്ധതിനെന്നയാം;
എവൻ പല്ലക്കിലാന്നാലും
എൻ മകൻതനെ ചുമ്മണാം.

28

ഉലക്കതാൻ വിഴുങ്ങീട്
ചുക്കവെള്ളം കടിക്കയോ?
എല്ലിപോലെയിരുന്നിട്ട്
പുലിപോലെ വളന്നവോ?

29

നാങ്കുളപ്പിയിലും വെള്ളം
നക്കിയല്ലേ കടിച്ചിട്ട്?
ശ്രീകപ്പിനേപ നടന്നാലും
കതികാൽ തട്ടുമെ വലൻ.

30

പത്രമഹയായമിച്ചാലും
പൊറമഹയേറ്റതിരാക്കമോ?
കാകൻ കുളിച്ച വന്നാലും
കളിഹംസമതാക്കമോ?

31

തിരുത്ത്

ചും	പദ്യം	വരി	ശരി
6	17	പി. കെ. ടിവാകരൻ
17	4	നീന്ത്യു
28	7	മനാട്ടിയാർ
37	12	ഭർത്തിതപികേ
39	5	സുമീയുഗ്രണ
46	2	ഗദഹാരി
"	5	മല്ലക്കാരേ
47	3	അസുയാമയ_
51	11	നീസ്തല്പ്രാത്മത
55	15	വാല്പീകി
60	1	നീതപി
"	"	പദ്ധതികൾ
69	4	കീമപിള്ളതി
70	8	മാലോച്ച്യമെക്കിൽ
73	5	പരമപി
74	11	സ്വക്കണ്ഠൻ
87	24	നല്ലകലാന്നോ
94	10	സംഗമനായ
"	17	ശരഹരന്നെങ്ങായ
"	22	എഗപേടകളൊട
"	26	പുലികളുമെന്നു
95	4	ഭരിതനിലോളിച്ചും
96	3	ശം, വേടം
97	2	സുരബിഞ്ചോപല
99	11	കീഴവച്ചുക്കിനി
103	11	പീ. കേശവാഖ്യാപകൻ
106	4	ചാരത്രയൻ
107	6	മെമീഴിക്ക്കുങ്ങിനു.
112	11	മധുത്യൻ
121	2	വാക്കോരോന്ന കമിച്ച

മുല്ലകവിതകൾ

കഴിഞ്ഞ തലമുറയിലെ പ്രധവനാഡാങ്ക് കവി
യാണ് മുല്ലർ എസ്. പത്മനാഭപ്പണിക്കർ. വെ
റുമോങ്ക് സരസകവി മാത്രമായിരുന്നില്ല മുല്ലർ.
പിന്നേയോ, കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരികമണ്ഡലം
ലമാകെ ഇളക്കിമറിച്ച ഒരു സാമൂഹ്യപിഴ്പവകാ
രിക്തിയായിരുന്നു. കേരളവർഷാകാലഘട്ടത്തി
ലെ അതിശക്തനായ ഇം കവി, കൊട്ടണ്ണമുൾ
ക്കണ്ണതിക്കെട്ടൻ്റെപുരാണം ‘കവിഭാരത’ തത്തിനു
ബന്ധലായി കവികളെ രാമാധാരത്തിലെ ഓരോ
കമാപാത്രങ്ങളോടു ഉപമിച്ചുകൊണ്ട് കവി
രാമാധാരം എഴുതിയതും, സാഹിത്യരംഗത്തും
വലിയ കോളിളക്കത്തിനു കാരണമാകിയി
രുന്നു. വിഴ്പവകാരിയായിരുന്ന മുല്ലരിന്റെ
ശ്രീനാരാധാരകീത്തിനും, കവിതാരസനിത്രപ
ണം, പത്രധിപ്പാരതം, ‘പണികൾയും’,
കവിതൃഗാവലിയും, കടമിററയ്ക്കത്തനാഞ്ചി
യക്ഷിയും, ദേത്തുശ്ശമുഹൂര്ത്തി, സമാധിയടങ്ഠ ചട
സ്ഥിന്പുരാമികൾ, പുലയന്മാരും കയിലും തുടങ്ങി
സുപ്രധാനങ്ങളായ പല കവിതകളും തെരഞ്ഞെ
ടത്തു ചേത്തിരിക്കുകയാണ് ഇം കൃതിയിൽ.
ശ്രീ പി. എ. വാരിയരുടെ പ്രഖ്യസൂന്ദരമായ
അവതാരിക ഇത്തിനു മാറ്റു വല്ലിപ്പിക്കുന്നു.

നാഷനൽ ബുക്ക്സ്കൂൾ, കോട്ടയം

തിരുവനന്തപുരം എറണാകുളം തൃശ്ശൂർ

പാലക്കാട് കണ്ണൂർ കൊല്ലം